

Torsdag den 26. april 2001 kl. 17.30

Dagsorden:

- 172/01 Budget 2001 for Københavns Energi
173/01 Bassinledning i Kalkbrænderihavnsgade
171/01 Geotermisk energi
163/01 Tilslutningspligt for 14 ejendomme
159/01 Miljøvurdering
152/01 Vedligeholdelsesplijen i 2001
176/01 Borgerserviceplijen
175/01 IT-plijje
153/01 Lån til Fonden Symbion
155/01 Urgeplijje i København
185/01 Dispensation fra lukkelov
164/01 Billedskolen i Ryegade
123/01 Det Centrale Udvål om specialundervisning
158/01 Sværgretningsong
157/01 Spædbørneinstitution, Wibrandsvej 102
167/01 Bernerhave, Ballerupsvej 3 B
166/01 Lokalplan "Øresundshospitalet"
168/01 Tillæg til lokalplan "Ørestad Nord"
174/01 Lokalplan "Bella Center II" ned kommuneplantillæg
154/01 Lokalplan "Musikhøst Utterslev Mose" med kommuneplantillæg
165/01 Lokalplan "Ballumgade Nord-karreen"
166/01 Byformyelsesforslag "Ballumgade Nord-karreen"
149/01 Kartenteropprojekter i Kongens Enghave
156/01 Rammebelagte anlægsudgifter
162/01 Byformyelsesstrategi
170/01 Ejendommen "Hestestalden"
150/01 Medlemsforslag om moratoriumtid
151/01 Medlemsforslag om en iniam-ordning
169/01 Medlemsforslag om Bjerregårdsvej
177/01 Medlemsforslag om hjemmefejlipsområdet
178/01 Medlemsforslag om ventetid på plejehjem
179/01 Medlemsforslag om servicecentrale
180/01 Medlemsforslag om samarbejdet med Sydkraft
181/01 Medlemsforslagsel om Miljø- og Forsyningssudvalgets kompetence
183/01 Medlemsforslag om biltid dage m. m.

184/01 Integrationsudvalget	Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): God aften, mødet er åbnet.
182/01 Princippet drøftelse vedrørende økologi eller ikke-økologi	Jeg skal sige, at der er modtaget meddelelse om, at Lubna Elhafi udtræder af Den Socialdemokratiske Gruppe og fortsetter sit arbejde i forsamlingen som løsgæng. Det har betydet rokninger i salen. Den tyve oversigt over medlemmernes placering i salen er udsendt, og i den udstrækning, man ikke har gjort sig bekendt med det, kan man se, hvilke rokninger det har givet anledning til rent fysisk.
182/01 Udbudssag	Preben Bille-Brahe genindtræder i forsamlingen efter endt orlov, og jeg vil byde velkommen tilbage til Preben Bille-Brahe. Vi byder velkommen hver især til Preben Bille-Brahe,
160/01 Klage over sagsbehandling	når han er tilbage.
161/01 Klage over sagsbehandling	Så vil jeg sige, at der er modtaget afbuds fra Preben Møller Hansen. Vi har en dagsorden på alt 37 punkter, hvoraf de 3 sidste er på lukket dagsorden.

I eftermiddagens møde i Kultur- og Fritidsudvalget er benyttet standsningsret i sagen om dispensation fra lukkeloven, det er sag 185/01. Den sag taler ikke at vente til mødet den 17. maj 2001, da dispensationen vedrører den 12. maj 2001. Derfor skal jeg foreslå, at formålingen optager sagen på dagsordenen for aftens møde. Jeg vil i givet fald foreslå, at sagen behandles efter punkt 10 på dagsordenen, det vil sige efter sag 155/01.
 Så har jeg endvidere modtaget en sag, 184/01, der under forudsetning af BRI's godkendelse kan optages på dagsordenen. Sagen handler om en meddelelse fra Dansk Folkepartis Gruppe om, at Peter Skaarup udtræder som medlem af Integrationsudvalget, og at Karin Storgaard indtræder som nyt medlem af udvalget. Såfremt det kan godkendes, vil jeg foreslå, at sag 184/01 behandles efter punkt 33 på den ordinære dagsorden.
 Så skal jeg modtaget anmeldning fra kultur- og fritidsforvaltningen om, at vicedirektør Knud Langberg og kontorchef Gerner Petersen kan overvære forhandlingerne vedrørende sag 182/01, der behandles for lukkede døre. Og fra familie- og arbejdsforvaltningen har jeg modtaget anmeldning om, at vicedirektør Torben Brogger kan overvære forhandlingen om sag 160/01 og sag 161/01, der ligefølges behandles for lukkede døre.
 Så skal jeg samtidig sige, det vil jeg så gøre her, at der på gruppeformandsmødet var et spørgsmål om, hvorvidt den første sag, vi behandler på dagsordenen, nemlig sag 172/01, ifølge de oplysninger, der senere har været fremme, kan behandles. Om det skal jeg sige, at der har jeg forespurgt økonomiforvaltningen, der er af den opfattelse, at der ikke er grundlag for ikke at behandle sagen i dag på de forudsætninger, der er oplyst i selve indstillingen.
 Så har jeg foresat, at Enhedslistens ønsker afstemning for så vidt angår sagen om optagelse af sag 185/01 på dagsordenen efter punkt 10 i aften. Er det korrekt forstørret? (Ophold). Så vil jeg foreslå, at vi foretager den afstemning, når jeg lige har ringet ind.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Forslaget blev godkendt med 35 stemmer imod 14. For stemte A, V, O, C, B, D, W
(Lubna Elahi) og U. Imod stemte F, Q og L.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Sagen er optaget på dagsordenen.

Jeg skal høre, om der er andre bemærkninger til de forslag, jeg har stillet, om justeringer i dagsordenen for aftenens møde? (Ophold). Det er ikke tilfældet, så er dagsordenen godkendt, hvorfør vi går i gang med punkt 1 på dagsordenen ... (Uro i salen). De tilkendegivelseer, der foregår i salen i øjeblikket, handler om det meget, meget gamle afstemningssystem, så der er ingen grund til at rejse sig op, før man har behov herfor.

1) BR 172/01. Budget 2001 for Københavns Energi
Indstilling om budget 2001 for det nye Københavns Energi
(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Med den indstilling, som Borgerrepræsentationen skal godkende i aften, godkender vi nu et budget for det samlede KE, efter at Københavns Vand og Københavns Energi er fusioneret.

Alt i alt betyder dette forslag, at KE tilbagebetaler 56 mill. kr. mere end budgetteret til Københavns Kommunes kasse. Sammenlægningen kan altså ske, uden at kommunen skal have penge op af kassen, dels fordi der er nogle effektiviseringsevner, dels fordi de udviklingskostninger, der er, finansieres med et mindre forbrug i år 2000.

Hvis man kort skal skrænke det, så betyder dette budgetforslag en forbedring af kommunens økonomi på 24 mill. kr. som følge af pensionsforpligtelserne. Så er der en række effektiviseringer på 32 mill. kr., som betyder, at kommunen kan aftrage mere på sin gejd.

Endelig er der udviklingsomkostninger på 90,4 mill. kr., hvoraf en stor del skulle have været afholdt under alle omstændigheder. Det beløb holdes – det er vigtigt at bemærke –inden for den budgetramme, som er afsat for sidste år, men vel at mærke efter, at KE ekstraordinært har betalt 56,6 mill. kr. mere til kommunekassen end budgetteret.

Jeg tro, det er meget vigtigt, at vi nu får vedtaget et budget. Det vil være uansvarligt at køre videre med en fusioneret virksomhed uden et budget.

Jeg ved og har hørt på den debat, der har været her ligesom modet, at nogle partier er utilfredse med, at vi ikke i indstillingen har gjort mere ud af de egen-problemer, der har været i Københavns Energi, som har betydet, at man ikke har kunnet skrive regninger ud. Men faktisk er der taget højde for det i indstillingen, i og med at der under Økonomiudvalgets bemærkningsstår, at når det endelige regnskab foreligger med en tillægsbevilling, skal der tages stilling til det endelige budget.

Jeg synes, at det vil være uansvarligt, hvis de partier, som på sidste møde krævede, at vi skulle vedtage et budget for Københavns Energi allerede sidste gang, nu vil udskyde sagen med henvisning til de ting, i og med at der er taget højde for det i den indstilling, der foreligger.

Det synes jeg rent faktisk ville være politisk vedtaget det i aften i Borgerrepræsentationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Hamid El Mousti (A): Selvfølgelig vil jeg ikke gentage, hvad borgmesteren lige har sagt. Socialdemokratiet går ind for forslaget, fordi det er simpelt hen rammen. Vi kan bare ikke have en institution uden et budget.

Men med hensyn til underskuddet ser vi meget alvorligt på sagen. Såfremt det viser sig, at det er så alvorlig, så er vi selvfølgelig villige til at se på sagen. Jeg kan love jer, at Socialdemokratiet vil følge det utrolig tæt.

Helle Stelle (C): Det er meget interessant, at hver evig eneste gang, vi skal behandle en sag om Københavns Energi, så hører vi igen og igen fra Bo Asmus Kjeldgaard, miljøborgmesteren, at vi bliver nødt til at vedtage denne sag, vi bliver nødt til det. Det er hver gang der er en sag fra Københavns Energi. Det skal simpelt hen gå så hurtigt. Om så tingene egentlig er i orden, er åbenbart sekundert.

Hvad angår budgettet for Københavns Energi, så kan det gøres meget kort. Jeg går lige til sagen. Vi kan ikke godkende et budget, hvor der ikke er taget højde for den manko, der er opstået i Københavns Energi. Indtil nu har vi hørt, at vi har fået ca. 300 mill. kr. ind af de ca. 700 mill. kr., der mangler i indtægter.

Det er ikke noget lille beløb, der her er tale om, og for at sætte det lidt i perspektiv, så kan man jo vænne på, at hele Kulturdyrets ramme faktisk er på 700 mill. kr. Så det er altså ikke småpenge, der her er tale om. Det er faktisk rigtig, rigtig mange penge.

Som ansvarlige politikere er vi også nødt til at tage højde for, at vi kan komme til at stå i en situation, hvor vi ikke får de resterende penge ind. Borgmesteren har jo også selv udtalet, at det er ikke nogen garanti for. Jeg synes, det her, ligesom Hamid El Mousti påpegede, er en meget alvorlig sag.

Derfor vil jeg også forestå, at vi henviser sagen til Miljø- og Forsyningsudvalget, så vi kan behandle den der endnu engang og udarbejde et budget, der tager højde for et eventuelt tab på de her 400 mill. kr. Vi har ikke råd til at lade være i Københavns Kommune.

Jeg vil også bemærke, at da Miljø- og Forsyningsudvalget tog stilling til sagen, havde man ikke opdaget, at der var en manko på 700 mill. kr. Vi har behandlet et budget uden at have kendskab til det. Så vi foreslår altså sagen henvis til Miljø- og Forsyningsudvalget.

Lars Hutters (L): I sin forelæggelse for Borgerrepræsentationen sagde borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, at det var uansvarligt, hvis ikke man vedtog et budget. Jeg synes, det er meget interessant at anvende begrebet »uansvarligt«, så det vil jeg gerne bede borgmesteren om at få uddybet.

Jeg har den opfattelse, og derfor har jeg hverken i Miljø- og Forsyningsudvalget eller i Økonomiudvalget villet være med til at godkende et budgetforslag, hvor der først mangler 700 mill. kr., og i dag mangler 400 mill. kr. Det synes jeg nemlig vil være uansvarligt.

Jeg er ikke tilhænger af, at man i Borgerrepræsentationen vedtager budgetter, hvor man ikke kender omfanget og grundlaget. Jeg har hørt her på Københavns Rådhus omtal, at den mangel på indbetaling, som skyldes problemer i administrationen i Københavns Energi, faktisk er en af de allerstørste sager, der i øjeblikket behandles på Københavns Rådhus.

Så synes jeg, det er meget forkert, når et så væsentligt økonomisk grundlag mangler, at vi vedtaget det i aften i Borgerrepræsentationen. Det synes jeg rent faktisk ville være politisk

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

uansvarligt, og jeg synes faktisk ikke, det ville være i overensstemmelse med det ansvar, der påvirker hvert enkelt medlem af Borgerrepræsentationen.

Jeg har heller ikke hørt noget fra borgmesterens side om, hvorfor vi skal vedtage et fiktivt budget, for det er et fiktivt budget, når man ikke ved, hvad det er den kommer ind af indtægter, når man ikke ved, hvor store rentendtgifter der efterfølgerne på grund af eventuelle manglende indtægter kommer til at løbe på. Så er det et fiktivt budget.

Jeg vil indkømme, at jeg forstår ikke, at Borgerrepræsentationen i aften på dette område omkring en af de største sager, som vi har på Københavns Rådhus, vil være med til at give grønt lys for, at der skal vedtages et fiktivt budget.

At vedtage et fiktivt budget mener jeg politisk er dundrende uansvarligt, og ud fra det vil jeg gerne bede borgmesteren for miljø- og forsyningsområdet om at kommentere spørgsmålet om uansvarlighed, om ikke borgmesteren vil være enig med mig i, at det er uansvarligt at vedtage et fiktivt budget.

Abderrahman Haddou (D): CD kan heller ikke godkende Københavns Energis budget, som det foreligger. Der ligege mange ulære ting, som jeg ikke har fået svær på her.

Jeg har for et stykke tid siden stillet et spørgsmål netop om de forsinkede et- og fjernvarmeregninger, hvilken betydning det ville få for de københavnske borgere. Der fik jeg et meget uklart svar, men dog med den tilføjelse, at det ikke ville få nogen betydning for hverken de københavnske borgere eller Københavns Kommunes samlede økonomi, og at man ellers ville rette op på de skævheder rent økonomisk inden for KIE's regi eller ramme.

Men sådan som sagen har udviklet sig, så harer vi jo alle sammen, at der er tale om et meget stort beløb, der efterhånden liges og sværmer rundt omkring. Det er fuldstændig uklarhed om, hvilke konsekvenser det vil få for Københavns Kommunes fremtidige økonomi.

Netop derfor ønsker CD at tage forbehold. Jeg vil undlade at stemme, hvis sagen skal til afstemning i aften, men vil dog heilst se, at sagen bliver henvis til udvalget.

Ole Henriksen (C): Så nemt skal borgmesteren altså ikke slippe ud af sine uansvarligheder fra talerstolen.

Vil den ansvarlige borgmester ikke komme op og kommentere det, Lars Hutters bad om, hvad han egentlig lægger i ordet »uansvarligt«. Fordi i min terminologi er det rimeligt uansvarligt som borgmester at komme med en sagstremleggelse, hvor der mangler en eller anden form for forrentning af 700 mill. kr. i et budget.

Jeg skal ikke kommentere, om borgmesteren tro, at han får alle sine 700 mill. kr. ind, alt-så det, han som ansvarlig borgmester for en forvaltning ikke har været i stand til at sege for fingerer. Men han er ansvarlig over for det udvalg og over for Borgerrepræsentationen for et budgettet her, hvori der mangler 700 mill. kr. likvider af en eller anden art. Efter min administrative lommefilosofi har man enten 700 mill. kr., man får placeret og får nogetrente af, eller også har man 700 mill. kr. for stor gæld et sted, og så kostet det altså nogle rentekostniger.

Det vil da selvfølgelig være fantastisk, hvis borgmesteren går på talerstolen og siger: Det har ingen praktisk betydning, vi er så likvide, eller vi er så rige, eller vi er så fattige i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

havns Energi, så om de er i kassen eller ikke, er sådan set ligegyldigt. Det vil jeg sådan set gerne have et svær på.

Det samme spørgsmål kunne jeg så stille til formanden for Økonomiudvalget, om det er den samme trend, man har, når man snakker om, at der er 700 mill. kr. mere eller mindre i kassen i Københavns Kommune. Fordi der hører vi evig og altid, at der er jo forrentningen, og det kostet jeg ved ikke hvor meget.

Men det gør det åbenbart ikke i Københavns Energi, og så kunne det da være, at Københavns Kommune, altså Økonomiudvalgets formand, skulle sådan set se at få snablen ned i det andet, fordi der har det ingen rentepåvirkning overhovedet. Der er det fuldstændig ligegyldigt økonominæssigt, om folk betaler regningerne eller ikke, fordi borgmesteren siger, det vil være uansvarligt ikke at lave et papirregnskab, selv om vi ikke ved, om det er rigtigt eller ikke rigtigt.

Men det er åbenbart ikke uansvarligt, at man ikke kan gøre rede for, om 700 mill. kr. manko har en finansiel betydning for det budget, som Borgerrepræsentationen bliver bedt om at tage stilling til. Det fortæller meget om borgmesterens indsigt i sine sager derinde.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så er det Lars Hutters i 2. runde.

Lars Hutters (L): Jeg må indømme, at jeg faktisk er skuffet. Jeg synes, jeg gjorde mit spørgsmål rimeligt klart til borgmesteren. Jeg har haft den opfattelse omkring SF og borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, at er der et princip, som vi er fælles om, så er det naturligvis, at man øbent og ærligt går frem med sagerne i Borgerrepræsentationen og ikke forsøger at skjule noget som helst, men svaret på de spørgsmål, vi stiller.

Nu kan jeg se, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, efter at jeg kom på talerstolen har trykket sig ind, og det er jeg da selvfølgelig glad for. Så kan det da være, at vi kan få svar på de spørgsmål.

Det er store begreber at tale om politisk uansvarlighed. Det er store begreber, og det skal det være. Så derfor forventer jeg, at borgmesteren om lidt klart tager stilling til, om borgmesteren finder, det er i overensstemmelse med politisk ansvarlighed at anmode Borgerrepræsentationen om i aften at vedtage et fiktivt budget. Borgmesteren ved jo bedre end nogehver anden ifølge styrelseslovens § 31 som den øverste leder af den daglige administration, at det er meget, meget væsentligt, at når man vedtager et budget, så er det i overensstemmelse, om man så må sige, med tallenes klare sprog.

Når der står, at det er for 2001, så skal det naturligvis holde for 2001. Hvad skal det ellers være? Hvad skal vi ellers gøre det for? Det kan jo ikke nytte noget, hvis borgmesteren forventer, at når man har taget stilling i aften, og så kommer vi måske om halvanden måned, lige før sommerferien, og så skal vi til at ændre hele budgettet, fordi det væsentligste grundlag er forringet. Det tror jeg, at adskillige af borgmesterkollegene vil være enige med mig i. Det kan altså ikke nytte noget.

Så ud fra den forpligtelse, man har som den øverste daglige leder af administrationen, forventer vi også her i Borgerrepræsentationen, at borgmesteren om lidt fortæller, hvorfor man ikke kan vente, til vi har klarhed over de enormt store problemer, der reelst er.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Jeg kan jo ikke lade være med at tanke på, at vi i Økonomiudvalget i over en måned på møde efter møde efter møde efter møde har behandlet, fordi der var et tilsymeladende likviditetsproblem, som er minimalt, som er mikroskopisk forhold til det centnerstore problem, der er omkring de manglende indbetalinger til Københavns Energi.

Så jeg forventer om lidt, at borgmester Asmus Kjeldgaard klart fortæller, hvorfor det skulle være særlig ansvarligt at få det jasket igennem og så formentlig om måske 2 måneder komme og lave hele budgettet om igen. Det svar vil jeg gerne have i aften, og det tror jeg, mange i Borgerrepræsentationen gennem vil have.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Nu er der ikke tale om, at vi i aften skal vedtage et budget, som er jasket igennem. Der er tale om, at vi skal vedtage et budget, som vi har forberedt så grundigt, vi overhovedet kunne. Sagen var jo den, at da vi vedtog fusionen, så var det ikke muligt at vedtage et budget, fordi man gerne ville give det den nødvendige forberedelse. Den har vi nu haft, og det budget, der ligger her, er det bedste budget, man kan lave ud fra den viden, man har nu.

Jeg er nu engang af den holdning, at en virksomhed skal have et budget at køre efter. Jeg synes, det ville være hensvært, hvis en virksomhed ikke havde et budget.

Så er det rigtigt, som Ole Hentzen og andre har sagt, at vi har de her betalingsforskydninser i Københavns Energi. Der er tale om, at man har fået et cdb-system, som ikke duede. Det er tale om, at man skulle lave aktieskaber med tilbagevirkende kraft. Det har givet en manuko på 600 mill. kr., 700 mill. kr. i forhold til det, man havde forudsat, som man ikke fik ind 31. december, men som man først får ind senere.

Men i den forbindelse er det jo vigtigt at holde sig klart, at der er forskel på, om der mangler penge i regnskabet, når det bliver endelig færdigt, eller om der blot er tale om betalingsforskydninger.

Det, Ole Hentzen har ret i, er, at der vil blive tale om en eller anden form for rentetab, men ikke i en størrelsesorden, som vil rokke væsentligt ved de ner tal, som ligger i budgettet. Der er taget højde for de problemer, vi står med, i den bemærkning, som Økonomiudvalget er kommet med, og jeg læser op. Der står:

»Den endelige oversættel vil i givet fald finde sted i form af en tillægsbevilling, når det endelige regnskab 2000 foreligger 1. maj/1.juni 2001 i henhold til de gældende regnskabsregler.«

Vi står altså i en situation, hvor vi, hvis man skal opføre sig ansvarligt, hvad man skal efter min mening, kan vedtage det budget, som ligger her, som er det bedste budget, vi kan fremlægge med den viden, vi har i dag. Og så har vi i selve indstillingen taget højde for, at der kan blive tale om en korrektion senere i relation til de udgifter, der går til selve fusionen, på 90,5 mill. kr.

Så vil jeg sige til Ben Haddou, at der ikke er tale om, at det har fået betydning for kommunens økonomi, fordi der er jo tale om, at det har fået betydning for, hvor stor en del af gælden Københavns Energi kan afdrage til Københavns Kommune. Der er vandlæs skoter mellem den økonomi, som Københavns Energi har, og den økonomi, som kommunen har. Derfor får det ikke nogen betydning for kommunens økonomi, men udelukkende betydning for den gældsafdragelse, som Københavns Energi kan foretage til kommunen, og som kommunen så kan foretage videre. Det får ikke nogen betydning for kommunens nettoagd.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Jeg kan jo ikke lade være med at tanke på, at vi i Økonomiudvalget i over en måned på møde efter møde efter møde efter møde har behandlet, fordi der var et tilsymeladende likviditetsproblem, som er minimalt, som er mikroskopisk forhold til det centnerstore problem, der er omkring de manglende indbetalinger til Københavns Energi.

Så jeg forventer om lidt, at borgmester Asmus Kjeldgaard klart fortæller, hvorfor det skulle være særlig ansvarligt at få det jasket igennem og så formentlig om måske 2 måneder komme og lave hele budgettet om igen. Det svar vil jeg gerne have i aften, og det tror jeg, mange i Borgerrepræsentationen gennem vil have.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Nu er der ikke tale om, at vi i aften skal vedtage et budget, som er jasket igennem. Der er tale om, at vi skal vedtage et budget, som vi har forberedt så grundigt, vi overhovedet kunne. Sagen var jo den, at da vi vedtog fusionen, så var det ikke muligt at vedtage et budget, fordi man gerne ville give det den nødvendige forberedelse. Den har vi nu haft, og det budget, der ligger her, er det bedste budget, man kan lave ud fra den viden, man har nu.

Jeg er nu engang af den holdning, at en virksomhed skal have et budget at køre efter. Jeg synes, det ville være hensvært, hvis en virksomhed ikke havde et budget.

Så er det rigtigt, som Ole Hentzen og andre har sagt, at vi har de her betalingsforskydninser i Københavns Energi. Der er tale om, at man har fået et cdb-system, som ikke duede. Det er tale om, at man skulle lave aktieskaber med tilbagevirkende kraft. Det har givet en manuko på 600 mill. kr., 700 mill. kr. i forhold til det, man havde forudsat, som man ikke fik ind 31. december, men som man først får ind senere.

Men i den forbindelse er det jo vigtigt at holde sig klart, at der er forskel på, om der mangler penge i regnskabet, når det bliver endelig færdigt, eller om der blot er tale om betalingsforskydninger.

Det, Ole Hentzen har ret i, er, at der vil blive tale om en eller anden form for rentetab, men ikke i en størrelsesorden, som vil rokke væsentligt ved de ner tal, som ligger i budgettet. Der er taget højde for de problemer, vi står med, i den bemærkning, som Økonomiudvalget er kommet med, og jeg læser op. Der står:

»Den endelige oversættel vil i givet fald finde sted i form af en tillægsbevilling, når det endelige regnskab 2000 foreligger 1. maj/1.juni 2001 i henhold til de gældende regnskabsregler.«

Vi står altså i en situation, hvor vi, hvis man skal opføre sig ansvarligt, hvad man skal fremlægge med den viden, vi har i dag. Og så har vi i selve indstillingen taget højde for, at der kan blive tale om en korrektion senere i relation til de udgifter, der går til selve fusionen, på 90,5 mill. kr.

Så vil jeg sige til Ben Haddou, at der ikke er tale om, at det har fået betydning for kommunens økonomi, fordi der er jo tale om, at det har fået betydning for, hvor stor en del af gælden Københavns Energi kan afdrage til Københavns Kommune. Der er vandlæs skoter mellem den økonomi, som Københavns Energi har, og den økonomi, som kommunen har. Derfor får det ikke nogen betydning for kommunens økonomi, men udelukkende betydning for den gældsafdragelse, som Københavns Energi kan foretage til kommunen, og som kommunen så kan foretage videre. Det får ikke nogen betydning for kommunens nettoagd.

Så alt i alt vil jeg sige, at jeg synes, man skal opføre sig ansvarligt og vedtage det her budget og så korrigere, når vi ved noget mere. Vi ved noget mere på det tidspunkt, hvor vi får rapporter fra de projekter, der er kommet i gang om ca 700 mill. kr., og de først vil forelægge i maj. Den anden del af rapporterne vil forelægge i september.

Jeg har kørt, Lars Hutters, et helt åbent løb omkring det her. Jeg har udsendt pressemeddelelses om forløbet, jeg har sagt, det er mit ansvar, og jeg har også sagt, at det er mit ansvar at rydde op i det. Og når vi ved noget mere, vil vi forelægge en tillægsbevilling, hvis det bliver nødvendigt.

Helle Sjelle (C): Det kan da godt være, at det er rigtigt, når borgmesteren siger, at det det bedste budget, man kan fremkomme med på nuværende tidspunkt, men jeg må bare konstatere, at det ikke er godt nok.

Jeg kunne godt tanke mig at spørge borgmesteren, hvad han har tænkt sig at gøre, hvad han tror, de mange millioner får af konsekvenser. Er det korrekt opfattet, at Bo Asmus Kjeldgaard faktisk ikke mener, at det får nogen konsekvenser overhovedet for Københavns Energi, at der mangler stadig væk i det nye år ca. 400 mill. kr.? Er det korrekt opfattet?

Jeg kunne godt tanke mig at spørge borgmesteren, om han kan garantere, at det ikke kommer til at gå ud over de københavnske borgere, at der mangler de her millioner. Borgmesteren får det jo gang på gang til at lyde, som om at det bare er på papiret, de mangler, og at det ikke kommer til at påvirke den københavnske befolkning yderligere.

Jeg synes, der er al mulig god grund til at give denne her sag en ekstra behandling, og jeg kan ikke forstå, hvorfor borgmesteren ikke vil være med til, at vi tilbagesender denne her sag til Miljø- og Forsyningssudvalget, så vi får en ret mulighed for at tage stilling til det her.

Rikke Fog-Møller (Ø): I Enhedslisten vil vi gerne have det her budget igennem. Det underer os lidt, at sagen er blevet taget op nu, på det her tidspunkt, fordi af bestyningens protokollen fra økonomiudvalgsmødet fremgår det ikke, at f.eks. De Konservative har været modstandere af, at man gennemførte dette budget. Og da var den ulykkelige situation, som de forsvundte 700 mill. kr. usig, en realitet.

Jeg er lidt bange for, at det her ikke er helt så seriøst, som Helle Sjelle postulerer, at det er. Jeg er lidt bange for, at det her er mere drilleri.

Abderrahman Haddou (D): Så vil jeg lige fastslå, at det ikke er drilleri. Det drejer sig om nogle regninger, der er forsinket med flere måneder, det er flere måneder forsinkelse. Jeg kan give eksempler på, hvilken betydning det kan få eller maské har fået. Det er bl.a., at nogle af vores ældre borgere, der ikke kan huske så godt f.eks., går ind og bruger pengene op, og så lige pludselig, uden at være klar over det, har de fået en regning på flere tusinde kroner, og så skal socialafvaltningen ligge og slås med disse problemer. Det har vi heller ikke fået klarheds over.

Hvad sker der f.eks., hvis en virksomhed i mellemtíden er gået nedeno og hjem? Hvordan skal kommunen så få de penge hjem? Hvor skal der, hvis en borgers i mellemtíden afgået ved døden, og der er et bo, men der er ingen penge at hente? Hvad skal kommunen så gøre, hvem skal så betale de her penge?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Det er sådan nogle spørgsmål, som jeg synes er ret uklare for os her som borgerrepræsentanter, og netop derfor ønsker jeg klært over det.

Jeg er godt klar over, at her ikke har noget med de her skævheder, som jeg har nævnt, at gøre, men det kan det komme til på længere sigt, det ved vi ikke noget om. Vi har ikke nogensinde klært over de konsekvenser, de forskinlunde regninger fra Københavns Energi vil få for det samlede miljø- og forsyningssområdets budget.

Lad mig til slut sammenligne med sundhedsområdet. Der havde vi jo så meget ballade heroppe. Nu taler man om drilleri fra Enhedslistens side, men man havde da travlt med at angrive en vis borgmester omkring 135 mill. kr. Det skabte ramaskrig over hele København.

Men her sidder vi med 700 mill. kr., hvor vi ikke ved, hvor mange af dem vi får tilbage, og så får vi bare et vidje, at det er politisk drilleri. Nej, sådan hænger tingene ikke sammen. Vi skal have klært over hele sagen, for vi kan tage en politisk beslutning. Det er det, det drejer sig om, og ikke andet.

Erik Vinding (A): Vi vil godt sige, at vi synes, det er en alvorlig sag, men vi synes også, sagen skal døles. Det her er et budget for år 2001 for Københavns Energi. Det er det, vi diskuterer.

Den anden underskudsag kan selvfølgelig også komme til at indeholde noget dele af det her, men det er på et andet tidspunkt. Der er sat en undersegle i gang for at finde ud af det, og når den sag kommer frem på det her tidspunkt, så skal der diskuteres, for der er noget ansvar og nogle ting, der skal ordnes, men det er en lidt anden discussion.

Det her er en afdeling, der er blevet fusioneret, der er ved at få et budget på nuværende tidspunkt, og vi er næsten nødt til maj måned, og det er år 2001. Det er sådan set det, det går ud på.

Jeg vil godt sige, at jeg er meget enig i de betragtninger, der har været, om, at vi skal ... (Mikrofonen afbrudt) ... Jamen det var da formuelt, det var formuelt. Men det er bare, næste gang, vi skal diskutere sagen, så er det hele det undanskud. Der er ingen, der ved, hvor meget underskuddet er på nuværende tidspunkt. Det er jo fra, hvor det er startet, hvor det er, og Lars Hutters m.fl. ved jo også, hvad det er, der har været diskuteret, og hvornår redegørelsen skal være der.

Jeg synes, at der er et ansvar, der skal deles, men det er på et andet tidspunkt end nu og her. Det her er et budget, vi er i gang med, og det andet skal vi nok få ryddet op i.

Henrik Morgen (B): Det Radikale Venstre har jo leveret stemmer til fusionerne i forbindelse med Københavns Energi og Københavns Vands sammenlægning. Vi mener, det er en rigtig ting. Deraf er det også meget vigtigt for os at få sat det her ryde skib i soen én gang for alle, og vi vil gerne medvirke til, at det økonomiske grundlag også bringes i orden.

Når det så er sagt, må vi jo sige, at vi finder det også dybt, dybt problematisk, den sag, vi står med her, både det store beløb, vi faktisk taler om, en halv milliard kroner, som der ikke kan gøres rede for grundet tekniske og styringsmæssige problemer, og de konsekvenser, det måtte have, som flere talere har været inde på her og nu, som vi er meget, meget bekymret for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Det, der er brug for i denne situation, som vi ser det nu, er ikke så meget den politiske afklaring eller den politiske drøftelse, fordi vi har med stor, stor interesse noteret os, at borgmesteren har taget det politiske ansvar for det og har lovet her fra talerstolen ved flere lejligheder at tage det politiske ansvar alvorligt.

Det vil vi gerne holde ham fast på, og derfor ser vi heller ikke så meget perspektiv i at bringe sagen tilbage i udvalget. Til gengæld må vi stige til miljø- og forsyningsborgmesteren, at det her det forventer vi, der kommer en klæng på, inden vi kommer i nærheden af et kommunalvalg, for ellers må vi sige, så er der et ansvar, der er meget, meget klart at placere, og det er et politisk ansvar.

Men her og nu handler det om at få bragt det økonomiske grundlag i orden, så virksomheden kan komme til at operere, så vi kan få de tekniske problemer på plads, der er edbemæssigt omkring regningssystemet. Det har vi fuld tillid til, at den nye organisation med sin midlertidige ledelses- og med borgmesteren i baghånden nok skal bringe i orden. Ellers må vi jo tage den politiske drøftelse på det plan, når tiden kommer.

Rikke Fog-Møller (Q): Jeg vil langt hen ad vejen give Henrik Morgen og Erik Vinding ret. Jeg forstår så udmarket Ben Haddouz bekymringer for, hvad det her kan afstedkomme af problemer for forbrugerne og den københavnske befolkning, nu snakker vi om de 700 mill. kr., det er helt klart.

Jeg mener ikke, at det er drilleri på den måde, men jeg vil bare meget gerne vide, hvad det er der er sket fra det sidste økonomiludsagsmøde, hvor Konservative, Venstre og en hel masse andre rent faktisk har godkendt det her budget vel vidende, at der var det økonomiske problem i KE med 700 mill. kr., man ikke vidste noget om. Hvad er der sket siden da, siden de pludselig har ændret holdning?

Borgmester H. Thistrup Hansen: Egentlig talte er det en kort bemærkning, jeg vil komme med.

Forst Bo Asmus Kjeldgaard og så efterfølgende Henrik Morgen bruger udtrykket »tage det politiske ansvar«. Det er et udtryk, der stammer fra Folketinget. Der kan de tage et politisk ansvar, fordi man kan vælte en minister. Man kan ikke vælte en borgmester, så derfor er udtrykket »tage det politiske ansvar« indholdsstøttet i en kommune.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det er jeg sådan set enig i, men nu er det ikke det, det handler om, men en meget klog betragtning.

Lars Hutters (L): Så må jeg meddele borgmester Thistrup Hansen, at det ikke er korrekt, og det vil ikke mindst, hvad der kommer til at ske efterfølgende, vise, om man vil tage et politisk ansvar, om der er konsekvenser i det eller ej. Men det kan vi jo vende tilbage til.

Jeg forsørger altså heller ikke Rikke Fog-Møller, at det her skulle være politisk drilleri. Det er det aldeles ikke. Efter min opfattelse bør Borgerrepræsentationen naturligvis meget seriøst tage stilling til, om man kan vedtage et budget, hvor en lang række problemer ikke er belyst, selv om man udmarket godt ved, at de ikke er belyst.

Jeg har selvfølgelig noteret mig, sådan er det jo, at der er en lang række partier, som åbenbart ikke vil til bunds i denne her sag. Jeg har noteret mig, at der ikke mindst fra SF og Entedslisten er en forskel på, om det er borgmester Peter Martinussen fra Socialdemokratiet, der har nogle budgetmæssige problemer, hvor man altså faktisk kan få en hel aften til at gå fra de to partiers side med at påpege det ene efter det andet. Og så er der altså for SF og Enhedslisten, når det drejer sig om faktisk endnu større problemer.

Og jeg kan godt betro Borgerrepræsentationen, at gennemsigtigheden i Miljø- og Forsyningssudvalget og i miljø- og forsyningsforvaltningen omkring de herting er sort nat i forhold til det, der foreligger på sundheds- og omsorgsområdet. Det, der foreligger på sundheds- og omsorgsområdet, er ganske gennemsigtigt i forhold til det, der foregår i miljø- og forsyningsforvaltningen, hvad jeg tidligere har været inde på.

Jeg håber, at Borgerrepræsentations medlemmer klart har bemærket, at jeg hele vejen gennem, og det er faktisk første gang, jeg har været ude for det, ikke vil være med til, at et budjettforslag skal komme igennem, hvor man ikke har kunnet forklare. Jeg sagde allerede – og det håber jeg, at Rikke Fog-Møller kan bevidne – da det var til behandling i Miljø- og Forsyningssudvalget, at det her er så uigenvensmæssigt, så jeg kan ikke med det ansvar, man har, når man sidder sådan et sted, være med til at gennemtjøre og vedtage det her.

Jeg har i øvrigt noteret mig, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard har sagt, at det kun er korrektioner. »Korrektioner« er sådan et dejligt udtryk, det er så elastisk. Om det så er udtryk for, at det er et fiktivt budget eller ej, er jeg ikke helt klar over.

Men jeg vil egentlig godt have borgmester Bo Asmus Kjeldgaard herop på talerstolen og give en garanti, hvad også andre har efterlyst, for, at de problemer, som ikke er synlige og ikke er til stede 1000000000 det nuværende budgetforslag, ikke får nogensom helst konsekvenser for, hvad der kommer til at ske på det pågældende område. Den garanti vil jeg gerne have komme i aften, hvis man vil have det gennemført.

Jeg vil godt sige, ikke mindst til borgmester Thustrup Hansen, at jeg efterlyser denne her garanti for efterfølgende, når vi har fået denne garanti, og det får en anden virkning, end borgmesteren i aften giver indtryk for over for Borgerrepræsentationen, naturligvis at fastholde borgmesteren på den pågældende garanti.

Så jeg håber, vi om lidt kan få borgmesteren op og give en ganske klar garanti med den politiske konsekvens, en sådan garanti har, hvis ikke det holder.

Henrik Morgen (B): Jeg må få god ordens skyld blot understrøge, at jeg er helt enig i, at Thustrup Hansen, at det er tomt at tale om et politisk ansvar i en kommune. Vi har jo set det på andre områder med sundhedsområdet som det seneste eksempel på, hvor let det er at påage sig det politiske ansvar og ikke drage nogen konsekvenser.

Det er jo derfor lige præcis vi siger, at hvis ikke denne sag, og hvis ikke driftsgrundlaget er bragt ordentligt i orden om 6 måneder, når vi går til kommunalvalg, så er der ét eneste sted at placere det politiske ansvar til den tid, og det er hos Bo Asmus Kjeldgaard og SF.

Indtil da må vi betro opgaven til borgmesteren og til hans forvaltning at få det økonomiske grundlag bragt i orden for denne virksomhed. Vi bliver nødt til at se på, det har med driftsmæssige ejendomme og få skribet sat i soen. Hvis ikke det kan ske på betryggende vis, så har vi

et politisk ansvar, som skal placeres, og jeg mener som sagt, det er helt entydigt, hvor det kan placeres, hvis vi kommer i den situation.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg forstår godt alle dem, der har været her på talerstolen og udtrykt deres bekymring for de 700 mill. kr., de edb-problemer, som vi har haft. Jeg vil ikke garantere, Lars Huiters, at det ikke får nogen som helst betydning for forbrugerne, at man har problemer af den art, fordi det gør det selvfølgeligt. Ole Hentzhus har bl.a. været inde på, at der vil være et rentebat i en eller anden størrelse, som jeg ikke harbet er særlig stor. Men det ved vi noget mere om, når vi har fået de uddrindinger, som vi har bedt om.

Jeg tro, det er utrolig vigtigt, når sådan en sag opstår, at man så åbent lægger frem, hvad problemerne består i, at man straks får taget det politiske ansvar. Jeg ved godt, at det ikke betyder det samme som i Folkepartiet, men påtager sig ansvaret for, at de problemer er opstået, og for, at den her opgave skal løses. Der skal ryddes op i de problemer, der er opstået.

Jeg kan love, at både Miljø- og Forsyningssudvalget – det kan jeg garantere, både Miljø- og Forsyningssudvalget og Borgerrepræsentationen får løbende redegørelser om, hvordan denne her sag udvikler sig. Vi har sat en række projekter i gang. De første 18 vil blive afdækket først i maj måned, og de næste i september måned.

Jeg synes, man skal adskille de problemer, som vi står med her, med de 700 mill. kr., fra det budgetforslag, som ligger. Jeg mener nu engang stadig væk, at det mest ansvarlige vil være, at vi gør, som der er lagt op til i indstillingen, at vi vedtager det budgetforslag, der ligger her, så KE har et budget at køre efter. Og hvis det viser sig, når det endelige regnskab foreligger, at der skal fortages korrekturen i form af en tillægsbevillning, så gør man det. Det er det mest ansvarlige, Borgerrepræsentationen kan gøre p.t.

Abderrahman Haddou (D): Jeg synes, at det, som miljø- og forsyningsborgmesteren har sagt heroppe fra talerstolen, egentlig er klar tale. Det viser klart og tydeligt, at der er problemer, store problemer.

Når man så siger, at der er åbenhed, så kan jeg slet ikke forstå, at da jeg i sin tid henvendte mig allerede på et meget tidligt stadium, da jeg vidste, at min fjernvarmeregning var forsikret, og havde hentet, at naben også klagede over det samme, og mange borgere klagede over det samme, blev jeg spist af med, at det ikke var nogen problem. Det var noget, man ville finde ud af. Det var noget, man ville løse inden for KE's budgetramme.

Nu står man her lige phudselig. Hvordan kan det være, at bare i løbet af få måneder er problemet sieget til omkring 700 mill. kr.? Det er et kæmpebeløb, det er et kæmpebeløb, også bagter nu her: Ja, godt, ja, det var et problem.

Men jeg kan ikke overskue det, og netop derfor synes jeg, at denne sag bør sendes tilbage til yderligere behandling, sådan at vi helt sikker kan beslutte os, fordi jeg er nemlig heller ikke vilde efter at stemme imod et budget. Jeg vil med glæde stemme for det, men jeg vil have sikkerhed for, at det, der er forlagt mig, er noget, jeg kan stemme for med sikkerhed, uden at det vil skabe politiske problemer senere hen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Ole Hentzen (C): Nu har borgmester Bo Asmus Kjeldgaard nogle gange nævnt den bemærkning, der står anført i indstillingen, vedrørende økonomiudvalgets behandling, nemlig at den endelige overførsel i givet fald vil finde sted i form af en tillægsbevilling – og så behøver jeg ikke at læse resten.

Men del, borgmesteren sådann set bliver ved at glemme, der står i denne indstilling, er, at ikke en pind med den hensens diskussion at gøre, vi har, om, hvad der egentlig kommer til at mangle i budgettet for 2001.

Det, der kan komme af tillægsbevilling, er, når man har gjort regnskabet for år 2000 op, og år 2000 sluttede altså 31. december år 2000, Bo Asmus Kjeldgaard.

Jeg harber også, at alle de redigereleser, Bo Asmus Kjeldgaard nu lover forsamlingen og gud og hvermand, kommer til at give et billede fra den 1. januar 2001, hvor der altså mangler dc 700 mill. kr., og hvor der altså i dag åbenbart stadig mangler de 400 mill. kr., og som må få en eller anden driftsvirknings i driftsårs 2001, som ikke har spor at gøre med overførslen her i foråret vedrørende regnskab 2000. Det er to forskellige ting, Bo Asmus Kjeldgaard. Det må da også få en indvirkning i driftsårs 2000, at der mangler 700 mill. kr. i kassen, når man gik ind. Det harber jeg, Bo Asmus Kjeldgaard forstår, for ellers er vi ude for meget værre problemet, end jeg har forudsæt indtil nu ved borgmesterens behandling af sagen.

Der er 2 problemstillinger. Den ene er noget med en driftsbevilling for 2000, men der er altså hele problemet vedrørende 2001, som altså er en helt anden.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Det er da klart, at der er 2 problemer. Altså det ene relaterer sig til det regnskab, som ligger. Og de problemer, vi kan identificere, som vi ved, vi får, er rentetab. Jeg har fået at vide, at en betalingsforsydnings på 100 mill. kr. for et år, så vidt jeg husker, men nu må I ikke hænge mig op på dette tal, svaret till et beløb på mellem 1 og 2 mill. kr.

Altså for at sige det kort: De oplysninger, jeg har fået, går på, at de rentetab, der er, ikke vil være af så kæmpestore størrelser, så det vil få stor betydning for det budget, vi sidder med.

Men det er klart, at der skal korrigeres for det også i 2001, hvis det konstateres, at vi har rentetab i 2001, og det har vi i et eller andet omfang. Men det har vi altsid haft, og det har man korrigert for, og det vil man også korrigere for her. At de så er større i 2001, end de har været de andre år, må man så tage med, når man laver den endelige korrektion.

(Kort bemærkning).

Borgmester H. Thustrup Hansen: Nu er jeg som bekendt gammel bankmand, og jeg synes, det var interessant det her. Vi starter med et underskud på 700 mill. kr., som langsomt bevæger sig nedad. Det vil betyde 1-2 mill. kr. i rentetab. Det regnstrykke vil jeg gerne have. Jeg vil gerne kunne låne penge samme sted, som borgmesteren gør det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Et af Helle Sjelle (C) stillet forslag om sagens henvisning til Miljø- og Forsyningssudvalget blev forkastedes med 34 stemmer imod 15. For stemte V med undtagelse af 4 medlemmer (Leslie Arentoft, Vagn Hindkjær Pedersen, Wallait Khan og Søren Pind), Ø, C, L, D og W. Imod stemte A, 3 medlemmer af V (Leslie Arentoft, Vagn Hindkjær Pedersen og Wallait Khan), F, Ø og B, 1 medlem af V (Søren Pind) undlod at stemme.

Indstillingen blev herefter godkendt med 35 stemmer imod 15. For stemte A, 4 medlemmer af V (Bo Hindkjær Pedersen, Wallait Khan, Bente Frost og Søren Pind), F, Ø og B. Imod stemte V med undtagelse af 4 medlemmer (Bo Hindkjær Pedersen, Wallait Khan, Bente Frost og Søren Pind), Ø, C, L og U. D og W undlod at stemme.

2) **BR 173/01. Bassinledning Kalkbrænderihavnsgade**
Indstilling om, at der gives kapitalbevilling på 34 mio. kr. til etablering af bassinledning i Kalkbrænderihavnsgade samt hukning af to kloakudleb i Amerikakaj. (Miljø- og Forsyningssudvalget)

Indstillingen tiltrådtes.

3) **BR 171/01. Geotermisk energi**
Indstilling om, at der på baggrund af den foreløbige vurdering af fase 1 af projektet om efterforskning og indvinding af geotermisk energi i Hovedstadsområdet bevilges 6,8 mio. kr. til kommunens deltagelse i fase 2, at der samtidig gives en indtægsbevilling på 1,4 mio. kr. i form af et statstilskud, samt at Miljø- og Forsyningssudvalget benytndiges til at træffe endelig bestyrning om kommunens deltagelse i fase 2 på baggrund af den endelige vurdering af fase 1. (Miljø- og Forsyningssudvalget)

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg skal gøre opmærksom på, bare for god ordens skyld, at vi kun forholder os til indstillingens 1. og 2. »ak.

Indstillingen tiltrådtes.

4) **BR 163/01. Tilslutningspligt for 14 ejendomme**
Indstilling om godkendelse af et projekt om tilslutningspligt til fjernvarme for 14 større ejendomme. (Miljø- og Forsyningssudvalget)

Indstillingen tiltrådtes.**5) BR 159/01. Miljøvurdering**

Indstilling om godkendelse af forslag til retningslinjer og arbejdskraber til brug for forvaltningerne i forbindelse med miljøkonsekvensvurdering af indstillingen, at Miljø- og Forsyningsforvaltningen foreslægger en redegørelse efter udgangen af 2002, der evaluerer forvaltningernes foreløbige erfaringer med miljøvurdering af indstillingen herunder de ressource-mæssige konsekvenser. (Miljø- og Forsyningsudvalget)

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det er en sag, der har den meget runde betegnelse »miljøvurdering». Der skal jeg også gøre opmærksom på, at forsamlingen kun skal forholde sig indstillingens 1. og 2. punkt.

Indstillingen tiltrådtes.**6) BR 152/01. Vedligeholdelsespuljen i 2001**

Indstilling om, at der gives tillægsbevilgninger til fagudvalgenes drifts- og anlægsbudgetter for 2001 på 30 mill. kr. til ekstraordinær bygningsvedligeholdelse af kommunens bygninger jf. den i indstillingen nævnte fordeling på bevilninger med kassemæssig dækning på Økonomiudvalgets rådighedsbeløb, konto 6.51.3., pulje til ekstraordinær bygningsvedligeholdelse. (Økonomiudvalget)

Lars Hutters (L): Det er udmærket, at Borgerrepræsentationen forsøger med sin pulje at få rettet op på nogle af de skader, der er sket.

Jeg skal meddele Borgerrepræsentationen, at efter at vi har haft den til behandling i Økonomiudvalgets sine, da vi behandlede det, nemlig sagen om børneinstitutionen i Randersgade 16, også kaldet Tryk 16, der har svampængreb, har de efterfølgende fået et påtag fra Arbejdstilsynet om at få rettet op på denne svampeskade, idet det truer både personale og børnene i daginstitutionen.

Så derfor skal jeg stille et ændringsforslag, med forhåbentlig støtte fra Borgerrepræsentationen, om, at man i forbindelse med puljen i aften giver en bevilging på 1 mill. kr., så de kan få renoveret det, så de kan få efterkommet det påtag, der er kommet fra Arbejdstilsynet. Mit ændringsforslag hedder:

»Der bevilges 1.1 mill. kr. til istandsættelse af børneinstitutionen Randersgade 16 –

Tryk 16 – på grund af svampængreb.«

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg skal bare gøre den enkelte bemærkning, at det er klart, at vi kommer jo til at diskutere puljer og puljer som princip på den måde, også puljer, vi har kørt med nogle år. Der er én pulje på nu, og de næste 2 sager handlen også om puljer. Jeg tror de fleste ved, at der en end droftelse i Økonomiudvalget i øjeblikket, om det er rigtigt, også i lyset af en overordnet prioriteringdiskussion, at blive ved med at operere med puljer.

Sådan set synes jeg, at Lars Hutters' ændringsforslag egentlig illustrerer det meget godt, fordi nu kommer der lige nu en sag, og i morgen kommer der en sag, og i går kom der en sag. Derfor er det vel et led i, kan man sige, en overordnet prioritering.

Så uanset om det er penge, der skal anvises efter denne pulje, som nu har undergået en ganske omfattende behandling i enkeltforvaltninger og i økonomiforvaltningen og i kultur- og fritidsforvaltningen med den eksperitse, som ligger specielt i de to forvaltninger, så er det også sådan, at uanset om pengene kommer fra denne pulje, eller de kommer fra de ordinære budgetter, så skal myndighedskrav jo naturligvis opfyldes efter de regler, der gælder om det.

Lars Hutters (L) stillede ændringsforslag om, at der bevilges 1 mill. kr. til istandsættelse af børneinstitutionen Randersgade 16 - Tryk 16 - på grund af svampængreb. Ændringsforslaget forkastedes med 50 stemmer imod 1. For stemte L. Imod stemte A, V, F, Ø, O, C, B, D, W og U.

Herveder tiltrådtes indstillingen.

Enhedslisten kunne ikke stemme for L's ændringsforslag til vedligeholdelsespuljen. Ændringsforslaget er positivt nok, men når forslagstilleren ikke fortæller, hvilket af de andre fornuftige forslag han vil højproritere, er L's forslag ikke seriøst. Enhedslisten måtte derfor stemme imod, men vil fortsat ønske at opprioritere vedligeholdelsen af de kommunale bygninger.

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Konsernationale Folkeparti tilsluttede sig protokolbemærkningen.

7) **BR 176/01. Borger servicepuljen**
Indstilling om, at der meddeles tillægsbevillinger til udvalgenes og bydelenes driftshudletter på i alt 3,6 mill. kr. som beskrevet i indstillingen. (Økonomiudvalget)

Indstillingen tiltrådtes.**8) BR 175/01. IT-pulje**

Mødet 26. april 2001

Indstilling om, at IT-puljen på 10 mil. kr. under Økonomiudvalget udmentes som angivet i indstillingen.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen tiltrådtes.

9) BR 153/01. Lån til Fonden Symbion

Indstilling om, at Københavns Kommune konverterer et lån på 4.050.000 kr., ydet til Fonden Københavns Forskerby Symbion, til grundkapital i fonden.
(Økonomiudvalget)

Louise Frevert (O): Vi har en protokolbemærkning – jeg skal ikke trække tiden ud, fordi det er en lang dagsorden – som lyder:

»Dansk Folkeparti mener principielt, at forskning er en statslig opgave. Vi stemmer dog for indstillingen, da den erhvervsmæssige signalværdi er vigtig for København som international erhvervsby.«

Indstillingen tiltrådtes.

Enhedslisten mener principielt, at forskning er en statslig opgave og ikke en kommunal opgave at støtte.

Dansk Folkeparti mener principielt, at forskning er en statslig opgave. Vi stemmer dog for indstillingen, da den erhvervsmæssige signalværdi er vigtig for København, som international erhvervsby.

10) BR 155/01. Ungepuje i København

Indstilling om, at der som opfølging på Ungdomskommuneforsøget oprettes en Ungepuje på 425.000 kr., hvortil der kan sages om midler til gennemførelse af projekter for, at og med unge i København, at der anvendes 25.000 kr. til at informere Københavns unge om puljen, samtidigt at der anvises dekning for det samlede beløb på 0,45 mil. kr. på konto 3.64.1. Andre kulturelle opgaver (Ung Handleplan) i 2001.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Morten Kabell (O): Enhedslisten synes principielt, det er ørgerligt, at der med dette forslag ikke bliver mulighed for en repræsentation af kommunens ungdom.
Det er en nærværdig holdning, at vi som opfølging på et ungdomskommuneforsøg må afskaffe enhver form for repræsentation af den københavnske ungdom. Det, der skulle have

været et flot, formeligt forsøg, det, der skulle have ledt til, at ungdommen i København havde fået en mulighed for at øve en, om end indirekte, indflydelse på et nyt udvalgs politik, ender i rentest ingenting.

Der er med det flertal, der var i Kultur- og Fritidsudvalget, tale om, at man reeltdt set kvæller mange års god københavnsk tradition for at lytte til den københavnske ungdom. Det synes jeg er sørgetigt. Jeg synes, det er dybt beklageligt. Jeg synes egentlig også, det er beskæmmende for en kommune, der ellers ønsker at stå frem som værende aben, som gerne vil give sine borgere indflydelse på deres egen dagligdag og alle de mange andre floskler, der hører hjemme enten i værdigrundlag eller i diverse flotte borgmesteralter, der bliver holdt ved enhver festlig lejlighed.

Jeg synes, det er sørgetigt. Vi tager det selvstændig ikke til efterretning, vi vil fortsætte arbejde for i Enhedslisten, at den københavnske ungdom får en repræsentation. Jeg skal derfor stille forslag om, at der i kommunen etableres et direkte valgt ungdomsråd, som det er skitseret i model B i det papir, der er givet fra Kultur- og Fritidsforvaltningen.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Så må jeg nog alligevel bruge min mestredtale.

Københavns unge har ikke behov eller interesse for et nyt ungdomsråd. Det er det budskab, der kan udledes af den høring blandt Københavns unge og øvrige interessergrupper, som Kultur- og Fritidsudvalget gennemførte i januar i år. Jeg vender tilbage til høringens resultater, som har været afgørende for det forslag om oprettelse af en Ungepuje, der er til behandling i dag, men først vil jeg gerne i korte træk redegøre for den proces, der er gået forud. Flertallet af de tilstedevarende kan huske Det Rådgivende Ungdomsudvalg, også fordi nogle af borgerrepræsentanterne og borgmestre har været medlemmer af eller formænd for udvalget. Som bekendt nedlagde BR udvalget i begyndelsen af 1998.

For at komme videre og få my inspiration til dannelsen af et nyt ungdomsråd nedsatte BR samtidig ad hoc-udvalget, et særligt udvalg, der skulle arbejde med og komme med et forslag til organisering af et nyt ungdomsråd.

Ad hoc-udvalget, der var bredt sammensat af BR-medlemmer fra alle partier og unge fra politiske og andre ungdomsorganisationer samt et par embedsmænd, arbejdede grundigt i 3/4 års tid, hvorpå udvalget i december 1998 fremlagde handleplan for indtredelse til unge.

Et af de forslag fra handleplanen, som blev gennemført, var nedsættelsen af en Ungdomsborgerrepræsentation. Ungdomsborgerrepræsentationen er blevet grundigt evaluert. Evalueringens hovedkonklusion er, at Ungdomsborgerrepræsentationen har haft en begrænset målopfyldelse, idet projektet ikke i tilstrækkeligt omfang har formået at fastholde de unge i arbejdet. Herudover var det kun et begrænset antal af de projekter, som UBR tog initiativ til, der udmøntede sig i konkrete resultater.

Evalueringen peger på følgende 4 hovedårsager. En utilfredsstillende valginformationskampagne, en bred og uklar opgaveformulering, de frie rammer i form af manglende regler og strukturer, og et utilfredsstillende arbejdsklima.

De dærlige erfaringer med den sidste periode af Det Rådgivende Ungdomsudvalgs levetid og nu UBR kunne godt have foranlediget et stop for fortsatte planer om ungdomsråd i Københavns Kommune. Men i Kultur- og Fritidsudvalget valgte vi faktisk den positive vinkel i november sidste år og besluttede at se på en taskke alternative forslag til nyt ungdomsråd.

Det var en udbredt holdning i udvalget, at en eventuel beslutning om oprettelsen af et nyt ungdomsråd skulle træffes på det bredest mulige grundlag med input fra særligt de unge selv og øvrige, der i det daglige har med unge at gøre. Vi valgte derfor at udarbejde et materiale, der indeholdt 2 forslag til, hvordan et nyt ungdomsråd kunne organiseres, et forslag til oprettelsen af en pulje til unges projekter samt muligheden for at stille alternative forslag.

Høringsmaterialet, der bestod af disse 3 alternative modeller, blev sendt ud i 1.200 eksemplarer til i alt 90 modtagere, heriblandt alle folkeskoler, ungdomsuddannelse og politiske udvalg, integrationsråd og -udvalg, politiske ungdomsorganisationer m.v.

Ved fristens udløb den 15. januar i år var der i alt modtaget 28 høringsssvar. Ikke alle høringsssvar var entydige, så det samlede antal svare oversteg antallet af høringsssvar og udgjorde i alt 34.

Ud over det påfaldende i, at kun en meget lille del har ønsket at ydre sig, kan det konstateres, at der blandt de afgivne høringsssvar ikke er entydig opbakning til oprettelsen af et nyt ungdomsråd, men derimod stor uenighed om formålet med og sammenhællingen af et ungdomsråd og valg af modeller. Der er også stor forskel i holdningerne til alderssammensætningen, om det skal være et central råd, eller der i stedet bør være lokale råd i de enkelte bydele.

Det er i sig selv tankevækkende, at der er så lidt entydighed i de afgivne høringsssvar. Men endnu mere tankevækkende er det, at stort set ingen af dem, det her handler om, de unge, har svaret og udtrykt en holdning til forslagene.

Der er således kun modtaget ét høringsssvar fra elever i folkeskolen, selv om materialet blev sendt ud i flere eksemplarer til alle skoler. Der var ingen gymnasieelever, der valgte at svare. Og ud over de 4 politiske ungdomsorganisationer er det kun Børne- og Ungdomsrådet i Valby, der har afgivet høringsssvar.

De meget få svar fra de unge selv peger heller ikke entydigt på et centralt valgt ungdomsråd. Det er, som jeg husker det, faktisk første gang, vi har spurgt de unge om deres holdning til et ungdomsråd. Jeg synes ikke, det kan være tvivl om svaret, de unge har sendt et signal, som ikke kan mistforstås: De har ikke noget særligt ønske om at få et ungdomsråd og delbage i et sadant arbejde.

Derfor synes jeg, at vi indtil videre skal give ungdomsrådsplanerne en pause, og med det mener jeg, at vi naturligvis skal være åbne over for nye initiativer og være parat til at sadle om, hvis de unge selv kommer på banen og presser på for øget indflydelse og f.eks. ønsker at etablere et nyt ungdomsråd.

Men i stedet for et nyt ungdomsråd foreslås det her og nu, at der under Kultur- og Fritidsudvalget oprettes en særlig pulje, hvorfra det er meningen, at der kan bevilges støtte til projekter for og af unge med særlig fokus på kurser og uddannelse til unge om demokratiske rettigheder og muligheder. Det synes jeg er en god idé, som kan indgå naturligt i de fortsatte berørbejder på at udvikle og igangsatte aktiviteter på børn- og ungeområdet.

Kaja Jacobsen (F): Alltså det er jo ikke svært at dele den bekymring, som Morten Kabell gav udtryk for, men jeg synes ikke, at det faktisk er så meget det, det handler om i dag. Som jeg ser det, så har vi brugt utrolig lang tid på at finde ud af, hvordan vi kan gøre det ring eller den lære, man må drage af de mange forsøg og initiativer, vi satte i gang.

Jeg synes ikke, at man kan drage så håndfast en konklusion, som Thustrup gør. Han siger, at de unge ikke vil have indflydelse, eller at de unge ikke vil have et ungdomsråd. På den anden side er det svært at drage nogen andre meget håndfaste konklusioner af den hørning, der er foretaget.

Jeg tror, det er vigtigt, at man ikke sætter et nyt ungdomsråd i gang 6 måneder før man har et kommunalvalg. Jeg tror, det er vigtigt, at man giver en ny BR chancen for at tage denne diskussion op igen og få snakket om, hvordan man kan få organiseret spørgsmålet om unges indflydelse i kommunen.

Jeg siger det også, fordi vi i SF er vi simpelt hen løbet tor for idéer. Vi vil utroligt gerne have en indsats for det her, men vi mener faktisk, at vi ikke har fundet den gode model.

Det skal være alt for nu, men vi harber meget, at den kommende Borgerrepræsentation vil tage spørgsmålet op igen.

2. næstformand (Bente Frost): Tak til Kaja Jacobsen. Så hedder det *borgmester Thustrup Hansen* og ikke *Thustrup*.

Morten Kabell (Ø): Bare nogle enkelte bemærkninger til Hans Thustrup Hansen. Det er jo meget smart, når man sender noget høringsmateriale ud til folk, at man så også giver dem en reel lejlighed til at ytre sig. Langt størstedelen af den periode, hvori de kunne indsende høringsssvar, lå hen over jul og nyår, og det er næsten lige så seriøst som hvis man lavede lokalpartheringer hen over de 4. juliuger, eller når man generelt vælger at prioritere at lave høringsmateriale hen over sommerferieperioden eller gennem juleperioden. Alltså reel set får de unge ikke mange muligheder.

Jeg er naturligvis helt enig med kultur- og fritidsborgmesteren i, at 28 høringsssvar ikke er mange. Men når en stor del af perioden her ligger fra midt i december til start januar, så er det måske ikke så underligt, at de unge ikke har haft frigetlig lang tid til at lave et høringsssvar i, og at det ikke har været muligt at samle særlig mange organisationer til noget møde. Jeg var faktisk lidt imponeret over, at man overhovedet skaffede 28, vil jeg så sige.

2. næstformand (Bente Frost): Vi er så begyndt på 2. runde.

Mona Helberg (A): Allerforst vil jeg sige til hr. Morten Kabell, at vi kan selvfølgelig ikke stemme for det direkte valgte ungdomsråd, som Enhedslisten gerne vil have. Så vil jeg sige til hr. Morten Kabell om den tradition med at høre og lytte til de unge, som hr. Morten Kabell siger kun kan foregå ved dette ungdomsråd, at det jo ikke er rigtigt. Vi vil selvfølgelig følge den københavnske ungebefolkningslige så læt, som vi har gjort også nu og også videre, selv om vi nu etablerer denne her pulje.

Det er jo ganske korrekt, som borgmester Thustrup Hansen siger, at der ikke er ret mange høringsssvar, men flere unge mennesker har været i foreträde for udvalget, har yret sig for udvalget. Vi er selvfølgelig alle sammen i de politiske partier gået tilbage til vores ungdomsorganisationer og har spurgt: Hvad så, hvad gør vi så? Hvad er det rigtigt at gøre på nuværende tidspunkt, efter at vi har prøvet på at have en Ungdomsborgerrrepræsentation? Svaret,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

det endegyldige svar i hvert fald, i mit bagland er. Jamen så prøver vi at lave denne pulje nu, og så ser vi, hvad der videre forløb vil være.

Men jeg tror, alle ungdomsorganisationer, hr. Morten Kabell, var klar over, at høringsperioden lå, hvor den lå, og med den hurtige reaktion, de ungdomsorganisationer traditionelt har, så tror jeg faktisk ikke, det har det i hvert fald ikke været for vores partis vedkommende – noget problem, fordi man vidste jo, at der ville komme en høringsrunde. At den så få lidt ugaustigt, vil jeg give Morten Kabell ret i, men traditionelt, som jeg siger, er det jo altid en vane for unge mennesker at komme med en hurtig reaktion.

Jeg beklager, hr. Morten Kabell, en direkte valgt Ungdomsborgerrepræsentation kan vi ikke stemme for. Vi tager denne pulje nu, og så håber vi, at vi fremover kan lave en ændring på det her. Måske kan man overveje engang at få noget tilsvarende vores sejderåd, som jo fungerer glimrende, og som har en meget demokratisk gang i deres arbejde.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Jeg vil gerne sige til Morten Kabell, at faktisk havde de unge, som man kan læse af papirene, halvanden måned til at overveje, hvilket høringsssvar de skulle komme med, og de havde oven i købet en dejlig lang, god juleferie til at diskutere disse ting i. Så det er ikke det, der er årsagen.

Jeg kan også minde Morten Kabell om, at det faktisk er de unge selv i UBR, i Ungdomsborgerrepræsentationen, som bad så mindeligt om at få os til at opnåe den eksisterende

Ungdomsborgerrepræsentation, fordi den ikke nogensinde kom til at virke. Flinke som vi er i Kultur- og Fritidsudvalget, så godkendte vi ophevelsen af Ungdomsborgerrepræsentationen, når de nu så gerne selv ville, og sørgede for, at de penge, der var afsat hertil, blev anvendt på en anden god måde til ungdomsformål. Og taknemmelig var de unge.

Men jeg er helt sikker på, at Morten Kabells omklamring af de unge er sædtes velment. 2. næstformand (Bente Frost): Det må vi have.

Et af Enhedslisten fremsat ændringsforslag om, at der etableres et direkte valgt ungdomsråd (model B i sagbeskrivelsen), forkastedes med 44 stemmer imod 7. For stemte Ø og L. Imod stemte A, V, F, O, C, B, D, W og U.

Herved vedtages indstillingen med 42 stemmer imod 7. For stemte A, V, F, O, C, B, D og W. Imod stemte Ø og L. Undlod at stemme.

for stemme imod, men vil forsøgt ønske at oprioritere vedigeholdelsen af de kommunale bygninger.«

Jeg vil høre, om der er nogen, der har noget imod det. (Ophold). Jeg kan forstå, at protokolbemærkningen er vedtaget og må tilføjes og at De Konsernative tilslutter sig, og SF også, og at der kommer en speciel en fra hr. Lars Huiters, og Socialdemokratene tilslutter sig også. Er der flere? (Ophold). Det ser ikke ud til at være tilfældet. Det vil blive tilføjet protokollen.

11) BR 185/01. Dispensation fra lukkelov
Indstilling om dispensation fra lov om butikstid til at holde butikker åbne lørdag den 13. maj 2001.
(Kultur- og Fritidsudvalget) (Standsningsret)

Indstillingen vedtages med 34 stemmer imod 14. For stemte A med undtagelse af 3 medlemmer (Manja Sand, Finn Rudaizky og Winnie Berndtson, V, O, C, B, D, W og U. Imod stemte F, Ø og L. 3 medlemmer af A (Manja Sand, Finn Rudaizky og Winnie Berndtson) undlod at stemme.

12) BR 164/01. Billedskolen i Ryegade
Indstilling om, at der gives kapitalbevilling på 12.878.000 kr. til flytning af Billedskolen fra Ryegade 101 til Tivilingehallen i Brune Køddy.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester Per Bregenggaard: Forslaget er det første skridt til en realisering af principbeslutningen om at lave et børneculturelt samlingssted i Brune Køddy. Og så har udvalget tilkendegivet, at en forudsætning for tiltrædelse af kapitalbevillingen er, at adgangen til alle lokalér gøres handicappvenlig, og forvaltningen har i dag givet mig besked på, at det er den. Så vi kan tiltræde forslaget.

Indstillingen tiltrædes.

13) BR 123/01. Det Centrale Udvalg om specialundervisning
Indstilling om, at Københavns Kommune udpeger vice direktør i Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen, Benny Blak, som Københavns og Frederiksberg Kommuners fælles medlem af udvalget.
(Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

Borgmester Per Bregenggaard: Der er et ændringsforslag til indstillingen fra Bente Frost, Naser Khader, Karen Hækkerup, Hanne Nielsen, Charlotte Wieth-Klitgaard og undergneede

Mødet 26. april 2001

om, at vi foreslår, at kontorchef Lise Poulsen fra Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen udpeges, begrundet i et ligestillingssynspunkt.

2. næstformand (Bente Frost): Vi bliver nødt til at sætte sagen til afstemning

Ændringsforslaget af Per Bregengaard, Ø, Charlotte Wieth-Klitgaard, F, Hanne Nielsen, A, Naser Khader, B, Bente Frost, V om, at kontorchef Lise Poulsen fra Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen udpeges begrundet i et ligestillingssynspunkt blev godkendt med 42 stemmer, 8 undlod at stemme.

Et af Hanne Nielsen (A), Bente Frost (V), Charlotte Wieth - Klitgaard (F), Per Bregengaard (Ø) og Naser Khader (B) stillet ændringsforslag om, at kontorchef Lise Poulsen, Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen, udpeges begrundet i et ligestillingssynspunkt, vedtages med 42 stemmer imod 0. For stiente A, V med undtagelse af 1 medlem (Preben Bille Brahe), F, Ø, C med undtagelse af 3 medlemmer (H. Thustrup Hansen, Ole Hentzen og Grete Henius), B, D, W og U. 1 medlem af V (Preben Bille Brahe), O, 3 medlemmer af C (H. Thustrup Hansen, Ole Hentzen og Grete Henius) og L undlod at stemme.

Indstillingen var hermed bortfaldet.

14) BR 158/01. Svangearmomsorg

Indstilling om plan for Svangearmomsorgens 2000 –2005, vedlagt høringsvar fra Sundheds- og Omsorgsudvalget og Familiel- og Arbejdsmarkedudsudvalget.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Jette Bergenholt Bautrup (A): Fødeplanudvalget er et permanent udvalg med retningslinier fra Sundhedsstyrelsen, der beskriver, hvordan de helbredmæssige graviditetsundersøgelser, som kvinder har ret til, skal foregå. Retningsliniernes indeholder tillige en beskrivelse af mål og principper for den fælles amiskommunale og kommunale tilrettelæggelse af svangearmomsorg, fødselshjælp og barselspleje.

Planen for svangearmomsorg er den første større samlede plan for betjening af de gravide i HS-området. I det nye planforslag lægges der også op til en øget decentralisering og større grad af lokal forankring af indsatserne over for gravide kvinder.

Den Socialdemokratiske Gruppe mener, at anbefalingerne i planforslaget vil betyde en forbedring af tilbuddene til de gravide i HS-området.

Vi finder det vigtigt, at rygeafvænnning nu bliver en integreret del af tilbuddet til de gravide, idet rygning under graviditeten er den eneste faktor, der har størst betydning for gravidetsforløb og foster. Allerede i dag er mange kvinder bevidste om, hvilken skade rygning kan have på fostret og beder derfor selv om at komme med i rygeafvænningsprojekter, når de på-tenker at få børn eller bliver gravide. Bliver rygeafvænnning en integreret del af tilbuddet til gravide, er vi i HS-området med til at implementere folkesundhedsprogrammet.

Med hensyn til det hidtidige ambulante fødselstilbud i HS må vi konstatere, at det ikke har været særlig meget efterspurgt, idet kun 2 pct. af kvinderne har ønsket dette tilbud. Der er derfor udarbejdet et ensartet tilbud om ambulant fødsel. I forslaget defineres »ambulant fødsel« som en fødsel med udskrivning senest 24 timer efter fødslen.

De kvinder, der ønsker at føde ambulant, får tilbuddet jordemoderbesøg i hjemmet og på tredjedagen besøg af sundhedsplejerske. Herudover er der mulighed for telefonisk rådgivning fra hospitaler. Fødeplanudvalget har vurderet, at ca. 20 pct. af de fødende kvinder vil benytte dette tilbud.

Hjemmetilfødselsordningen foreslås omorganiseret således, at hjemmetilfødslerne samles på ét hospitalet, og der bliver en gruppe på 3 jordemoder, der varetager hjemmetilfødsler. Det vil betyde, at kvinderne kommer til at føde med en jordemoder, som de kender i forvejen. Det vil være beryggende, og samtidig vil det give en rutine for de jordemoder, der netop er knyttet til dette projekt.

Men alt det lyder jo godt, og af indstillingen fremgår det da også, at SF ønsker, at præcentdelen af de ambulante fødsler skal være langt højere. Jeg tror personligt, vi skal passe på ikke at pressse kvinderne til ambulante fødsler. Der er familier, der har mange ressourcer og et stort netværk, en mand, der kan take orlov og barn. Her er en ambulant fødsel helt fin. Hvis der ikke er nogen komplikationer, så kan man sig, at graviditet og fødsel, jo ikke er nogen sygdom.

Men der er også kvinder, der ikke har samme netværk og overskud, der skal udskrives inden 24 timer og skal tjem og sørge for familien med det stress, der kan bevirkе, at amningen ikke bliver tilfredsstillende for barnet, der er ikke ro for hverken mor eller barn, at man ikke opdager eventuelle sygdomme, kritiske situationer for barnet, der kan opstå et par dage efter udskrivelsen. En mor, der er forstegangsfødende og måske ikke kan få den støtte og vejledning, der er behov for, kan jeg også være noget betyret for.

Jeg kan også være nervos, at hospitaler vedtørende en psykisk-fysisk tåtlig mor ikke inden for de 24 timer, som udskrivelsen vil være, sætter nok fokus på, hvordan og hvorledes moderen vil klare det. Det vil så sig, at der ikke er nok fokus på risikobern.

Vi ved i dag, at der er 5 pct. af gravide kvinder, der ikke kommer til graviditetsundersøgelse eller ønsker at være indlagt på barselsgang på grund af psykisk dårlig tilstand eller misbrugssproblemer. Det er netop de kvinder, jeg kan være bange for ikke bliver samlet op, hvis vi strammer ud oven def. udvalget har anbefalet.

For nylig har der været en stor debat i dagspressen. Der er flere og flere kvinder, der bor i amter, hvor der ikke tilbydes rutinemæssig scanning, der vælger selv at betale scanning på private klinikker. I HS-området har vi valgt at fastholde tilbud om rutinemæssig scanning til alle. Når vi i HS har valgt at tilbyde ultralyds.scanning til alle gravide kvinder, er det et signal om, at vi ønsker det samme sundhedsmæssige tilbud til alle gravide.

Man kan da godt se sådan på det, at det er en falsk tryghed, for hvor meget kan man se på ultralyds.scanning.billedet? Man kan se misdannelser, men kan ikke hundrede procent gøre sig mod, at der er noget galt med fosteret ...

2. næstformand (Bente Frost): Mon ikke Jette Bergenholt Bautrup skulle vente til 2. omgang med resten?

Mødet 26. april 2001

Mødet 26. april 2001

Jette Bergenholt Bautrup (A): Kan jeg ikke lige gøre den færdig, jeg mangler ikke ret meget?

2. næstformand (Bente Frost): Jamen det er over 1 minut nu.

Jette Bergenholt Bautrup (A): Nå, o.k.

Bente Møller (Ø): Da vi i Sundhedsudvalget drøftede denne plan for svangreomsorg, så var Enhedslisten enig i de intentioner, der var i planet. Vi har nogle andre synspunkter i øvrigt, end man har i det øvrige HS omkring fodsler, fordi vi har hele tiden haft den holdning, at man ikke behøvede at have så mange fodsler i sygehusegredi, og at det f.eks. ville være rimeligt at lægge en fodeklinik på Amager, så kvinderne på Amager ikke skulle helt til Hvidovre for at føde. Men det var ligesom ikke det, vi diskuterede her. Så derfor havde vi ikke nogen betænkeligheder, da den blev behandlet i udvalget.

Vi mener, at man skal have lov til at ligge på børselehytte efter fodslen, hvis det er det man føler sig tryg ved. Vi vil ikke være med til at presse nogen til at skulle udskrives for tiden eller føde ambulant på den måde. Vi ved godt, at sengedage kostet noget, men en fodselsdepression f.eks., der ikke bliver opdaget i tide, eller nogle, der bliver sendt hjem og er utrygget, kostet meget mere på længere sigt, ikke mindst i form af omsorgsvigt af børn og sådan noget.

Nu har vi i dag fået nogle oplysninger, der imidlertid gør, at vi gerne vil have denne sag tilbagesendt til udvalget. Det viser sig, at den form for ultralydscanning af gravidde, man bruger i HS, ikke bare er den almindelige scanning, men en særlig såkaldt type 2-scanning, som er dyrere og mere ressourcerakværende end den almindelige scanning.

Vi har hele tiden syntes, at det der med rutinemæssigt at tilbyde alle scanning var noget mærkeligt noget. Dels kan det virke sygeliggørende af kvinden, der skal have det tilbuddt, dels sigter mange jordemødre, at det er sådan set ligeydigst.

Men vi synes i hvert fald, at vi er nødt til at få belyst, om type 2-scanning overhovedet er fornuftig. Ikke engang Sundhedsstyrelsen er færdig med sin analyse af det, og derfor vil vi ikke være med til at tiltræde en svangreplan, der uden at følge Sundhedsstyrelsens anbefalinger går i gang med noget for sig selv. Det kan sagtens være, når vi set Sundhedsstyrelsens redegørelse omkring det her – de er faktisk ved at kigge på det – at vi så også synes, det er en god idé med type 2-scanning, men indtil videre må vi se, at det vil vi gerne have helyst yderligere.

Louise Frevert (Ø): Det var nu mere til Jette Bautrup. Det lyder da godt, at Jette Bautrup har bekymring for risikogrupper og forstegangsafhørende. Men det tyder ikke helt i mine ører, som den resterende holdning er hos Den Socialdemokratiske Gruppe. Men det er jo så, hvad der er.

For øvrigt står der jo også her i indstillingen, at det er rigtigt nok, at Sundhedsstyrelsen fremsætter en hel del retningslinier. Men der står jo ikke noget om, at Sundhedsstyrelsen

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkparti ikke bryder sig særligt om denne plan, fordi vi ser det som, at det er begyndelsen på nogle spareforslag. De 33 mill. kr. som Rigshospitalet skal spare, det er her, det starter.

Som forstegangsafhørende, og det kan også være som anden-, tredje- eller fjerdegangsfædende, er man meget følsom, og familien er også følsom, og derfor skal tilbuddet være optimalt for en fædende.

Vi synes simpelt hen, at 20 pct. at sætte som en grænse er alt, alt for meget i forhold til de 2 pct., der er på nuværende tidspunkt. Det kan godt være, at det er op til 24 timer, men det skal aldrig nogen stinde være som et pris for de fødende, at de skal være ude af klappen. Jeg føler, at det virker som et signal om, at det er op til 24 timer, og så er det bare af sted. Selv om tilbuddet i hjemmet vil være der, så er det her ikke den optimale løsning overhovedet.

Så vi vil gerne have vores protokolbemærkning på side 59 i indstillingen videreført til referat.

Mariene Krogsgaard (F): Jeg vil tilslutte mig det. Bente Møller sagde om ultralydscanning. Jeg mener, at der er kommet nye oplysninger frem i denne sag, og jeg mener, det er vigtigt, at Borgerepræsentationen tager stilling til, hvordan og hvorledes de her ultralydscanninger skal udbydes, om de skal tilbydes generelt, eller om man fortsat skal have, som de har det mange andre steder, en begrænsning på det.

Jeg mener også, det er vigtigt, man finder ud af i forbindelse med sådannen en scanning, hvordan man vil håndtere sådannen en situation. Er det sådan, at hvis der er en fod, der vender forkert, så skal man så kunne få foretaget en abort? Det mener jeg er vigtigt, at Sundhedsstyrelsen kommer med nogle bemærkninger om, inden vi i Borgerepræsentationen tager stilling til, hvorpå vi skal gå ind i at tilbyde det hvert eneste gang. Derfor mener jeg også, det er vigtigt, at vi får sagen sendt tilbage.

Hvad angår fodslerne er jeg af den opfattelse, at 20 pct. ikke er nok. Når jeg siger det på denne måde, så synes jeg også, at det her handler om ligestilling. Det handler om, at det danske samfund rent faktisk har valgt at sige, at det er en alvorlig situation, når man skal have et lille barn, så sigter man faktisk også fra statens side, at her ydes tilskud til, at mændene kan komme hjem og deltag i den her opdragelse, det her første stadium af et barns levetid.

For mig at se er det nogle klare signaler om, at her er det vigtigt, at vi også fra sygehusvæsenets side er med til at skabe den tryghed, som selvfølgelig skal være, når man får et barn.

Men jeg mener samtidig, at det er vigtigt, at sende nogle signaler om, at det også skal bruges. Det er nok et af få steder, hvor man har den mulighed for at hjælpe hinanden. Jeg kendte sandelig ikke den her service. Vi ved også, at hvis folk får en abort, så sker det alt så som ambulant, og så må de ellers tage hjem, og så må de være ked af det. Vi ved også, at der er flere operationer som går stær og alt muligt andet, hvon folk også bliver sendt hjem.

Men der, hvor man ikke tarne stilling, er omkring fadsler og omkring de børn, som vi nu har født. Det ter man ikke at sige til folk: Jamen vi ønsker faktisk, at I skal tage hjem hurtigst muligt og få jeres hverdag til at fungere. Det er det mest naturlige her i verden at få et barn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Derfor under det mig, at det er vigtigt, at vi fastholder den struktur, vi har i København, hvor vi uafledigt skal sige: Jamen det er i orden, at I ligger længere, det er i orden, at I skal have den her omsorg.

Jeg vil godt slå fast, at jeg mener, at alle de mennesker, som er i en situation, hvor der ikke er påtredende, eller hvor man ikke tager børsselsorlov, eller hvor der er en social situation, så mindelige fodslør skal de selvfolgeligt tage hjem efter 24 timer. Det er det mest naturlige. Det synes jeg, vi skal holde fast i.

Jeg synes også, at man skal se det her i sammenhæng med, hvordan det var for 50 år siden, ja bare for 40 år siden, hvor jeg selv blev født. Ja, min mor fødte da også derhjemme.

Hvorfor er det blevet en sygdom eller et tryghedsbehov, at man skal være på et sygehus og få lov til at ligge der 4-5 dage? Det under mig. Det er det blevet, og det forholder vi os ikke til. Det er min overbevisning, at hvor der kan sendes nogle signaler til den danske befolkning og også til de københavnske borgere om, at nu må man tage ansvar for sig selv og sit barn, skal vi gøre det, og vi skal også gøre det i HS-regi, og vi skal pålægge forældre også at tage ansvar for deres eget barn.

Jeg siger samtidig om denne rapport, at der vil jeg godt fastholde, at jeg også synes, at sundhedsplejen yder, tynd, fordi der i beskrivelsenne også lægges op til, at der kun skal være besøg hver 3. dag. Det er klart, at hvis man har et behov, så skal der være mulighed for at kontakte sundhedsplejerske og andre, og det mener jeg ikke er skrevet ind i denne rapport.

Det er tynd, SF mener, at denne rapport bør sendes tilbage i det hele taget, eller også vil vi hvert fald vælge at stemme imod.

Det er, hvad jeg vil sige i første omgang.

Grete Henius (C): Der er en eller anden tendens til – jeg ved, jeg har sagt det før – at når der skal spares i sundhedsvesenet, så finder man et andet område, som hovedsageligt refererer sig til kvinder. Kan vi ikke stramme den lidt der, kan vi ikke spare lidt kroner der?

Jeg har flere gange gjort mig til talmand for, at det er føde et barn og være gravid er ikke nogen sygdom, men det er et traume psykisk såvel som fysisk. Det er et kæmpetræume for kroppen at skulle løbe rundt i måneder med adskillelige kilo, nogen lever med flere end andre. Men altså at gå rundt i flere måneder er belastende for ryggen, det er belastende for hele stofskiftet, det er belastende for blodomleb, for alt. Det er en psykisk belastning, især for yngre kvinder. Kan de nu klare det, kan de nu finde ud af det? Utrolig mange får en fødselsdepresion efterfølgende.

Jeg er glad for, at jeg har født mine børn på et tidspunkt, hvor man blev puslet om i 8 dage. Jeg lå ikke på en privatklinik, lad nu være at tro det, jeg lå på et ganske almindeligt fødehospital, på Sankt Joseph Hospital, på en ganske almindelig fællessuite og fik ganske almindelig fællesmad med alle andre fælleskøbenhavnske kvinder.

Men jeg er glad for, at man tog hensyn til den fødende kvinde, man gav hende nattero, man stimulerede kvinderne til at amme så længe som muligt. Hvis man var bange for, at barnet græd, og man var bange for, at det var, fordi man ikke havde mælk nok, så var der heldigvis nogle, som sagde: Det skal du ikke være belysmt for, selvfølgelig går det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Derfor under det mig, at det er vigtigt, at vi fastholder den struktur, vi har i København, hvor vi uafledigt skal sige: Jamen det er i orden, at I ligger længere, det er i orden, at I skal have den her omsorg.

Jeg vil godt slå fast, at jeg mener, at alle de mennesker, som er i en situation, hvor der ikke er påtredende, eller hvor man ikke tager børsselsorlov, eller hvor der er en social situation, så mindelige fodslør skal de selvfolgeligt tage hjem efter 24 timer. Det er det mest naturlige. Det synes jeg, vi skal holde fast i.

Jeg synes også, at man skal se det her i sammenhæng med, hvordan det var for 50 år siden, ja bare for 40 år siden, hvor jeg selv blev født. Ja, min mor fødte da også derhjemme.

Hvorfor er det blevet en sygdom eller et tryghedsbehov, at man skal være på et sygehus og få lov til at ligge der 4-5 dage? Det under mig. Det er det blevet, og det forholder vi os ikke til.

Det er min overbevisning, at hvor der kan sendes nogle signaler til den danske befolkning og også til de københavnske borgere om, at nu må man tage ansvar for sig selv og sit barn, skal vi gøre det, og vi skal også gøre det i HS-regi, og vi skal pålægge forældre også at tage ansvar for deres eget barn.

Jeg siger samtidig om denne rapport, at der vil jeg godt fastholde, at jeg også synes, at sundhedsplejen yder, tynd, fordi der i beskrivelsenne også lægges op til, at der kun skal være besøg hver 3. dag. Det er klart, at hvis man har et behov, så skal der være mulighed for at kontakte sundhedsplejerske og andre, og det mener jeg ikke er skrevet ind i denne rapport.

Det er tynd, SF mener, at denne rapport bør sendes tilbage i det hele taget, eller også vil vi hvert fald vælge at stemme imod.

Det er, hvad jeg vil sige i første omgang.

Grete Henius (C): Der er en eller anden tendens til – jeg ved, jeg har sagt det før – at når der skal spares i sundhedsvesenet, så finder man et andet område, som hovedsageligt refererer sig til kvinder. Kan vi ikke stramme den lidt der, kan vi ikke spare lidt kroner der?

Jeg har flere gange gjort mig til talmand for, at det er føde et barn og være gravid er ikke nogen sygdom, men det er et traume psykisk såvel som fysisk. Det er et kæmpetræume for kroppen at skulle løbe rundt i måneder med adskillelige kilo, nogen lever med flere end andre. Men altså at gå rundt i flere måneder er belastende for ryggen, det er belastende for hele stofskiftet, det er belastende for blodomleb, for alt. Det er en psykisk belastning, især for yngre kvinder. Kan de nu klare det, kan de nu finde ud af det? Utrolig mange får en fødselsdepresion efterfølgende.

Jeg er glad for, at jeg har født mine børn på et tidspunkt, hvor man blev puslet om i 8 dage. Jeg lå ikke på en privatklinik, lad nu være at tro det, jeg lå på et ganske almindeligt fødehospital, på Sankt Joseph Hospital, på en ganske almindelig fællessuite og fik ganske almindelig fællesmad med alle andre fælleskøbenhavnske kvinder.

Men jeg er glad for, at man tog hensyn til den fødende kvinde, man gav hende nattero, man stimulerede kvinderne til at amme så længe som muligt. Hvis man var bange for, at barnet græd, og man var bange for, at det var, fordi man ikke havde mælk nok, så var der heldigvis nogle, som sagde: Det skal du ikke være belysmt for, selvfølgelig går det.

Alt for mange kvinder i dag vælger meget hurtigt fra at amme deres børn, fordi de er ængstelige for, at det nu ikke er så godt, som det burde være, og så må de hellere give en flaské. Har man først indført flasken, så er det som narkotika, så kan man godt glemme alt om at amme ... (Munterhed). Jamen sådan er det bare, der er ikke noget at fine ad, hr. Khader ...

2. næstformand (Bente Frost): Jamen kom tilbage til sagen. Det er godt nok svangreom-sorg, men ...

Grete Henius (C): Det er nemlig svangreom-sorg, og det omhandler både selve graviditeten og eftergraviteten, det forløb, som skal komme til at gå godt.

Det er meget rigtigt, som det også har været sagt, at det ikke er nogen sygdom. Nej, jeg ved også godt, atude i naturen i Kina, i Indien i gamle dage, trådte de arbejdende kvinder lige 2 skridt til side ude i gravten og fødte deres barn, pakkede det ind i en eller anden bylt, tog det på ryggen og gik tilbage i marken og arbejdede videre. Det ved jeg godt. Men der var heller ingen, der forventede, at den kvinde skulle leve specielt længe, og der var en stor – hvis jeg må bruge det udtryk – spildprocent, utrolig mange af børnene døde. Det behøver jeg ikke at berægne mine medborgerenrepræsentanter herinde om, det er en kendsgerning.

Vi er heldigvis her i stand til at sikre, at så mange horn overlever fødslen, og vi burde også være i stand til og have råd til at sikre, at så mange kvinder som muligt kommer ordentligt igennem deres fødselsforløb uden efterfølgende underlivsdelser af den ene eller den anden art.

Det er meget sedt og retende at sige, at mændene skal tage orlov og hjælpe til. Men hvad nu hvis mændet er ute og sejle, eller hvis den ikke er nogen mand? En sådann mangel på social viden og social forståelse er jo pinlig at skulle høre fra en SF'er, tror jeg, det er.

Hvad kan vi nu spare ved at koste kvinderne hjem igen? Det er meget interessant altid at se, hvor meget man kan spare ved at koste kvinderne hjem. Men hvad kostet det i den anden ende, at man har kostet dem hjem i udte? ... (Munterhed). Nu må jeg bede den fungerende formand om at gribe ind over for det der præsterne friser over i hjemmet. Det er ganske mere-ligt, at hvis vi andre bevæger os 2 sekunder uden for dagsordenen, så får vi hammeren med det samme, men når jeg står på talerstolen, accepterer den fungerende formand hvad som helst hvor som helst fra. Det finder er uantageligt. Det er muligt, at nogle er opdrægt i en kultur, hvor det at tale om fødsler og svangerskab er noget, som kan kvinderne taler om, og som mændene friser ad. Jeg synes, det er noget beståmmende, at vi har voksne herinde, der kan frise ad noget så naturligt som en fødsel og et svangerskab.

Jeg mener, at man bør se mere på, hvad det kommer til at koste i sidste ende, at man koste kvinderne ud fra en ordentlig og omsorgsfuld pleje på hospitalerne, hvor de rettelig bør befnde sig, indtil man synes, alt er stabilt og i orden.

2. næstformand (Bente Frost): Peter Martinussen har bedt om at blive overført til 2. runde. Og så går vi over til 2. runde.

Jette Bergenholz Bastrup (A): Jeg mener, det var meget positive meldinger fra Bente Möller's side, men jeg er dog ikke enig i den formulering. Bente Möller har omkring scanning,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Madet 26. april 2001

at det ikke skal kunne tilbydes alle kvinder, og især nu hvor vi ved, at det virkelig er til drøftelse ude i amterne, hvor tilbuddet ikke gælder.

Til Louise Frevert må jeg sige, at Socialdemokratene har da ikke på nogen som helst måde ønsket, at dette skulle være et spøreforslag. Vi har tværtimod sagt, at det her var et tilbud. Jeg tror, man skal se over til den anden ende, hvor det er Marlene Krogh, som går ind og ønsker virkelig at spare på dette område. Marlene Krogh ønsker at pressse kvinderne til at tage hjem fra hospitalerne faktisk nogle få timer efter, at de har født, og det uanset om ressourcerne er i hjemmet eller ej.

Jeg var lidt ked af at høre Marlene Krogh begynde at sammenligne med, at hvis folk har brækket et ben eller ældre er indlagt, efter en eller anden operation, ja, så kommer de næsten hjem samme dag, uden at de kan klare sig. Er det det, man tilstræber i SF? Det er ikke det, vi som Socialdemokrater tilstræber. Derfor ønsker vi også, at der skal være et tilbud, man ønsker ud fra de ressourcer, ud fra, hvordan man kan klare sig lige efter en fødsel.

Det kan da godt være, Marlene Krogh mener, at tidligere havde man mange hjemmekøb. Det er jo sådan i dag, at man har nedlagt mange af de fødeafdelinger, som ikke er på hospitaletne, nogenfordi man var bange for de komplicerede fødsler. Derfor tror jeg, at vi skal være meget glade for, at vi har det system, vi har i dag, og vi skal også være tilfredse med, at vi kan få den scanning.

Men jeg vil godt spørge Marlene Krogh, inden min tid udløber, hørerop fra talerstolen: Marlene Krogh og SF mener, at denne plan er perspektivløs. Derfor havde jeg forventet virkelig at høre nogle visioner fra Marlene Kroghs side. Men det kan godt være, det kommer her i 2. omgang. Fordi der må da være lidt mere end bare en besparelse. Vi ønsker det bedst mulige og at tilbyde så meget som overhovedet muligt for de gravide kvinder i hele HS-området. Derfor vil jeg også bede om, at man kan godkende, eller jeg vil i hvert fald håbe, at et flertal kan godkende denne indstilling. Vi vil i hvert fald som Socialdemokrater stemme for.

Bente Möller (Ø): Jeg har meget svært ved at forstå SF's logik. Vi udskriver mange far til tiden. Det er vi sådan set enige i Enhedslisten. Der er mange, som måske bliver udskrevet for tiden på hospitalerne. Der er i hvert fald noget på hjemmeplejeforbrug i kommunen, der tydeligt på, at folk ikke bliver færdigplejede til samme niveau, som de blev for et par år siden.

Men fordi nogle har det skilt, er der vel ingen grund til, at alle andre også skal have det ondt. Det er jo logiskt så, at her udskrives vi i nogle for tidligt, så derfor skal vi sørømme også udskrive fødende kvinder med bål og brand.

Jeg er fuldstændig enig med SF's ordfører, Marlene Krogh, i, at graviditet og fødsel ikke er nogen sygdom. Jeg er også enig i, at vi bør have et meget mere varieret tilbud med klinikker og med hjemmefødsler.

Jeg synes, det var skønt, hvis vi som i Holland i vores sygesikringsordning fik indarbejdet, at der er meget god formuft i, at fødsler hører til i et hospitalsmiljø, selv om jeg skal lade være med at udta det på hollandsk – som hjælper med alt fra opvask og stovsugning til amning og sørger for at få de der praktiske ting til at fungere. Det er en del af sygesikringen dermede, og det er almindeligt at få op til 40 timer om ugen de første 8 dage, man har født, 5 om dagen så i gennemsnit, det er det, en almindelig familie får. Så begynder det nemlig at hænge sammen.

Fordi det her er jo lige så nyt for faderen, som det er for moderen. Det kan godt være, at faren kan servere maden for moren og det, hun skal have at drikke, og sådan noget. Men tro, at han skulle være bedre rustet til amning eller vide, hvor mange gange børn må lave i bleen om dagen, for det er bekymringsværdigt, og sådan noget, sådan er det ikke. Hvis man ikke forstår, hvorfor mændet i fødsler har ændret sig, så er det, fordi man mangler en basalt forståelse for, hvordan familieminstre og kvindens roller har ændret sig.

Der blev tal om, at førelære har brug for foredræ kurser nu om dages, for de har ikke været vant til at have små sørskende, de har ikke været vant til at se, hvordan mor gjorde, der har ikke været nogen bedstemicor at spørge. Det er altså den virkelighed, vi lever i i dag, og det var ikke den virkelighed, min mor levede i, da hun fødte mig hjemme for 47 år siden. Vi kan ikke på den måde skruve tiden tilbage ...

2. næstformand (Bente Frost): Bente Möller, lige et øjeblik. Nu er det for meget. Det er dejligt, der er så mange, der vil høre debatten, men lyt i stedet for at smakke.

Bente Möller (Ø): Så mit bud til SF er, at hvis I mener alvorligt, at vi skal prøve at lokke nogle kvinder til at føde ambulant, skulle vi så ikke sammen overbevise vores folketingsgrupper om, at vi i vores sygesikringslov skal have indarbejdet den her specialudannede børns-hjælper? Så kunne det være, resten kom af sig selv.

Borgmester Peter Martinussen: Indledningsvis må man næsten undskyde, at man som mand tager ordet i denne debat. Jeg håber, det er tilladt, jeg har i hvert fald overværet 2 fødsler, og for at der ikke skal opstå nogen myter, vil jeg gerne sige, at det var min kones fødsler, og det er mine børn, og jeg er meget glad for dem, og jeg er glad for, at jeg har været med ved fødslerne.

Så vil jeg holde op med Oxfordmødet og bare sige, at det, der i virkeligheden underliggør mest ved denne debat, er, at den foregår på den baggrund, den gen, hvor jeg har indtrykket af, at når man hører Louise Frevert – der er det jo lidt i forskellige retninger, sagen går.

Må jeg stiftærdigt sige, at jeg ved godt, denne forsamling har været sig til, når der er et forslag, der handler om noget i HS, så er det nok et besparelsesforslag. Det kan der være mange grunde til, dem skal jeg ikke kommentere nærmere her, men bare sige, at det her drejer sig faktisk om at prøve at lave en tidsvarende svangercomsorg med hensyn til de grupper, der har henvendt sig til HS og bedt om nogle særlige tilbuds.

Det er i særlig grad spørgsmålet om at tage hensyn til dem, der gerne vil føde hjemme, som vi har prøvet at leve op til i denne plan. Jeg skal ikke give karakter til dem, der ønsker det, det må de sådan set selv om.

Jeg vil sige, at der er meget god formuft i, at fødsler hører til i et hospitalsmiljø, selv om jeg er meget enig med Grete Henius i den grundlæggende analyse, at der er sådan set ikke noget umuligt, det er oven i købet meget naturligt, at man føder børn, og at man oven i købet kommer hurtigt hjem fra hospitallet.

Vi skal altså prøve i denne situation både at tage hensyn til dem, der alligevel gerne vil føde hjemme, dem, der gerne vil føde i hospitallets trygge omgivelser med børneafdelingen i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

nærheden, hvor der kan gribes ind, hvis der er problemer, det jo kun dør, det bliver interessant, dem, der gerne vil hørtigt hjem, dem er der altså også en masse af, og det er ikke sådan, at vi står fra HS' side og sparker dem ud af doren, de vil gerne selv hjem – jeg beklager meget, at jeg træder på Louise Freverts verdensbillede, men sådan er det – og så dem, der gerne vil have en længere børsestihil på hospitallet, eller dem, der i forbindelse med førstegangsfordeler, eller andre fødsler, det kan også ske ved anden gang, har særlige problemer, der går, at de bør være der længere.

Nu kan jeg godt se, at Peter Skaarup er ved at oplyse Louise Frevert om det her, så jeg behøver ikke at sige, det. Men jeg vil bare sige stifteligt, jeg synes, man skal tage det med i betragningerne, det er ikke noget spareforslag. Det er faktisk et forslag, der prøver at indrette svangreomsorgen i vores område, så det lever op til alle de her grupper på baggrund af deres egne ønsker. Jeg ved godt, det næsten er for meget at forholde sig til, men sådan er det.

Derfor må jeg sige, når Marlene Krogh nu på SF's vegne, og det skal jeg ikke blande mig i, men bare notere, faktisk ønsker, at vi skal gøre børselfsivilen kortere, gøre hjemmefødselsdienstens antal større, gøre de ambulante fødslers antal større og sådan set på den måde skære ned, herunder i tilbuds om scanning, så er det et politisk synspunkt, som vi er uenige i. Andre ønsker noget andet. Men det er bare for at sige, at så entydige er meldingerne altså ikke i denne sag.

På den baggrund vil jeg forestå, at man trods alt følger det her opslæg, som jeg i al beskedhed gør mig vil sige, at Hjemmeselskabsgruppen – tror jeg, den hedder, nu skal jeg passe på, jeg ikke bruger et forkert ord, men det er i hvert fald dem, jeg mener – rent faktisk har været meget, meget glad for, fordi vi nu anerkender, at det tilbud skal være der som et sideordnet tilbud med andre.

Og så tror jeg, jeg har sagt nok som mand i denne debat, så lad os nu stemme for og lad os ikke gøre det her til en sværere børsel, end det er.

Marlene Krogh (F): Jeg vil først sige, at jeg ved godt, at det her er en hamrende svær diskussion, for det handler om følelser, og det handler om, hvordan vi ser på verden, og det handler om, hvordan vi skal bruge vores ressourcer. Det er jeg udmærket klar over.

Jeg vil kort sige til Grete Hennus, at jeg har aldrig sagt, og det mener jeg faktisk, og det står jeg ved, at de mennesker, som ikke har de ressourcer i eget hjem og ikke har de muligheder for at få passet deres børn og få den støtte og den hjælp, ikke skal have lov til at ligge på hospitalerne. Men det kan ikke passe, at det kun er 20 pct., der kan tage hjem fra de københavnske hospitaler efter 24 timer. Det kan ikke passe.

Jeg undrer mig også over, at i 1990 var jeg med til at lave samme forslag i Ringkøbing Amt. Der er lavet rapporter i Ringkøbing Amt, hvordan og hvorledes det her er forlobet. Det har faktisk vist sig, at i starten var der nogle problemer, fordi man ikke syntes, man fik den dialog, man gerne ville have, den sociale omsorg med andre kvinder, der havde født. Det har man fået rettet op på ved at lave nogle mødregrupper ret tidlige. Det kunne vi også gøre i HS-regi eller i familie- og arbejdsmarkedsregi.

Det har også vist sig, at på længere sigt går aminingen langt bedre, der er langt mere ro, end der er på et hospital. Der er ingen forstyrrelser kl. 6 om morgenen, hvor der er folk, der

kommer rendende frem og tilbage. Det har altså vist sig, at på længere sigt kan man sige, at aminingen går langt bedre. Det er heller ikke et argument.

I forhold til det, Bente Møller rejser, så kan jeg godt forstå, hun synes, det er interessant, når jeg siger, hvordan man skal bruge ressourcerne. Jeg siger også, at jeg mener, at vi i HS skal bringe pengegen rigtigt.

Jeg er fuldstændig enig med Bente Møller i, at der er folk i HS, som bliver udskrevet alt for tidligt. Men vi står også i HS over for en lang række problemer bl.a. på kæflområdet, hvor vi mangler masser af ressourcer. Bl.a. i forhold til forskellige operationer, hjerte og alt muligt, mangler vi penge. Skal vi flytte nogle penge, så må vi flytte dem dør, hvor det gør mindst ondt, og det gør det på dette område.

Man snakker om, at tingene kan være komplicerede, fødsler kan være komplicerede, ja selvfølgelig er de komplicerede. De er da ikke komplicerede. De er da ikke komplicerede 3-4 dage efter. De er komplicerede på det tidspunkt, hvor man føder, oginden for de første 24 timer. Der er de komplicerede. Døer er sidan det er.

Det er også derfor, SF mener, at vi har muligheden, til trods for at man mange andre steder i landet ikke har muligheden for at have neonatalafdelinger, som betyder, at vi kan yde den allerbedste service til vores borgere i København, og det mener jeg, vi skal holde fast i. Der er alt, hvad der skal bruges, så ingenting går galt. Men vi kan selvfølgelig risikere, at hvis vi laver klinikker, så skal man have overført folk, som har vanskelige fødsler. Derfor er SF enig i, at man skal have fødeafdelinger dér hvor der også er neonatalafdelinger.

Jeg ved ikke rigtigt, om jeg vil sige ret meget mere, for jeg tro, vi får debatten igen, men jeg er generelt uenig med dem, der ikke tor sende folk hjem efter 24 timer, når der ikke er nogen komplikation. Jeg mener også, at mænd har et ansvar, og jeg mener, at vi skal rykke på dette område. Jeg mener, ligestillingen skal træde ind, og jeg mener, at mænd og kvinder sammen skal forberede den her fødsel.

Det, det vil sige at få et barn, mener jeg, der bliver gjort alt, alt for lidt ud af. Det er også derfor, man kan se, at folk er nervøse. Hvad skyldes det? Jeg ved godt, at det skyldes, at man ikke har nogen forbillede længere, men så må vi i gang med at arbejde med det enten i HS-regi eller i familie- og arbejdsmarkedsregi med sundhedsplejersker og andre.

Det er på den måde, jeg mener, at den plan, som ligger her, ikke tænker nye tanker. Vi har brug for at tænke nye tanker, hvis vi skal tro på, at der er gode til at opdrage deres børn, at de en godde til at se de signaler, de nu engang har. Så derfor skal vi have en anden indgangsvinkel til, hvordan og hvorledes vi vil se på de her spørgsmål, og det vil SF utrolig gerne være med til.

Henrik Morgen (B): Jeg havde egentlig ikke planlagt at skulle op og sige noget, men det vil jeg gøre, ikke som sindbørnsfar, for det er jeg faktisk, og ej heller som sammand, fordi det er jeg faktisk også, men som sundhedsordfører.

Jeg må intimme, at jeg forstår overhovedet ikke, hvor det er Marlene Krogh og SF – spørgsmålstegn – vil hen med det her. Jeg kan ikke finde hoved og hale på argumenterne.

Jeg må sige, at planen, som den ligger her, er da selvfølgelig ikke revolutionerende, og det mener jeg heller ikke er det, at vi skal have en svangreomsorgsplan til. Men det er jo helt hen i vejret, SF, at sige, at denne plan er perspektivløs.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Fordi for det første er det første gang, der overhovedet ligger en større og sammenhængende plan for HS-området på dette område. Det må da være noget nyt, og i sig selv har det da et vist perspektiv. Det videre forløb må vi så arbejde med og gå i dybden med detaljerne. Så for det tredje må jeg sige, at som jeg læser det her, så ligger der en helt klar decentralisering hele det her spørgsmål, en lokal forankring, som jeg virkelig har svært ved at forstå, at SF har det så svært med. Jeg synes, det er nogle stramme argumenter, jeg hører, og jeg er meget forvirret.

Jeg synes, det vigtigste er at holde fast i, og det synes Det Radikale Venstre, at vi også på svangervejens vedkommende sikrer den størst mulige valgfrihed og mændene, det er klart, men det er egentlig ikke det, der er til debat her, som jeg har forstået det, i øvrigt.

Omkring ultralydsspergernællet må vi igen sige: Ja, det er da en fremragende ting at have det som et tilbud, man kan sige ja eller nej tak til. Jeg kan ikke se, at det skulle være noget problem. Her har vi oven i købet et område, hvor HS faktisk har været på forkant i forhold til, hvad mange, mange andre sygehusejere og amerter her i Danmark nu gerne vil. Hvorfor skal vi dog pludselig sadle om høj? Jeg synes, det er et fremragende tilbud at give alle gravide par, alle vordende forældre, at sige: Ønsker I det her tilbud – ja tak, nej tak? Så er den vel ikke længere.

Til gengeld må jeg sige, at jeg har sympati for de tanker, der ligger fra Marlene Kroghs side omkring flere ambulante fødsler. Jeg synes, det er rigtigt at komme væk fra den sygelighed, den institutionalisering, der egentlig er sket af hele svangreomsorgen.

Så langt, så godt.

Men udgangspunktet er stadig væk for Det Radikale Venstre, at vi skal have mange forskellige tilbud, vi skal have en variertede vielse af tilbud, herunder tilbud om at føde på et sygehus, på en institution, på fødeklinik og i hjemmet. Valgfriheden må være afgørende, og ikke præcis hvad valgfriheden angår, mener vi egentlig, at denne plan, som den ligger her, er ganske udmærket.

Louise Frevert (O): Ja, der kommer jo mange spændende synspunkter frem her. Jeg vil nog si ge, at jeg ikke, at Marlene Krogh er helt enig i det der med, hvor lang tid man lå i gammel dræg. F.eks. havde man klinikkirurg, hvor man lå i 10 dage. Man lå også på hospitallet i 7 dage. Jeg har ligget med det første af mine børn i 7 dage. Det var virkelig dejligt.

Jeg har lavet et lille regnestykke her, og jeg er blevet bekrefet i, at en hospitalsseng kostet ca. 3.000 kr., lidt mere. Men jeg var også glad for at få bekrafftet af SF's ordfører, at det faktisk er et besparelseseforslag, fordi det har jeg så regnet mig frem til, det er en ret smart måde at gøre det på.

Fordi der står faktisk på side 10, at prognosoen for 2000-2005 forudsiger en fortsat stigning og bevirker, at kapaciteten i HS øges. I 1999 var der 8.894 fødsler. Det har jeg så runderet op til et 2001-tal på 9.000 fødsler. Det bliver så 1.800 personer, som vil være 20 pct. Hvis de 1.800 personer bare skal have frataget en seng én dag i HS-regi, så har man sparet lidt mere end 10 mill. kr. Hvis man så lader dem være der i kun 24 timer i stedet for i 4 dage, som er gængs i ejeblikket, ved I hvad? Så har man sparet 10 mill. kr. Det her synes jeg er rigtig, rigtig smart ejori.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Så der har vi altså allerede, som jeg var oppe og sige først, fundet de første 10 mill. kr. af de 33 mill. kr., som der skal spares på Rigshospitalet. Godt gået.

Lars Hutters (L): Som tidligere fødselslæge har jeg lyttet til debatten med interesse. Jeg vil sige, at spørgsmålet om, hvordan fødslerne skal foregå, synes jeg i stor udstrækning skal være på den måde, som kvinderne selv ønsker det. Det vil sige, at hvis man har et virkelig progressivt fødselstilbud, så har man hele spektret.

Når jeg siger det på den måde, så vil jeg da også ligesom henledte opmærksomheden på, at vi skal desværre ikke mange tilbage, for Danmark beklageligtvis lå med alt for høj dødelighed blandt børn, der ikke var så gamle, om man så må sige, som gik til under fødslen. Det skal man altså hele tiden være opmærksom på. Så valgfriheden er en fantastisk væsentlig og central del, sådan som jeg også hørte, Henrik Møgen var inde på det.

Så er det noget andet, jeg også ud fra mine erfaringer vil trække frem. Det er, at man skal også være opmærksom på, at al den viden, man skal have, når man får et barn og måske ikke kender så meget til det, der er det altså lidt vigtigt, at man får det, og det er mange gange i forbindelse med enten barselsforberedelse eller i forbindelse direkte med sygehushospital.

Der vil jeg godt have lov til at understrege, at der er altså forsør i befodningerne. Der er nogen, der er så privilegerede, at de har et godt og et stærkt netværk. For dem kan det godt være meget attraktivt at vælge ambulant fødsel. Men der er også andre, der ikke er så privilegerede, som ikke er så ressourcestærke, og hvor det faktisk har en betydning, når de skal starte op på alt det, at de får en god information om, hvordan det her skal fungere, lige så vel som den maske er brug for lidt længere hvile, som ikke altid kan foregå i et hjem i et moderne samfund, som godt kan være belastet.

Så jeg vil sige, at man skal passe på med at være ideolog i det her spørgsmål. Man skal virkelig bestræbe sig for at opbygge så varieret et tilbud til kvinderne, så de efter at have fået informationer om det er i stand til selv at vælge, hvad de synes er rigtigt, samtidig med selv-følgeligt at vi har et højt beredskab af teknologi og neonatale afdelingen, som kan hjælpe til, hvis der skulle komme nogle komplikationer i forbindelse med fødslen.

2. næsformand (Bente Frost): Så går vi til 3. runde.

Jette Bergenholt Bautrup (A): Jeg synes, det har været raret at høre 2 mandlige medlemmer af Borgerrepræsentationen, som jo ønskede meget på familiernes vegne, at der var valgfrihed. Det er jo præcis også det, jeg mener, jeg i aften har været talmand for. Derfor er jeg lidt ked af, når Louise Frevert igen kommer op og siger, jamen det her er jo bare en besparelse. Det er ikke det, der er lagt op til fra Socialdemokratiet side. Udgangspunktet er ikke et spareforslag, men det er valgfrihed til kvinderne, det er valgfrihed til familierne. Er man ressourcestærk, og ønsker man at tage hjem, jamen så er det det, man kan. Er der familier, der ønsker eller godt vil have noget mere vejledning, jamen så bliver man der. Det er jo præcis det, dette forslag gør ud på.

Jeg må sige, at jeg er da ikke blevet meget klogere på de visioner, som SF og Marlene Krogh har. Vi hørte dem ikke i udvalget, vi har ikke hørt dem her fra talerstolen. Nu ønsker København. Vi hørte dem ikke i udvalget, vi har ikke hørt dem her fra talerstolen. Nu ønsker

Mødet 26. april 2001

man, at sagen skal tilbage. Er det for at vi skal have nye visioner, eller er det bare for at trække sagen?

Jeg vil godt anbefale, at man stemmer for. Dette er et forslag, der er kommet fra kvinderne, fra jordemadrene. Det er et forslag, der er kommet som et varieret tilbud. Det synes jeg værlig talt, at vi skulle prøve. Det er så fleksibelt med de muligheder, der er, så det synes jeg, vi skal tage imod.

Så vil jeg sige med hensyn til ultralydscanning, man giver det tilbud til alle gravide kvinder, at så er det jo sådan, at i amteerne bedrer man om det, man betaler selv for at få den ultralydscanning. Det, HS-direktionen vurderer, er - nu citerer jeg: »at der under alle omstændigheder næppe vil være betydelige besparelser ved at afskaffe tilbuddet.«

Så igen, jeg synes, lad tilbuddet være absent, det giver en tryghed for nogle, og det giver måske også, at man kan finde nogle misdannelser, men lad dog tilbuddet være der.

Jeg vil igen sige, lad være med at sammenblande Køflokramådet, lad være med at sammenblande hjerteramådet præcis med fodsler. Der skal penge til netop de områder, det er vi helt enige om, men det er også et ressourcespørgsmål med hensyn til personale i sommerferie eller andet, når vi taler om, at de 2 områder måske i korte perioder bliver droslet ned, hvad ingen af os ønsker, HS-bestyrelsen heller ikke. Jeg synes, det er vanvittigt at sammenblande de ting her i aften.

Bente Møller (Ø): Som jeg sagde, da jeg var heroppe i 1. runde, så støtter Enhedslisten den svangreplan, der ligger. Vi er bare bekymrede for brugen af scanninger. Vi synes ikke, at skal fordi man opfindes noget nyt teknologisk isenkram, så skal alle automatisk have lov til det.

Altså jeg kender mennesker, der, når de har haft allerværst, gerne ville have benet amputeret, og det skal man da ikke gøre, bare fordi man kan det, og fordi de gerne vil. Det skal man jo gøre, fordi det har et diagnostisk eller behandlingsmæssigt formål.

Rutinescanning er der meget delte meninger om, også i faglige kredse, om det overhovedet tjener noget formål. Jeg har spurgt lidt hos Jordemadrene, og Jordemadrene siger, at det gode, der kommer ud af rutinescanning, et, at de, der scanner, bliver ret gode til det. Det kunne man måske løse ved at have scanning lidt flere steder så, fordi så kunne de nok få nok maver.

Det er sådan set ikke, at vi vil frata det, men i de fleste tilfælde bliver det ikke brugt til andet, end at der bliver lavet en scanning, så bliver der taget sådan et filmrillede, folk får med hjem, hvor de overhovedet alligevel ikke kan se, hvad det er på det billede. Det er ganske, ganske få ting, også af voidsonne arvelige sygdomme, der bliver diagnosticeret her.

Sundhedsstyrelsen er meget i tvivl om, om den type 2-scanning, vi bruger i HS, der er dybere end den almindelige scanning, faktisk er formustring at anvende. Når vi gerne vil have den tilbage i udvalget, så er det, fordi vi ved, at det er Sundhedsstyrelsen ved at tage stilling til ligge nu, og vi kunne godt tanke os at afvente det svar. Resten af planen er vi i Enhedslisten enige i.

Borgmester Peter Martinussen: Forst den lille kommentar til Bente Møller, at selv om man skulle vedtage, hvad jeg kraftigt vil anbefale i forlængelse af den social demokratiske ordførers indlæg her, sværtomsgsplanen i aften, er det jo ikke sådan, at man ikke kan

vurdere det scanningsspørgsmål, som Bente Møller rejser her i aften. Det er da det mest relevante problem, den er rejst i forhold til sagen i øvrigt i aften. Så det kan man godt, og det synes jeg ikke skal være argument for at sende planen tilbage.

Det synes jeg vil være et kedeligt signal at sende, vi netop med denne plan prøver at leve op til den mangfoldighed i fleksibilitet og de valgmuligheder, som mange har talt om, også Jette Bergenthalz Baumrop.

Det, der så i øvrigt får mig til at tage ordet, er ikke mindst store forhåbninger. Hvis vi skal blive i fødselsproget, så har man noget, der hedder en jomfrufødsel. Det er mig bekendt kun foregået én gang i historien, og bevisbyrden er svær at løfte. Det ville være noget nærmere en jomfrufødsel at få Dansk Folkeparti til at forklare, hvorfor de går rimod noget med en begundelse, måske oven i købet argumentere for, hvordan de vil finde pengene til at gøre det bedre. Det bliver som regel bare til besværgelser, der er mere lynde end bevisbyrden, når det gælder jomfrufødsler.

Men jeg synes, Louise Frevert slipper utrolig nemt om det også i aften, og nu må det snart være slut. Stille sig op her og i øvrigt referere til et eller andet, man har læst i en avis, om, at Rigshospitalet skal spare, det er nok det, der ligger bag dette forslag, det er simpelt hen at læse det her, som en vis mand, der står tidligt op om morgenen og har det varmt, læser Bibelen. Den ved jeg ikke, om Louise Frevert læser. Det er også lige meget, men jeg vil bare sige, det er helt ude i hampen.

Louise Frevert står her og siger, at det her nok er et spareforslag alligevel, og hvis det ikke er det, så mener Dansk Folkeparti i øvrigt, det er det, og så har de som sædvanlig ikke penge til at gøre det bedre, men de er villige til at skrive læserbreve om, at det bør være bedre. Sådan er det jo, og nu må det snart være slut med disse fuldstændigt helt uargumenterede påstande, som ingen kan føre bevis for, heller ikke Louise Frevert. Vi kan godt tage den i læserbreve rundt omkring, der er meget andet, vi har tilbage at tage der.

Jeg vil bare sige herifa, at jeg vil godt bede Louise Frevert i aften komme op – for nu at bruge Peter Skaarups sædvanlige parlamentariske vendinger fra det ene og det andet parlamentariske forum, han er repræsenteret i – og sige: Hvad er det nu, Louise Frevert og Dansk Folkeparti vil gøre bedre? Og så ikke mindst det sidste: Hvordan finder man pengene?

Indtil vi har hørt det, så synes jeg, vi andre stille og roligt skal konkludere, at her følger vi et forslag om at gøre valgmulighederne bedre på dette område, fordi der er nogle kvinder, der har brug for – sammen med deres mænd, Marlene Krogh, for mændene er der jo heldigvis også, de er en nødvendig del af processen, det skal jeg ikke komme detaljeret ind på her. Jeg vil bare sige, at de kvinder, der har brug for børsejlvile og hjælp, skal have det, de, der helst vil have ambulant fødsel, skal have det, de, der vil have hjemmekødsel, skal have det. Det er så langt ude på valgfriheden, så selv Louise Frevert og Dansk Folkeparti ikke bare kan bruge de sædvanlige populistiske fraser, vi læser i alle mulige lokalaviser øgen rundt. Nu må det være slut.

Nu vil jeg bruge Peter Skaarups sædvanlige metode: Hvis ikke Louise Frevert kommer på talerstolen og redeger for det, så vil jeg sige, at så er det en indømmelse fra Dansk Folkeparti om, at her har man igen været ude på dybt vand.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Lars Huuters (L): Jeg må sige, det er jo svært at komme efter borgmesteren, det må jeg sige, det er det altså.

Nå, men jeg forstod på borgmester Martinussen, at hvis Sundhedsstyrelsen næde frem til sine granskninger omkring anbefalinger om scanninger, at så ville det blive revideret i forbindelse med udlorelsen af denne barseplan. Det synes jeg er lidt vigtigt at notere sig.

Så ved jeg faktisk ikke, om jeg tor komme ind på det der med, at der er nogle, der frygter – om det så er rygter eller ej, skal jeg ikke kunne sige noget som helst om, men jeg har altså hørt det, jeg signer helt klart til borgmesteren, at det er som rygter – at man skærer ned på hvidleiden. Jeg hørte godt, at borgmesteren sagde, at det gør man ikke, det gør man ikke. Hvis der er kvinder, der har brug for at have en længere tid efter fødselen, så bliver de selvfølgelig ikke kostet ud. Det er jeg glad for at høre.

Så kunne jeg bare ikke forstå, hvorfor borgmesteren begyndte at tale om penge i denne forbindelse ... (Afbrætelse) Nå, men når jeg nævner det i denne forbindelse, så går jeg ud fra, at borgmesteren og jeg i hvert fald er enige om, at rent faktisk ved vi ikke, hvor mange der føder. Jeg ved ikke, om der er nogen i aften, der tor lægge hovedet på blokken og gøre fortælle, hvad det tal er. Fordi vi kan jo risikere, at der bliver født mange flere, end der måske er penge til, og hvad skal vi så sige til borgmesteren, hvor skal vi så få pengene fra? Skal de så ikke have lov til at føde? ... (Afbrætelse: Nej). Jo, det tror jeg, borgmester Peter Martinussen og jeg er enige om, selvfølgelig skal de det. Borgmester Peter Martinussen og jeg er nemlig enige om: Mennesket først. Så skal vi nok finde pengene bagetter. Vi gør en indsats for det.

Grete Henius (C): Jeg har ikke spør imod, at der bliver sparet penge hvor som helst, man kan spare penge, især når det ikke har alvorlige konsekvenser til at spare penge. Jeg vil slet ikke gå ind i en debat om, hvorvidt dette er et spareforslag eller ej. Jeg siger bare, at hvis der kan spares 15.000 kr. ved at sende kvinderne hjemlige efter fødslen, hvis der kan spares 15.000 kr. pr. patient eller pr. kvinde, og der er 5.000-10.000 fodslør om året, tiddelte var der 5.000, nu er det nok noget højere, så er det 150 mill. Kr., s vil jeg da gerne vide, hvor de penge bliver af, om de bliver skyldet med ud med fostervandet eller hvid, fordi et eller andet sted må de da være.

Så er det rigtigt, at frit valg skal man tilstræbe, men nu er det at vælge, hvad man vil i forbindelse med en fodsel, ikke helt det samme som et valg mellem napoleonskager og maziner. Det er et noget mere alvorligt valg, og ikke alle unge forstegangsfødende kvinder ved hvid det egentlig er, de siger ja til. De har ikke prøvet det før, de ved ikke, hvor udkønte og udmattede de måske vil være bagetter, de ved ikke, hvor meget manden vil hjælpe til der hjemme – hvis han som sagt overhovedet er til stede både åndeligt og korporelt – og de ved ikke, hvilke ting der kan stede til, føberdelser, barnet kan blive sygt. Så er det altså rart, at der lige er en, der kan komme ind og berolige en.

Så vi kan ikke gå ind for, at man nu prøver igen at få kvinderne til at vælge. Det lyder så pent, at man giver dem et fri valg, men det kræver, at de ved, hvad det er de værger.

Louise Frevert (O): Hvordan jeg ryster, hvor er jeg blevet bange. Men jeg kan ikke forstå, hvad borgmesteren egentlig mener, fordi nu er det her helt ude i hampen. Fordi det er pointe-

ret, at dette er en sektorplan med visioner, og at det intet har med et spareforslag at gøre. Det er ikke nogen økonomi i det på den måde.

Og nu taler borgmesteren om, at jeg skal anvise penge til et spareforslag. Det har jo ovenhovedet ikke noget med sagen at gøre, det har aldrig været et spareforslag. Se, det jeg siger om de 10 millioner, jeg kunne anvise – jeg er bare lidt på forkant med tingene, for jeg ved nemlig, at det spørgsmål vil komme fra borgmesterens mund på et senere tidspunkt. Hvor vil Dansk Folkeparti anvise de her penge? Og så kan jeg anvise dem herfra. Men se, dette forslag, som vi skal tage stilling til i dag, den her sektorplan, som der står det er, er ikke et spareforslag. Det har borgmesteren selv pointert.

2. næstformand (Bente Frost): Man skal også trykke sig ind, når det er en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Borgmester Peter Martinussen: Må jeg ikke bare sige til Louise Frevert, det er jo typisk den karruseltur, Dansk Folkeparti altid tager. Det var Louise Frevert, der heroppe fra talerstolen – nu kan jeg se, sekundanten kommer på banen – sagde, at nu kunne man bedre forstå det, hun stod og bladrede rundt i forslaget, fandt et eller andet tal, som hun fik til at være et spareforslag, sagde, hun havde hørt noget om, at Rigshospitalet skulle spare penge, og så handlede det nok om det. Det er lige præcis den slags løse påstående, som Dansk Folkeparti bygger deres politiske liv og rygte på, og det er på tide, at nogen skyder det ned, og jeg skal gerne bidrage til det.

Det er fuldstændig ude i hampen, som Louise Frevert selv sagde. Det er ikke mig, der har påstået, det er et spareforslag. Det nyttet ikke noget at prøve at bringe den omvendte retorik, og det er ikke »Erasmus Montanus«, vi er med i en genopførelse af her. Det var Louise Frevert, der har sagt, det er et spareforslag, nogetjagt som Dansk Folkeparti plejer. Det er lige så ubegrundet, som det plejer at være. Louise Frevert har lige indrømmet, at det passer ikke, og Louise Frevert bor derfor følge trop og stemme for forslaget, og så holde op med også på dette område, ligesom når det gælder de tvivlsomme bemærkninger om hjemmehøjpræstolig og andet, at plåtta, at det hele er et spareforslag.

Det er populisme af værste art, og det er på tide, det bliver skudt ned, og vi bidrager gerne fra Den Socialdemokratiske Gruppe, og tak for indrømmelsen.

Karin Storgaard (O): Det bliver værre og værre, karruseltur. Peter Martinussen, jeg ved ikke, hvem det er der erude på en karruseltur. Jeg tror faktisk det er borgmesteren, der er ude på en karruseltur.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor Peter Martinussen taler så meget om penge. Når den ikke er noget om besparelse, så kan det da være lige meget at begynde heroppe at tale så meget om, hvad det kostet osv. Faktisk tro jeg, at Louise Frevert har kigget hen over min blok, fordi det er helt ude i hampen, det vil jeg gerne indremme.

Så vil jeg sige efter det, der er sagt heroppe, at det er jo faktisk gentagelsernes taler, og jeg troede efterhånden, at alle har forsøet, at det er et tilbud. Men spørgsmålet er jo, om det er et realistisk tilbud, fordi jeg tror stadig væk ikke, at vi kan komme op på de 20 pct. ambulantere

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

fodsler, som man gerne vil have. Fordi det er jo faktisk helt oppe på – det kan godt være, at borgmester Peter Martinussen synes, vi skal lade være at regne –1.750 flere ambulante fodsler. De tal er fra 1999, fordi i indstillingen kan jeg kun se tal fra 1999, der er desværre ikke nogen fra år 2000. Det er tæuenneligt mange i forhold til de 250-265, som de 3 pct. er.

Så vil jeg da også godt sige til Marlene Krogh, som taler om, at det er helt naturligt at tage hjem efter 24 timer: Janne Marlene Krogh, det er ikke naturligt, hvis det bliver tyngt. Og hvem vil det gå ud over, hvis man ligesom tvinger folk til at tage hjem, fordi nu har man altå regnet med, at de kun skal være der i 24 timer? Der vil jeg vove at påstå, at det igen er de svage grupper, vi rammer, det er dem, som ikke formåer at sige fra og til, Janne, jeg kan ikke klare at tage hjem endnu efter 24 timer, jeg har behov for at være her noget længere. De siger ikke noget, de tør og samtykker, og de bliver sendt hjem. Det synes jeg er synd.

(Kort bemærkning).

Borgmester Peter Martinussen: Jamen det er jo usædvanligt. Altå nu kunne jeg jo sige meget til Karin Storgaard om mange former for karruselteure. Det vil jeg lade være med. Men Karin Storgaard lavede jo en heroppe på talerstolen, startede med at sige, at der ikke var nogen, der havde sagt, at det var et spareforslag, hvorefter Karin Storgaard brugte resten af sin tid til at argumentere for, at det var et spareforslag. Det illustrerede jo igen, hvad det er. Dansk Folkeparti er ude på i denne sag. Det passer ikke, det hænger slet ikke sammen, og I er helt ude i hampen, og det er Li argumentationen i alle jeres sager, også denne her.

Jeg vil bare sige, at det her handler om, at der skabes valgfrihed for kvinder. Jeg ved ikke, hvor mange børn Karin Storgaard har født, og det har jeg heldigvis ikke noget med at gøre, der har brug for børsejlvle og hjælp og information, de skal have det.

Vi har fra HS' side fået at vide, at der er flere kvinder, der faktisk gerne vil hjem. Det hænder altå også, at kvinder selv beder om at komme hurtigere hjem fra fødegangen. Det skal der også være mulighed for. Det er sådan set bare den valgmilighed, vi introducerer.

Så er vi trætte af os på det her punkt som på andre at høre Dansk Folkepartis populistiske jagt på alle mulige småpunkt. Et parti, der står helt ude i hampen, ikke tager ansvar for noget som helst og tager karruselteurene helt ud i luften, i den blå luft langt fra jordforbindelsen. Og det gjorde Karin Storgaard også her.

2. næstformand (Bente Frost): Så er det Karin Storgaard for en kort bemærkning, og en kort bemærkning er altå en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jeg vil da bare sige til borgmester Peter Martinussen, at jeg ved ikke, hvem det er der tager karruselteure. Hvad i alverden er det for en forvaltning, der har så dårligt tal i sit regnskab? Det kan man i hvert fald ikke beskyde Dansk Folkeparti for. Det er nemlig noget populistisk sludder.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Det er jo en central ting, vi behandler, og SOL vil stemme for forslaget ud fra, at vi jo gentagne gange i øften under denne debat har fået garantien fra borgmester Peter Martinussen om, at det her er valgfrit. Det vil vi selvfølgelig tage fuldstændig bogstaveligt. Der er ikke nogen, der skal tvinges til ambulante fodsler, hvis ikke man selv vil. Der er ikke nogen, der skal tvinges til at blive udskrevet fra fodeafdelingen, hvis ikke de er udvilede. Det er den garanti, som vi har forstået ligger i det fra borgmesterens side, og derfor stemmer SOL for.

2. næstformand (Bente Frost): Så er det borgmester Peter Martinussen, og det bliver den sidste korre bemærkning i denne sag.

(Kort bemærkning).

Borgmester Peter Martinussen: Det er jeg helt glad for.

Jeg vil starte med at sige til Lars Hutters, at det er præcis det, der er indholdet i sagen, og jeg er glad for, at Lars Hutters, selv om jeg opfattede det ... nej, det går nok. Jeg synes, det er godt, at Lars Hutters kommer til her, ikke så meget for at hjelpe Dansk Folkeparti, men for at præcise, hvad det er jeg siger.

Og så må jeg sige til Karin Storgaards sidste kontre bemærkning: Vorherre bevarer ...

2. næstformand (Bente Frost): Det var ikkeinden for dagsordenen.

Borgmester Peter Martinussen: Det var vel langt uden for dagsordenen, formand, og derfor vil min kommentar også blive uden for dagsordenen.

Jeg vil bare sige, at Dansk Folkeparti har haft 2 medlemmer i Sundhedsudvalget. Nu har man kun 1, men sikken en. Man kunne jo have påvirket den sag også, men man vælger jo hver gang i udvalget at holde mund, skriver læser breve i stedet for, stiller spørgsmål om det, der er oplyst i udvalget, og forholder sig ikke til sagerne, og så fører man sit populistiske ræs derude. Det er meget godt, vi i sagerne herinde kan få aftækket, hvad det er. Karin Storgaards sidste bemærkning visste jo, at karrusellen er noget fuldstændigt af akslen.

2. næstformand (Bente Frost): Nu havde jeg ellers lukket, men jeg må indremme, at den må jo nok lige have et svar fra Karin Storgaard, værsgo.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jeg vil bare sige til borgmester Peter Martinussen, at jeg er dybt skuffet. Det er simpelt hen så uforkammet, som borgmesteren står heroppe og agerer. Lige meget hvilken holdning man har, det kan man ikke tillade sig, hr. borgmester.

Et af Bente Møller (Ø) fremsat forslag om sagens tilbagevisning til Sundheds- og Omsorgsudvalget vedtages med 29 stemmer imod 24. For stemte V, F, Ø, O og L. Imod stemte A, C, B, D, W og U.

Mødet 26. april 2001

Dansk Folkeparti tager forbehold, idet vi er af den opfattelse, at en stigning i antallet af ambulante fodslør fra 3 pct. til 20 pct. er urealistisk. Vi er af den opfattelse, at nedsættelse af sygeplejerske- og jordemoderhæss er en forringelse for den førende kvinde, idet det netop efter hjemkomsten er vigtigt med disse besøg.

2. næstformand (Bente Frost): Så har jeg, vi får en mere urban debat om det næste punkt.

15) BR 157/01. Spædbørneinstitution, Vibrandtsvej 102
 Indstilling om, at der gives kapitalbevilling til opførelse af ny spædborns- og familiebehandlingsinstitution med plads til 8 døgninstitutionspladser, 8 dagbehandlingspladser til anbragte børns forældre, 3 familiedagspladser og 8 dagbehandlingspladser for hjemmebonde familier på Vibrandtsvej 102 på i alt kr. 12.225.000.
Indstillingen tiltrådtes.

16) BR 167/01. Børnehave, Baldersgade 3 B
 Indstilling om, at Københavns Kommune ombygger 2. og 3. salen i ejendommen matri. nr. 356 Udenbys Klædebo Kvarters, Baldersgade 3 B til børnehave til 66 børn og samtidig indretter kontorfaciliteter til sundhedsplejersker fra FAF Nørrebro, j alt beløb 7.458.000 kr.
Indstillingen tiltrådtes.

17) BR 96/01. Lokalplan »Øresundshospitalet«
 Indstilling om, at lokalplan »Øresundshospitalet« vedtages endelig med de under sagsbeskrivelsen anførte ændringer.
 (Bygge- og Teknikudvalget)
 Karin Storgaard (O): Det er ikke, fordi Dansk Folkeparti har noget imod forslaget ...
 2. næstformand (Bente Frost): Jeg vil meget gerne have ro i salen, også i tilhørerlogen.

Karin Storgaard (O): Det er ikke, fordi Dansk Folkeparti har noget imod dette forslag.

Vi vil tilslutte os forslaget, men der er en enkelt bemærkning. For det første har jeg bemærket, at udvalget har betinget sig, at der skal være vejbump på de interne færdselsruter, og det synes vi er en ganske god idé. Derimod undrer det os lidt sidstne afsnit i 2. spalte på forsiden, hvor der står – jeg citerer:

»Indsigelserne mod trafikforholdene giver ligelædes ikke anledning til at foreslå ændringer, idet disse i overvejende grad vedrører forhold uden for lokalplanområdet.«

Vi er lidt ked af, at man ikke i samme moment med lokalplanen også tager højde for den øgede trafik dertil. Derfor har vi en protokolbemærkning, der lyder sådets:

»Dansk Folkeparti finder det beklageligt, at der ikke samtidig med lokalplanens vedtagelse kan tages højde for indsigelserne mod trafikforholdene, som forværtes ved denne vedtagelse. Dette fremgår i øvrigt også klart af flertal af indsigelserne.«

Ole Hentzen (C): Jeg kan til beroligelse for Karin Storgaard sige, at den beroligelse, som altså vi alle føler ved, at Dansk Folkeparti nu kommer med denne bemærkning, har vi diskuteret til højdedelen.

Men altså problemet er vel sådan set, og det er Karin Storgaards problem, at enten vedtager man lokalplanen, eller også gør man det ikke. Jeg synes, Dansk Folkeparti skal tage konsekvensen fuldt ud og så stemme imod, fordi man kan ikke regulere for nogen ting uden for lokalplanområdet. Det ved jeg godt, Dansk Folkeparti sådan set gerne vil, de vil det hele, vi kunne sådan set tage en hel plan for Østerbro med og en metrolinje for at lave den her lille lokalplan. Det har bare ikke rigtig noget med sagen at gøre.

Men udvalget har i hvert fald diskuteret, at når vi kommer til at diskutere tilkønseksforhold i øvrigt på Østerbro, nemlig i de relevante områder, jævnem så ved vi, at vi deler den bemærkning. Men at tage den med til denne lokalplan, så kunne man lige så godt tage den med sådan set for Ørestaden eller alt muligt andet. Hvorfor ikke for den diagnostikation på Wi-brandsvej eller hvor pokker vi har den? Der kunne man lige så godt tage den med, for den er lige så relevant, nemlig at man er bekymret for trafikken. Det er vi også alle sammen

Indstillingen tiltrådtes.

Dansk Folkeparti finder det beklageligt, at der ikke samtidig med lokalplanens vedtagelse kan tages højde for indsigelserne mod trafikforholdene, som forværtes ved denne vedtagelse. Dette fremgår i øvrigt klart af et flertal af indsigelserne.

18) BR 168/01. Tillag til lokalplan »Ørestad Nord«
 Indstilling om, at tillæg nr. 2 til lokalplan nr. 301-1 »Ørestad Nord« vedtages endligt med den under sagsbeskrivelsen foreslæde ændring.
 (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen tiltrådtes.

119) BR 174/01. Lokalplan »Bella Center II« med kommuneplantilæg

Indstilling om, at forslag til lokalplan ”Bella Center II” med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplanen, 1997 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, samt at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalaviser.
(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Mikkels Warning (Ø): Blot for at gøre opmærksom på, at vi har nogle bemærkninger, som vi meget gerne vil have lov til at sende ud, garanteret sammen med andre parter, i den offentlige debat, der nu skal foregå om dette lokalplantilæg.

Jens Johansen (F): Jamen det er rigtigt med hørebillerne, at der er andre partier, der også gerne vil have bemærkninger med. Vi skal bare forespørge, hvornår fristen for aflevering er.

² næstformand (Bente Frost): Det er ikke flere, der har begæret ordet. Vi kan oplyse, at det er en mand i den 11-12

卷之三

Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Radikale Venstre tog forbehold og ønskede en kort begrundelse for forbeholdt optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. 2. næsteformand fældte derfor fastsatte mandag den 30. april 2001, kl. 12.00, som frist for aflevering af begrundelsen.

(20) BR 154/01. Lokalplan »Musikhuset Utterslev Mose« med kommuneplantillaag
indstilling om, at lokalplan »Musikhuset Utterslev Mose« vedtages endeligt med de under

גנין ברכות

21) BR 165/01. Lokalplan »Ballumgade Nord-karreen« undstilling om, at forslag til lokalplan "Ballumgade Nord-karreen" vedtages med henblik på offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, samt at offentliggørelse annonceres i områdets lokalaviser.

Denne sag blev behandlet under eet med sag 166/01

22) BR 166/01. Byfornyelsesforslag »Ballumgade Nord-karreen«
Indstilling om, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at lade det af SBS Byfornyelse udarbejdede byfornyelsesforslag for Ballumgade Nord-karreen udsende i offentlig høring i 2 måneder, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at indgå forretningsføreraftale med SBS Byfornyelse på grundlag af principperne i de aftaler, der indgås i forbindelse med byfornyelsen på Indre Vestesbro, samt at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at udholde de med byfornyelsesbeslutningens gennemførelse forbundne udgifter.
(Bygge- og Teknikrådvalget)

Mikkel Warming (Ø): Også her vil vi gerne have nogle bemærkninger med ud i en hæring. Men det bliver ikke det eneste. Jeg siger, fordi det er for os lidt interessant at stå med en byfomtelsessag, hvor man går ind med de massive lejlighedsammenlængninger, som et flertal herinde ønsker. Faktisk fjerner man 180 små lejligheder ud af kartrens 330. Det svarer til 3 års byggeurt af ungdomsboliger, som de blev bygget i de tidlige 90'ere, som man med denne

Vi synes ikke, byfornyelsen handler om at fjerne beboerne. Vi synes, den burde handle om social refærdighed, om at give de mennesker, der bor i noget skidt, noget bedre at bo i, i stedet for mekanisk og på trods af protesten og stigende frustrationer, der er blandt beboerne i denne karré, der nu har ventet på byfornyelse meget længe, at gennemtvinge de lejlighedsrammertilægningerne, som et flertal herhinde er så besat på.

Den holdning vil vi fremme, som jeg også sagde før, bringe med ud i høringsperioden, og deraf skal jeg også hænde om en friest for hvornår det skal afsluttes

Johannes Nymark (A): Det kan gøres ultyre kort. Dette er faktisk den sidste store sanneringsplan, vi gentjener. Det ville være fuldstændig ude af trit med Socialdemokratiets politik, hvis ikke vi medvirkede til en sidste større mulighed for at få etableret nogle af de familieløbger, vi ønsker efter. Denne plan vedstår vi klart. Den ligger i forlængelse af den boligpolitik, vi ønsker indført. Og at påstå, at disse lejlighedsudsmættelinger pludselig er negative kolleghedsbyggerier, er noget, man siger i et valgår.

Jens Johansen (F): Det må være en fortalelse fra den socialdemokratiske ordførers side, at det kaldes en saneringsplan. Sanering er noget, som er afskaffet for temmelig mange år siden, men det kan da godt være, at tankerne i Socialdemokratiet ikke er fulgt med, så det er sanning stadig væk og ikke byfornyelse.

Vi kender de store saneringsplaner og de store saneringssager fra Nørrebro og de konsekvenser, det havde. Byformelse er noget, der er gennemført andre steder og gennemføres andre steder. Men jeg hørte den socialdemokratiske ordfører korrigere sig selv.
Vi synes, det er en særlig dårlig politik at ville skabe familieboliger, som det kaldes. Det er ikke særligt store familieboliger, det er ikke familieneget boliger. Det er blot små 2-rumme-boliger der bliver marginaleboliger for vælfærende single. Det kan understreges med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

de lejlighedsammenlægninger, som er foretaget i Eriksgade, vise, og det trekker ikke flere familier til byen.

Det, der er byens problem, er den manglende mobilitet i de familieboliger, der faktisk findes, det forhold, at man på Indre Østerbro har kunnet undersøge sig frem til, at 1/3 af de ældre enlige over 50 år – der er jo nogle, der falder under den grænse endnu – bor i 4 værelser og derover. Der skal skabes mobilitet, der skal ikke laves lejlighedsammenlægninger. Vi har aldeles mange velegnede familieboliger i København. Og så er København og Vesterbro jo ganske markant en ung bydel, men det kan jeg så forså, at Socialdemokratiet vil gøre en ende på.

Vi har nogle bemærkninger til det høringsmateriale, som skal ud, og vi har også hørt fristen, forstår jeg, mandag kl. 12, og agter at følge den.

2. næstformand (Bente Frost): Ja, nu har vi ikke lige meddelt fristen i denne sag endnu, men det skulle jo nok være rimeligt, at det blev mandaginden kl. 12. Så er det Mikkel Warnings i 2. runde. Man kan ikke få kortte bemærkninger i 1. runde.

Mikkel Warning (Ø): Jeg bemærkede også, at om ikke katten slap ud af sekken, så i hvert fald fortalelsen fra den socialdemokratiske ordfører, nemlig at dette var en sanerings sag, Altså hvis det var sanering som i gode, gamle dage, Johannes Nymark, så skulle man jo sætte bulldozeren på. Det ville også gøre det nemmere, fordi så havde man ikke alle de irriterende beboere, man skal diskutere med i høringsperioden og når man skal træffe en beslutning.

Men det, der fik mig til at tage ordet for, var faktisk, at i en situation, hvor man sidder og står og råber på bl.a. boliger til unge, og hvor folk diskuterer, hvordan man kan skaffe nogle flere af dem, ja, så går man ind med dette bytormelsesforslag og med et snupag fjerner ca. 180 1- og 2-værelses-lejligheder. Som jeg sagde før, svarer det til cirka 3 års byggeri af ungdomsboliger med den takt, kommunen havde for 1995. Det er ret mange år, man sætter den mængde boliger, bl.a. unge kan bo i, tilbage i forhold til den takt, rybryggeriet foregik i, den gang det foregik.

Faktisk er det så meget, at selv forvaltningen jo i sin indstilling siger, at i øvrigt må man nok hellere lade i hvert fald 10 små lejligheder pr. ejendom stå tilbage, for ellers bliver det nok lidt for meget det hen i forhold til den politik, de planer, de visioner eller hvad man nu vil kalde det, som Socialdemokratiet og de borgerlige har.

Og så det der med den sidste sag. Det er jo altså strengt taget noget, vi først afgør senere på dagsordenen. Fordi som lofterne er givet til Ydre Vesterbro, så var det faktisk oprindelig sådan, at hele Ydre Vesterbro skulle byforns, men det vil man jo så afskaffe senere på dagsordenen. Jeg beklager, jeg kommer til at blande det sammen med det her.

Johannes Nymark (A): Med denne store byfornyelsessag poster vi masser af penge ind i at bygningsforbedre, boligforbedre et stort område, og så skal resultatet også være bedre bologer, og det var det, jeg redegjorde for i mit første indlæg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

2. næstformand (Bente Frost): En kort bemærkning til Mikkel Warning. Jeg gør opmærksom på, at man også skal trykke korte bemærkninger ind på knappen.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warning (Ø): Blot et lille spørgsmål. Bedre boliger skal der komme ud af det. Det spørgsmål, der jo så presser sig på, er: For hvem? For det bliver ikke for de mennesker eller den type mennesker, der har boet i dem før.

Ole Hentzen (C): Hvis Mikkel Warning sådan set mente noget seriøst med det hersens show, så synes jeg, han skulle stille forsteg om, at der skal finde nedrivning sted af de små lejligheder, og så skal der bygges noget nyt af små lejligheder, så vi får nogle ordenlige boligforhold. For det kan vel ikke være Mikkel Warning's mening, at der skal postes de vanvittige summer ind i noget, som ikke er noget værd, uden at der skal ske lejlighedssammensætning.

At det så er en politisk mening også for Enhedslisten, nemlig at man passerer på med sine penge og man filer noget nutidsvarende god boligkvalitet i små enheder, for det forstod jeg sådan set var det, der var pointen.

Men der er måske dobbeltlydighed i det her, man er såret ikke interesseret i det. Man er såret ikke interesseret i, at de små boliger eventuelt skal blive nutidsvarende. Jamen hvis det er det, så skal de jo rives ned, det viser enhver registrering, og så må man bygge nogle nye små der, hvis det er det, Mikkel Warning vil have.

2. næstformand (Bente Frost): Fristen for aflevering af bemærkninger til lokalplanforslæggen er mandag den 30. april 2001 inden kl. 12.

Afstemning vedr. BR 165/01:

Indstillingen tiltrådtes.

Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Radikale Venstre tog forbehold og ønskede en kort begrundelse for forbeholdet optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. 2. næstformand fastsatte mandag den 30. april 2001, kl. 12.00, som frist for aflevering af begrundelsen.

Afstemning vedr. BR 166/01:

Indstillingen tiltrådtes.

Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Radikale Venstre tog forbehold og ønskede en kort begrundelse for forbeholdet optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. 2. næstformand fastsatte mandag den 30. april 2001, kl. 12.00, som frist for aflevering af begrundelsen.

23) BR 149/01. Kvartersprojekter i Kongens Enghave
 Indstilling om kvartersprojekter i Kongens Enghave.
 (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen tiltrådtes.

24) BR 156/01. Rammebelagte anlægsudgifter
 Indstilling om forhøjelse af rammebelagte anlægsudgifter. (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen tiltrådtes.

Mikkel Warming (Ø): Der var engang en overborgmester, som glad, gennem og utrolig ofte kom ud i bydelen Vesterbro og holdt tale om byformyelsen. Det var social retfærdighed for Vesterbro, sagde overborgmesteren de utallige gange, han kom ud på Vesterbro og holdt en tale.

I dag vil et flertal af socialdemokrater og borgelige forhindre overborgmesteren i at komme til Vesterbro og holde sådan nogle taler. Det er et eller andet sted beklageligt, et eller andet sted. For nok blev talerne færre og måske lidt mere hykleriske, efterhånden som boligpolitikken, som man vedtog i 1995, begyndte at så i gennem og byformyelse som instrument til andre befolkningssammensættningen kom i fokus.

Man vil vedtage en ny strategi, som lidt ligner den, der blev sendt i hørning, og den håller om at reducere byformyelsesindtaksen, reducere den til nedrivning, sammenlægning af råde over ejendomme, kondemnable forhold og gårdanlæg. Altså alt det, som ikke kommer de almindelige borgere, til gode, men som kommer andre, de bæredygtige, de

Så har Socialdemokratiet fået indsat noget gummi, var jeg lige ved at sige, det berømte osvagt ejerskab og, mere vigtigt, ejendomme med betydelige problemer. Det beryder en opblødning af den strategi, så de ændringer stort set sådan set.

Samtidig vil man med denne strategi slæfte de løfter, man har givet Ydre Vesterbro, fordi eventuel byformyelse sådan helt principielt skal ske efter ansægning.

Høringen viste meget klart, at de professionelle, der er på denne her scene, byformyelses-selskaberne osv., går ind for det. Lejergenossitioner, beboergrupper, beboerorganiseringerne er imod det her forslag til strategi.

I oplægget til ny strategi, som det lå, da det pludselig skulle vedtages her i foråret, havde der også sneget sig en registrering af beboernes sociale forhold ind. Hvad den egentlig skulle bruges til, var ret uklart, og vi er selvifølgelig tilfredse med, at det blev pillet ud.

På trods af de socialdemokratiske opblødninger ønser vi denne nye strategi som et grundlæggende brud med de sidste rester af tanken om byformyelse som social retfærdighed. Man siger, man sparer penge, og det er rimligt nok, fordi den elendige regering, vi har, har skæret voldsomt i midlerne til byformyelse.

Vi kan heller ikke bare fortælle, ligesom man har gjort i 90'erne. Vi vil en anden byformyelse med frivillighed og med demokrati som kodeord. Vi mener, byformyelsen skal være et tilbud til de mennesker, der bor i de dårligste ejendomme. Vi mener, at alle karriere og ejendomme, der udpeges til byformyelse, skal løftes op til et anständigt niveau udvendigt med tag og fag, tag og facader skal istandsættes, isoleres, der skal lægges fjernvarme ind, mens de individuelle forbedringer, nyt bad, kakken, eventuelt de sammenlægninger, man måtte blive enige om, er et tilbud, man skal give beboerne i ejendommen, og som de så skal tage stilling til i forbindelse med planlægningen af byformyelsen i ejendommen.

Betyder det besparelser? Ifølge et notat af 11. december 2000 til Bygge- og Teknikudvalget betyder det, at en udvendig istandsættelse plus fjernvarme vil koste ca. 1/4 af det, byformyelsen for de karrier, der mangler, der er udpeget til det, ellers ville koste. Så skulle der vist være til en pulje til frivilligt at gå i gang med kokken og bad, nye installationer af forskellig art og de lejligheds sammenlægninger, folk frivilligt finder ud af, at de gerne vil.

Derfor skal jeg fremsætte ændringsforslag om, at der udarbejdes en ny byformyelsesstrategi efter disse principper. Det er sådan set indleveret tidligere til sekretariatet. Jeg ved ikke, om det bliver udelt også ...

2. næstformand (Bente Frost): Det er uddelt.

Mikkel Warming (Ø): Det er uddelt, ok.

Hvis man skulle nedstemme dette meget formuflige forslag, så synes vi, det er vigtigt, at løftene til Ydre Vesterbro holdes, så vidt som det er muligt, og derfor skal vi genfremsette vores forslag fra udvalget om, at byformyelsen på Ydre Vesterbro foregår efter den hidtidige model.

Johannes Nymark (A): Det er jo rigtigt, at dette forslag til ny byformyelsesstrategi markerer et klart vendepunkt i den strategi, der har været fort i nogle år.

Der en heller ingen grund til at lægge skul på, at det er troværdigt, udlest af, at der klart er færre midler. I de første par år, hvor de statlige midler til byformyelse var reduceret betydeligt, forholdt vi os afventende. Vi indfiede løfter, men vi er landet der, at vi er langt bagud, vi er kommet mere og mere bagud for det, der er planlagt.

Må jeg så sige, vi har så til gengæld haft lid til, at det forslag til strategi, der nu foreligger, har kunnnet gennemgå en lang politisk behandling, en lang høringsproces forud. Derfor ville

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Det jo også var helt mærkværdigt, hvis vi pludselig stemte for et forslag om eller alle disse øveiser at udarbejde et nyt forslag til byformyelssstrategi. Det er ikke tillædige ord, der står i denne indstilling.

Det positive i den nye byformyelssstrategi er, at de penge, vi trods alt har, forslår mere, og vel også, at det i højere grad inspirerer boligejere til at komme på banden og yde noget med.

Et par mindre forhold, som Mikkel Warming allerede har været inde på: Vi har ønsket begrebet »svagt ejerskab« udvist. Jeg synes ikke, det er gummi. Det er en mulighed for at gå ind og agere oven for ejendomme, som også er omfattet af begrebet »betydelige problemer«. Der er alt i alt tale om en sikkerhed for, at de dårligste ejendomme ikke bliver ladt i stikken med den nye strategi.

Så er det rigtigt, at vi har drosset spørgsmålet »sociale forhold«. I grunden er vi ikke så betenkellige ved, at en registrering af sociale forhold, som vi har hørt den beskrevet i udvalget, skulle indgå. Men vi vil ikke være med til myledannelser på dette punkt, og derfor, for at der ikke skal nærvære nogen tvivl om, at vi ikke erude i et ærind, som Mikkel Warming gang på gang mere end antyder, har vi valgt at sige, at det må udgå, fordi det giver anledning til nogle uendelige misforståelser.

Endelig har vi foreslæbt, at der for så vidt angår karré 1-4 på Ydre Vesterbro foretages en gennemgang af ejendomme, inden vi endelig beslutter os for det. Der kunne vise sig at være et par problemer mere i disse ejendomme end de to, som jeg husker det, der er beskrevet i indstillingen.

Den nye strategi er gennmarcheret og har været gennem en lang og grundig horingsprocess. Resultatet, som vi, haber jeg, vedtager i aften, vil sætte tempot op i byformyelsen, og det er tilstrængt. Vi har ligget underdrøjet alt for længe.

Jens Johansen (F): Det har taget sin tid at nå til den erkendelse for det parti, der kalder sig det store, at fåøre penge betyder, at man må ændre byformyelssstrategien. Det har været en lang, meget lang drøftelse i Bygger- og Teknikudvalget. Den er også blevet udsat indtil flere gange, et par gange med henvisning til finanslovsforhandlinger eller med henvisning til overborgmesterens forhandlinger med Finansministeriet. Man kunne i hvert fald få mistanken om, at det var for, at det skakalstigt store parti ville sikre sig, at det ikke kom i den situation, at myrslen i København, som jo er stærkt reduceret.

Det er godt, at Socialdemokratiet nu vil være med til at stette tæring efter næring og lave en byformyelssstrategi, som indebærer, at vi laver nivauadelt byformyelse, og vi laver byformyelse efter træng. Det har vi i SF i mange år syntes var en god ting. Vi synes, det har været fælles, den måde, som Københavns Kommune byformyelssstrategi lanceret af Weidekamps 10-punkts-program i sin tid, som den er blevet lanceret og solgt af Socialdemokratiets skiftende BR-medlemmer i tiden lør, også på Ydre Vesterbro i en sådan grad, så det endda foran-

beboerne på Ydre Vesterbro, at en socialdemokrat kunne sige sådant.

Vi synes, det her ser meget formugtigt ud. Der er skønhedspletter. Vi ved, at et flertal går ind for lejlighedssammensætninger på en måde, som vi finder fuldstændig uacceptabel, men sådann er det så. Men vi synes, der er nogle gode takter i det her, og vi kan tilslutte os det.

Vi synes dog – det er så en detalje, fordi det afsluttende udvalgsmedle blev afholdt på et tidspunkt, hvor jeg var på ferie – at den indstilling, der er på forsiden, hvorfra det fremgår, at sociale forhold skal registreres. Det fremgår af afstemningen, at det er stroget, men det er jo ikke stroget i indstillingen ... (Aftrydelse). Nej, det er det da ikke, for det står der ... (Aftrydelse). Nå, når BR siger ja i dag, så siger BR altså nei til registrering af de sociale forhold. Vi synes stadig væk, at det kunne være oversigtligt for alle parter, at det var klart, hvad det var man tog stilling til.

Ole Henriksen (C): Jeg er klar over, at Jens Johansen selv følgelig har været på ferie, og det har han rydt godt af. – og vi andre også. Derfor tror jeg, at han nu har forstået, at der på side 4 egentlig er taget højde for det hele, og det er vi så glæde for.

Had der fik mig på talerstolen, var vel egentlig også bare for at spørge Socialdemokratiets ordfører, hvad det egentlig var der lå i udtrykket, at nu havde man så længe ligget underdrøjet byformyelssmæssig hensende her i København. Fordi det er, jeg da sådann set lidt ked af at høre, men det kan være, formanden for Byformyelsselskabet København, som jo består af de største af sagerne, så kan fortælle, hvad pokker alle pengene er blevet brugt til. Altså jeg mener, vi har jo postet milliarder ud, og nu siger ordføreren på området, at vi har ligget underdrøjet. Jeg vil da gerne have en lidt mere autoritativ tilkendegivelse fra Socialdemokratiet, om man egentlig kan stå ved en sådan bemærkning, eller om den bare sådann lige var hevet ned fra luften og så var totalt malplaceret ... (Aftrydelse). Kort sagt, ikke nogen dumsmarte bemærkninger. Jeg vil have at vide, hvad der ligger deri, når Socialdemokratiets ordfører siger, at byformyelssprocessen i København alt for længe har ligget underdrøjet. Tak!

2. næstformand (Bente Frost): Jeg vil lige minde om, at man ikke kan få korte bemærkninger i 1. runde. Vi går over til 2. runde, og så er det altså Mikkel Warming først og derefter Johannes Nymark.

Mikkel Warming (Ø): Det virkede lidt på den socialdemokratiske ordfører, at den største kvalitet ved det her var, at det havde taget lang tid at lave det egentlig. Nu havde det været gennem en høring, og så skulle man ser mere ikke og næch nej.

Altås problemet er, at man jo ikke har taget høringen alvorligt, hvis man med at tage alvorligt mener at lyte efter. Det er i hvert fald interessant, at den socialdemokratiske ordfører overhovedet ikke kommenterede det faktum, at høringen visste, at de professionelle, byformyelsselskaberne, forskellige andre professionelle instanser, der opererer på, skal vi sige byformyelsscenen i København, synes, at strategien sådann set var udmærket.

Men behøreme, dem, det går ud over, om jeg så må sige, synes ikke, det var nogen god idé. Lejetororganisationerne syntes ikke, det var nogen god idé, men tværtindet talte, ikke nødvendigvis for at forstørre den gamle, men for i hvert fald som udgangspunkt at give mere indflydelse til beboerne i byformyelsen.

Det, vi foreslår, er egentlig det, vi har stået fast på hele tiden, som vi sendte med ud i høringen, som vi har efterlyst, som vi har diskuteret, som vi har efterlyst notater på, der så kom

Mødet 26. april 2001

med halvandet års forsinkelse, nemlig en anden strategi for byfornyelsen, hvor udgangspunktet er, at husene skal være sunde og gode, det indvendige er frivilligt.

Det er frivilligheden, der for os er så interessant og vel også burde være det for et parti, der i hvert fald i festlig tale, og hvis en borgmester her i byen ikke alder sig liberal, der burde det måske være lidt interessant at se, kunne man ikke finde modeller, hvor det var tilvalget, det positive tilvalg af byfornyelse, der var det, der drev beboerne. I stedet for den model, der har været, hvor det hele i en stor prærevælling kom ned over novedet på folk, og så den nu, hvor det eneste, kommunen gør ind og ger for alvor, er at tage ansvar for det, der betyder, at husene rives ned, eller at lejlighedene lægges sammen. Resten er pr. definition efter ansøgning, medmindre man falder ind under en af de, jeg må ikke kalde det gummi, så opblandingsord, der er kommet fra Socialdemokratiet. Også fint, det er blevet bladt op, det er ikke det.

Byfornyelsen mener vi, at overborgmesteren egentlig havde ret i bor være social retfærdighed over for de mennesker, der bor dårligt. Det gør man ikke, når det eneste, det offentlige, samfundet tager ansvar for alvor, er det, der fjerner folk fra deres hjem. Det er ikke specielt socialt, det er heller ikke retfærdigt.

Johannes Nymark (A): Umiddelbart mener jeg ikke, at Mikkel Warming er enig med mig i, at alle høringsvar er ligeberettigede. Det er, som om der er visse typer af høringsvar, som er i en helt særlig kategori. Der er blevet lyttet til de her høringsvar, men jeg kan da høre, at der er en uenighed, det er ikke overraskende, det har jo vist sig over en lang debat, der er en uenighed med os i strategien, og den manifesterer sig i efter, fint nok.

Så er det Ole Hentzen. Ole Hentzen har det jo med, at han meget gerne vil dreje ordene. Han ved godt, hvad der bliver sagt. Han har jo siddet i Bygge- og Teknikudvalget ligesom jeg siden 1998, hvor vi dårligt nok har haft en saneringsssag, fordi pengene skulle bruges til de projekter, som man for længe siden troede gennemført. Det kalder jeg at ligge underdrujet, at vi ikke kunne komme videre end det, der allerede for adskillelse fra siden har været planlagt. Det er rigtigt, at vi har brugt mange penge, men vi har ikke brugt så mange penge, som vi troede, vi havde til rádighed, da planerne oprindeligt blev vedtaget i denne sag. Det har betydet, at vi idemnessigt, fremdriftsmæssigt, har ligget underdrujet i forhold til andre områder i byen end det, der for længst for at tilbage har været vedtaget.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Det, der er blevet lyttet i den høring, Johannes Nymark, den eneste ændring, der for alvor er sket på baggrund af høringen, er, at alt, hvad der er Ydre Vesterbro, stort set blev strøget fra listen over områder, der skulle have byfornyelse. De øvrige karreer på Vesterbro forsvandt, 1-4 forsvandt. Dem får vi så ind igen og i hvert fald undersøgt, før man gør det.

Det er den ændring, der er sket, den er ikke initieret, den er ikke påkrævetude fra lokalområdet, at man er kommet og sagt, vi vil ikke have byfornyelse, efter at vi i 8-10 år har været i en situation, hvor vi har stået på en liste, blevet lovet det, og at det, der så er sket i om-

Mødet 26. april 2001

rådet, hvad der sker i sådan et område, når man bliver lovet noget, der ikke kommer, nemlig forfaldet går stærkere, fordi forskellige former for investeringer stopper. Det er ikke et folkekrag fra Ydre Vesterbro, at man skulle strygges fra listen over karreer, der skulle have byfornyelse, nærmest tværtimod, hvis man læser den høringskrivelse, beboerne derude er kommet med. Det er den ændring, der skete i høringen, det var det, man lyttede. Man har ikke hørt efter overhovedet.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jens Johansen fratæder. Så er det 3. runde. Der er ikke flere, der har bedt om ordet i denne sag.

Jens Kjær Christensen og Mikkel Warming (begge Ø) stillede følgende ændringsforslag:
"Der udarbeides en ny strategi for byfornyelsen i København efter følgende principper:
Udgangspunktet er byfornyelse for de mennesker, der bor i de dårlige lejligheder – altså byfornyelse på beboernes præmisser.
Byfornyelsen foregar karrevis, for at sikre en sammenhæng og hellhed i arbejdet, primært for beboernes præmisser.
Byfornyelsen skal være et tilbud for de mennesker, der bor i de dårligste ejendomme.
Alle karreer – ejendomme der udpeges til byfornyelse, skal derfor løftes op til et anstændigt niveau – udvendigt! Tag og facader skal istandsættes, der skal isoleres og lægges fjernvarme ind.
Indvendige forbedringer i form af nytt køkken og bad og eventuelt sammenlægninger af små lejligheder skal være et tilbud, der gives til beboerne i den enkelte ejendom, og som man derfor i første omgang skal tage stilling til i forbindelse med planlægningen af byfornyelsen i den enkelte ejendom. Et tilbud, der understækkes til at handle om aftalt holig-forbedring i tiden derefter.
Byfornyelsens begætglejrænse – altså det minimum hvor det offentlige går ind – haves. Der sker en mere tilbundsgående registrering af karreer, der udpeges til byfornyelse for at sikre, at alle er klar over omfanget af stader, svamp m.m., inden der træffes beslutning om byfornyelse, således at vedtagne budgetter kan holdes.
I byggeprocessen skal beboerne inddragges. Erfaringerne fra karre 4 Eskildsgadekarre-en, hvor der i dag er forsøg med beboerinddragelse under byggeprocessen, skal bringes."

Ændringsforslaget blev forkastet med 45 stemmer imod 8. For stemte Ø og L. Imod stemte A, V, F, Q, C, B, D, W og U.

Et andet af Enhedslisten stillet ændringsforslag om, at Ydre Vesterbro byfornyelse efter den hidtidige model, forkastedes med 38 stemmer imod 15. For stemte F, Ø og L. Imod stemte A, V, O, C, B, D, W og U.

Indstillingen vedtages herefter med 45 stemmer imod 8. For stemte A, V, F, O, C, B, D, W og U. Imod stemte Ø og L.

26) BR 170/01. Ejendommen »Hestestalden« Indstilling om, hvorvidt der skal gives byggetilladelse til at udføre en ombygning på ejendommen Stockholmsgade 49, Hjalmar Brantings Plads 2 ("Hestestalden").
(Bygge- og Teknikudvalget) (Standsningsret)

Jens Kjaer Christensen (Ø): Der er ikke mange løse heste i denne her hestestald. Jeg skal kun komme med et par kommentarer, fordi det fremgår jo tydeligt af referatet, hvordan der er blevet stentidligere i Bygge- og Teknikudvalget.

Der er her tale om en anmeldning om, at der skal gives en række dispensationer, og det er vi ikke sindet at gøre. Vi mener, at bebyggelsesprocenten som sådan i området er stor nok i forvejen. Vi mener også, at vi har at gøre med det, som i kommuneplanen klart er defineret som et rent boligområde. Derfor ser vi ingen grund til at give denne mulighed for kontorvirksomhed på 1. etage, som forslaget handler om.

Som den tredje ting vil jeg nævne det glasprisme, som omtales i indstillingen. Uanset at der øbentligt ikke er fundet nogen varig løsning på, hvad man vil gøre omkring lysindfaldet i den nye bygning, så forholder vi os meget kritiske over for, hvordan den øgentlig arkitektonisk kommer til at virke, uanset plæstningen i indstillingen, i virkeligheden verden på Hjalmar Brantings Plads.

Vi mener simpelt hen, at det er et forslag, som Borgerrepræsentationen bør stemme nej til, stemme nej til disse dispensationer.

Bygge- og Teknikudvalgets beslutning om, at der gives de nødvendige dispensationer som beskrevet i Bygge- og Teknikforsyningsredegørelse, blev godkendt med 15. stemmer imod 15. For stemte A, V, O, C, B, D, W og U. Imod stemte F, Ø og L.

27) BR 150/01. - Medlemsforslag om moratorietid
(Stillet i Bygge- og Teknikudvalget af Ole Hentzen (C), Jens Johansen (F) samt Tine Peters og Søren Pind (begge V)).

Der indføres en moratorietid på et år, før en lokalitet kan navngives efter en afledt (Bygge- og Teknikudvalget) (Standsningsret)

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det, standsnings sagen handler om, er ikke forslaget om 1 år. Det er standsning af sagen, der går på de 5 år, som jeg forstår er det, Ole Hentzen har begyret behandlet i salen.

Ole Hentzen (C): Det er lidt underligt bagvendt, fordi rent teknisk var jeg selvifølgelig den, der stoppede den i udvalget, men at give udtryk for, at jeg ligesom gik ind for de 5 år, det er ikke tilfældet, for jeg gik faktisk ind for 1 års moratorietid. Men det var altså Ole Hentzen,

der stoppede den og fik bragt den her i salen, og hvad man så skal stemme om her, afgøres af formanden.

Jeg kan sige, at Den Konservative Gruppe selvifølgelig er stillet frit. Det er noget rent, hvad skal man sage, etisk for den enkelte, om 1 år, 2 år, 3 år, 5 år, 25 eller 125 er det rigtige tidspunkt. Men der er i hvert fald enighed om, at der skal gå et tidsrum, inden man kan navngive en gade eller en plads efter en afledt personlighed.

I dette tilfælde var der altså en indstilling fra nogle medlemmer om, at det skulle være 1 år. Der blev stillet ændringsforslag om 5 år. Det viste der sig på det mode at være et flertal for, og så må vi se, hvad der er her i aften. Forsamlingen kan i hvert fald frit stemme om dette.

Manja Sand (A): Jeg vil sige, at vi fortsat støtter forslaget om de 5 år, men at vi gerne vil have tilføjet en lille ændring foran 5 år, således at der kommer til at stå, at der indføres en moratorietid på *normalt* 5 år. Det betyder, at den er lidt mere fleksibel end de 5 år, således at vi ikke vil komme til at skyde os selv i fodeni, hvis vi står i en situation, hvor vi mener, at vi skal kunne gå under de 5 år. Men for så vidt er jeg enig med Ole Hentzen i, at der skal gå en periode, inden man overhovedet kan begynde at benytte navne på afledte personer. Vi står fast på 5 år, men vi tilføjter et *normalt* foran de 5 år. Det er et ændringsforslag.

Jens Johansen (F): Jamen jeg gleder mig da til at få overborgmesterens stemtevejledning, når nu vi skal til at stemme om de her forskellige ændringsforslag. Fordi man kunne jo føje et 4. ændringsforslag til, der hedder »på minst 1 år, normalt 5 år». Og så har vi 4 forslag, der skal stemmes om. Det kan vi få meget sjov ud af.

Bagspunden er nu alligevel nok så alvorlig. Vi synes, at både dagspressen og visse politikere – ingen navne skal navnes, de er jo ikke døde endnu – har det med at være meget hurtige på at trække sammen, når en eller anden kendt personligvis er død.

Vi så det med Gunnar Nu Hansen. Han lå stadig væk i frostboks, mens diskussionen var, om pladsen foran Idrætsparkenude på Østerbro skulle navngives efter ham ... (Afbrødelse).

Nej, det er Thorvaldsens Museum. Så berømt var Gunnar Nu ikke. Han lå stadig væk i frostboks.

Ø. Victor Borge, ja han var vel knap nok balsameret, da han var til diskussion. Og sengetiden var i hvert fald ikke oversvært for høfset, da Dronning Ingrid blev bragt i forslag. At broen så aldrig blev navngivet efter ham ...

Jeg synes nok, at det, der egentlig sådan er god takt og tone og almindelig opførsel i forbindelse med den tid, det tager at komme over et dødsfald, burde være undvendigt med en sådan moratorietid som den, der her er et antal medlemmer i Bygge- og Teknik, der har foreslægt.

Men af omstændighederne er vi tvunget til dette nødværge, stortrødt opfordret af vores medlem af Vejnavnnavnet, som jo synes, det syger ind med forslag om nyligt atfæde til de veje og lokaliteter, som de sidderen skal navngive og har navngivet. Hvis man nogen siden har været læst på Vejnavnnavnet eller dets medlemmer, så ved man, at det er en meget omstændelig og meget saglig og meget grundig proces. Det kan man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

sgu ikke bare fyre sådan et navn fra høften, hr. overborgmester. Der må man lade det tage den tid, det skal tage, og det er mindst 5 år.

Det synes vi i SF's Gruppe, så vi stemmer for det her ændringsforslag om de 5 år, men vi stemmer også for det oprindelige forslag om det 1-årige, det er også fint. *Normalt* 5 år under forudsætning af, at det så bliver mindst 1 år, men det kan vi jo aflevere et 4. forslag om. Det er i hvert fald 3 afstemmingsstemaer. Jeg gælder mig til vejledningen, og vi kan måske tage det fjerde med.

Det her burde være unødvendigt, det har vist sig at være nødvendigt. Jeg har nævnt 3 tilfælde, hvor der var nogle, der var hurtige på aftrækken umiddelbart efter, at en person var død. Det kan vi hverken byde os selv, den politiske debat eller offentlighedens billede af det her hus. Tænk sig, at man foreslår at navngive en bro efter en dronning, og så bliver den ikke navngivet efter hende. Man skulle næsten tro, at man var uden magt og indflydelse her på stedet, når man kan sadan noget, og det så ikke virker.

Borgmester Søren Pind: Jeg synes faktisk, det er et udmærket grundforslag, der ligger her, om at give en vis tid, før man navngiver veje, steder eller pladser efter afledte. Det giver sådan en vis eftertanke, det giver mulighed for en vis debat og en diskussion om, hvem man egentlig ønsker at honorere for en særlig indsats enten for byen eller for landet. Det synes jeg er ganske udmerket, og så kommer vi måske lidt uden om de diskussioner, som vi så også oplever nu.

Jeg synes personligt, det er lidt ærgerligt, at Lars Rimfalk har valgt at stille et forslag om 5 år, for jeg synes, det her også handler om en vis balance. Det handler også om, at man i løbet af en valgperiode har f.eks. et års tid, hvor man kan gå og tanke over det, og så træffe en beslutning, og det lyner Lars Rimfalk. Jensens forslag ikke mulighed for.

Når så Socialdemokratiet siger *normalt*, så ved jeg snart ikke rigtig, hvad jeg skal mene. Altid jeg synes, man må være direkte og enten støtte Lars Rimfalks forslag eller også støtte det oprindelige. Jeg synes, at en gummiparagraf som den her desvært vil udløse de diskussioner, som Jens Johansen allerede nu er inde på, fordi hvad er det så, der *gør* disse sersituationer osv., osv.?

Jeg vil ikke stemme for en ændring til *normalt*. Jeg vil stemme imod spørgsmålet om de 5 år, og jeg synes grundlæggende, 1 år er fornuftigt.

Jeg vil så dertil sige, at Borgerrepræsentationen er jo naturligvis ikke mere bundet af sine øgen beslutning, end at hvis der indstilles noget, så kan Borgerrepræsentationen jo altid træffe en anden beslutning.

Jeg vil bare for god ordens skyld sige, så det ikke kan misforstås, at der naturligvis er nogle navne undervejs under behandling nu, herunder Victor Borges, som jeg som formand for Venstrenævnet naturligvis ikke vil lade påvirke af udfaldet af denne afstemning, idet jeg antager, at det er efterfølgende navne og ikke navne, som allerede er undervejs.

Jens Kjær Christensen (Q): Man bliver jo helt bekymret, når man hører præsten tale, man tør i hvert fald ikke høre ham prædike i kirkenude på Vesterbro, for det var ikke påtænkt, han sagde heroppe fra talerstolen. Og så vil jeg ikke gå mere i detaljer med det. Men det blev også meget uklaart dog, hvad SF egentlig mente.

Jeg synes, det, der står klart for alle, og jeg tror alle, der er til stede i salen her, især i højtregning af, at vi har en meget kort periode tilbage sammen herinde, alt det, vi kunne være enige om, er, at den altid vil optræde uligeprægtige politikere, man kunne måske ligefrem kalde dem platuugler, som vil give enhver lejlighed, hvis de har mulighed for det, for at fremme mere sig selv end sagen i offentligheden, omkring navngivning selvfølgelig. Derfor er dette forslag velvalgt. Det bedste forslag er at sikre, at der ikke kan ske platuugler i en BR-periode, men at det ligesom kan tænkes over. Derfor er det rigtige forslag selv-følgelig 5 år.

Så kommer Socialdemokratiet og siger *normalt*. Nu er jeg altid bekymret, når Socialdemokratiet bruger ordet *normalt*, for jeg ved ikke, hvad det betyder. Det er i hvert fald klart, at der her er tale om en gummiparagraf, som, og det kan man så have, hvis den skulle blive vedtaget, kun i ekstreme tilfælde vil blive anvendt, for ellers er der jo ikke meget ved en regel om 5 år, som er den rigtige regel.

Så var der ikke mere om det.

Jeg mener, formanden for forsamlingen her har det meget let, når vi nu skal stemme om nækketfølge og hvordan og hvornodes. Vi må jo starte med rent 5 år, det forslag, som Lars Rimfalk Jensen har stillet. Det er klart det mest vidtgående. Så må det næstmest vidtgående være Socialdemokratiernes *normalt* 5 år. Og så til sidst 1 år. Det er der rolig, der er uregelmæssigt, men jeg håber, vi er et flertal i hvert fald for de 5 år.

Så vil jeg sige, at Søren Pind havde nogle overvejelser, som jeg ikke rigtig forstod. Han mente, at 1 år var en glimrende ting, fordi så kunne man ligesom gå og tanke over det, mere i det her år. Altså det er ikke det, det handler om. Det vil ikke forhindre spekulationen i navngivning, at det kun er 1 år. Det må Søren Pind da kunne erkende. Det er derfor, at antallet 5 år er det, der rammer rigtigt.

Grete Henius (C): Søren Kierkegaard døde i 1855. Der gik 145 år, før man kunne mose sig ferdig til at finde et sted, der kunne hedde Søren Kierkegaards Plads. H.C. Andersen døde i 1875, og først ca. 75 år senere fandt man ud af at opkalde en boulevard efter ham. Niels Bohr døde i 1962, det er 39 år siden, og man har endnu ikke fundet på at opkalde en gade, en vej, en plads efter Danmarks største forsker og videnskabsmand. Uanset hvad man bryder sig om hans konstruktion af atommodellen, så er det skammeligt. Folk kommer her til fra udlandet og spørger, hvad vi har opkaldt efter ham. Ingenstigning, siger man så ... (Aflyrdeelse: Niels Bohr Institutet). Jamen det er ikke noget, Københavns Kommune har opkaldt. Det er hans institut, og derfor hedder det naturligvis Niels Bohr Institutet.

Ceausescu fik for en del år siden Elefantordenen. Det var så pinagtigt, at man måtte bede om at få den tilbage, da man fandt ud af, at han var en ren forbryder. Jeg er glad for, at han nåede at dø, og at kommunismen blev begravet, inden man også fandt på, at man skulle kalde en gade Ceausescu Allé eller Boulevard. Det var godt, at Stalin og Hitler ikke nåede at få en gade eller en boulevard eller en plads. Og allerede nu taler man jo om, at det måske var forkert, at man så forhaslet kaldte Olof Palmes Gade for Olof Palmes Gade. Med andre ord, jeg synes, at man skal vente i 5 år med at finde ud af, hvor man kan opkalde en vej, plads efter en person, der er død.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Vendingerne *normalt* eller *som regel* eller *som oftest* eller *hunrigst muligt* eller *bedst muligt* er det rene viravl og elastik i et forslag, som man altså bare kan springe op og falde ned på, fordi så kan man jo bare hver gang sige, jamen det er ikke normalt denne her gang, nu skal der kun gå 1 år.

Med andre ord, jeg mener, at 5 år, og det er endda som et minimum, bør være det rigtige, inden man forhastet farer ud og optaler noget efter nogle, og så bagefter finder man ud af, at det var vist ikke så godt, for det viste sig, at den mand/kvinde alligevel ikke var værd at opkalde noget efter. Altså jeg vil stemme for 5 år.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jamen det er jo spændende at komme herop nu, hvor samtlige partier har givet deres bemærkninger omkring tingene, at man har lavet et forslag, og så kan de andre få lov til at komme med deres bemærkninger.

Jeg harber selvfølgelig og forventer, at alle i Borgerrepræsentationen fatter, hvad der er formuftigt, og det er, at man siger, der skal gå 5 år. Det er, som det er blevet nævnt af flere forskellige, selvfølgelig et spørgsmål om, at det er den næste Borgerrepræsentation, sådan så der ikke pludselig er en eller anden stemning i Borgerrepræsentationen, og pludselig løber man med på et eller andet.

Det er netop meningens, at man skal, som der er nogle, der har udtrykt det, tænke sig lidt kunne jo godt være, at den ikke regt helt med på den samme galej, som den nuværende Borgerrepræsentation er.

Jeg vil også godt sige, at det er altså sådan, at vi her i Borgerrepræsentationen har vedtaget, at vi har et Vejnavnnavn. Der sidder 4 personer, som skal prøve på at kigge på de facilieter, vi har i byen, og finde ud af, hvad det er.

Det, der er sket i denne sag efterhånden, er, at der er et par borgmestre, der har utroligt travlt med at gå ud i medierne og markedsføre sig med alt muligt gratis og ballade og pludselig synes, at det her er et meget spændende projekt. Jeg må sige, at jeg synes i hvert fald, det er tyndt, at Vejnavnnavnets formand pludselig går ud og uden at spørge de 3 andre i nævnet meddeler, at han gerne vil være den store mand og finde en plads til den tidlige socialdemokratiske overborgmester fra Weidekamp. Det er fint nok, det er muligt, at vi skal have en hr. Weidekamps Plads her i byen, men jeg synes også, vi skulle have lov til lige at vente, og det kunne jo være fint, hvis det var den næste Borgerrepræsentation, der fandt ud af det.

Så det er altså sådan, så vi har en eller anden form for demokrati, og det er muligt, at Søren Pind synes, at Weidekamp skal have det her og nu, fordi så kan han gå ud i valgkampen og fortælle alle Socialdemokrater, at han skal nok sørge for at markere noget for alle disse tidlige overborgmestre, der har været her i byen.

Det er ikke det, der er sagen i det her. Vi skal vente, vi skal finde ud af, hvem det er. Som vi har hørt, så har vi en meget lang liste med personer, som står for tur, og som det ville være mere opportunt at vælge at give et navn i denne by frem for at falde for en eller anden populærstrik belge.

Så har vi en meget lang liste med personer, som står for tur, og som det ville være mere opportunt at vælge at give et navn i denne by frem for at falde for en eller anden populærstrik belge.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Vi er stadig væk i 1. runde. Ole Bentzen som den første i 2. runde. Derefter bliver der mulighed for korre bemærkninger, når vi er gång i 2. runde. Det er vi først efter at Ole Bentzen er færdig.

Ole Bentzen (C): Må jeg sige til borgmester Søren Pind, at jeg synes, Søren Pind endnu en gang skal efterlyse her fra talerstolen, om han har et parlamentarisk flertal bag sig til at disponere på de gamle præmisser. Kort sagt: Hvad mener Socialdemokratiet med ordet *normalt* 5 år? Er undtagelsen nu her Weidekamp, som udvalget jo behandler i øjeblikket, hvilket ordføreren for Socialdemokratiet så udmærket ved? Har Søren Pind som formand for Vejnavnnavnets flertal bag sig, altså Socialdemokratiet, til at sige, at 5 år er godt nok til at tænke sig om i, men ikke når det er Weidekamp, fordi der behøver vi ikke nødvendigt, når det er Victor Borge?

Kan vi ikke få en klar tilkendegivelse, fordi vi får den jo i udvalget Banske snart, og så er vi mange, der vil sige: Jamen hør nu her. Borgerrepræsentationens flertal har vedtaget noget andet. Der er ingen grund til at jeg sager her i salen igen. Hvis Socialdemokratiet allerede i dag siger: Jamen vi behøver slet ikke 5 år, og 5 år er et meget forkert tidsrum, når vi nu har sagt *normalt*. Med *normalt* mener vi Socialdemokrater knap et års tid, hvis det er socialdemokrater. Altså det må I da kunne forstå. Så synes jeg, man skal formulere det sådan: 5 år for andre, men mindre for socialdemokrater.

Så er det da til at styre efter, altså i udvalget, det er dog til at håndtere. Så ved vi andet, hvad vi har at rette os efter, og så må vi rette beslutningen ind efter november, når I er blevet endnu færdre, for så sæller I ikke så meget.

(Kort bemærkning.)

Borgmester Søren Pind: Jeg har sjældent forlangt af Lars Rimfalk Jensen, at han skulle vide, hvad han snakede om, og det vil jeg så heller ikke gøre i aften.

Fordi når hr. Lars Rimfalk Jensen står og siger, at jeg, for jeg har talt med Vejnavnenævet om sagen om Weidekamp, har præsenteret den i offentligheden, så er det usandt, og det er et beklageligt faktum. Jeg synes, det er lidt beklageligt, at man skal oplyse det her fra Borgerrepræsentationens talerstol. Men det er så en facon, der er valgt fra Lars Rimfalk Jensens side, og det må jeg så beklage.

Manja Sand (A): Det er altdt underholdende at høre på Ole Bentzen, altdt underholdende. Det er også altdt underholdende at høre Ole Bentzens udtagninger af Socialdemokratiets holdninger. Det er da altdt noget, at vi i Socialdemokratiet ved, hvad vi står for. At Ole Bentzen så ikke kan finde ud af det, kan vi ikke gøre ret meget ved, men vi vil gerne gøre noget for at bistå ham.

Så vil jeg gerne sige, at når vi siger *normalt* 5 år, så er det fordi vi mener 5 år. Men, som jeg også sagde i indledningen, kan der være sager, hvor vi siger: O.k., her må vi altså dispensere fra de 5 år. Det er simpelt len derfor vi laver den fløs.

Så vil jeg sige til borgmester Søren Pind, at vi selvfolgtlig støtter, at igangværende sager, som det altdt fungerer her i Borgerrepræsentationen, ikke bliver påvirket af den beslutning, vi vedtager 1 dag. Det er da logisk.

Mødet 26. april 2001

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Jens Johansen (F): Jeg er da overbevist om, at Vejnavnenevn, når vi træffer en beslutning her, vil rette ind efter den og så i sin sagsbehandling ikke bringe folk i forslag, der har været døde i mindre end 5 år.

Vi kan ikke støtte Socialdemokratiets ændringsforslag, der hedder »normalt« 5 år, fordi det der »normalt« er en gang elastik. Det er 5 år eller 1 år. Jeg har ikke hørt, at der er nogen, der har stillet ændringsforslag om 3 år.

Jeg synes, at fra Grete Henius' lille historie om Søren Kierkegaard jo er et eksempel på en beremt københavner, som ikke var til at få placeret, men der var vel heller ikke samme præsedenstakning på, dengang han døde; eilers var det nok gett hurtigere.

Jeg har sagt, hvordan vi vil stemme, og vi ser frem til afstemningen. Der er ingen grund til at bruge mere tid på det her.

Jens Kær Christensen (Ø): Det skal præsten jo ikke bestemme, fordi hvis nu Socialdemokratiets forslag skulle blive vedtaget, så er spørgsmålet, hvor meget klogere vi egentlig er blevet, og det er ikke nogen heldig situation at befinde sig i.

Jeg synes egentlig, Ole Henzen rejste et rigtigt spørgsmål: Hvad fortolker man egentlig »normalt«. Jeg mener, at når man indfører sådannen en passus, så må man have en forestillingsverden, en fantasi, hvor man heroppefra kan give eksempler på, hvad det er man tænker på.

Det handler om at undgå alt for meget pop fra siddende politikere i denne forsamling, Derfor tilsliger logikken, at det skal være en enkel og klar, administrerbar regel, hvis den skal have en funktion, og det kan allé og enhver indse. Den skal ikke være undtagelse.

Jeg vil dog selvfølgelig sige, at et flertal kan altid lave om på en regel, hvis flertallet er der, og det er uanset, hvad vi vedtager, og det er vist ikke nogen hemmelighed, jeg her afslosser. Så derfor må det rette sig hedde 5 år. Hvis der så skulle være et flertal for noget andet, det kan vi andre jo ikke forhindre, hvis det pludselig skulle opstå. Men der skal være en ganske klar regel.

Jeg vil bede Socialdemokraterne om at forklare, hvad »normalt« betyder, og at komme med nogle konkrete eksempler på, hvad der hører i den ene kategori eller hører i den anden kategori. Ellers er det fuldkommen urimeligt; så er det Socialdemokratiet alene, der skal have lov og ret til at definere, hvad en vedtagelse indebetaler. Det kan vi andie altså ikke leve med.

Ole Henzen (C): Socialdemokratiets ordfører siger, at naturligvis vil vi følge beslutninger i de igangværende sager. Problemet er sådan set bare, at »gangværende sager« ikke eksisterer i noget parlamentarisk niveau nedsat af denne Borgerrepræsentation.

Der sidder et Vejnavnenevn, som arbejder, og vi aner ikke, hvad de arbejder med. Og så skal det her faste parlamentariske udvalg som Bygge- og Teknikudvalget rette ind efter, hvad de nu måtte komme og sige. Det har vi arbejdet med. Det har vi arbejdet med en lille smile, det har i hvert fald været nævnt en enkelt gang, eller nogle har været nævnt 10 gange, og så er det den elastik, man har fået indført på den måde. Den anden elastik er så den, Socialdemokratiet har lidt sværere ved at forklare. Det er ordet »normalt«.

Jeg synes, Socialdemokratiet anstændigvis skal trække den lille detaljeringsgrad væk igen og så sige: Jamen vi har jo altid den nødbremse, måske teoretisk, men den er der dog, at man kan finde et flertal her i forsamlingen, samle et flertal, så tan man altid omgå de regler, som et flertal har besluttet, for så er der et nyt flertal, der ønsker at gøre en undtagelse.

Men jeg beder så mindeligt om, at man lader være med at indføre noget, som bliver uden parlamentarisk kontrol af et flertal, nemlig ved at indføre et så ubestemmeligt elastikbegreb som »normalt«. Det er 5 år, eller også er det 1 år, det at gøre et flertal her i aftens. Hvis det er 5 år, og der kommer sag e n, hvor Socialdemokratiet ønsker at dispansere fra 5-årsreglen, ja men så må man ud og arbejde for at finde et eller andet parlamentarisk flertal, der siger: Ja, det er undtagelsen, som vi gerne vil være med til. Og så er det det.

Jeg synes sådannen set, at forsamlingens formand måske også skal vejlede stemmefagningstæssigt, om man sådannen set bare lader de igangværende sager i et underudvalg egentlig være uden for den parlamentariske kontrol af en beslutning her i Borgerrepræsentationen, eller om det fordrer, at jeg stiller et ændringsforslag om, at det er alle fremtidige navngivninger, der er underkastet Borgerrepræsentations beslutning her i aftens.

Fordi det ændringsforslag mener jeg sådannen set er nødvendigt for at finde ud af, om der er indgået korridoraftaler om, at Weidekamp i hvert fald skal navngives, selv om det overhovedet ikke har været behandlet i Bygge- og Teknikudvalget eller kommer til behandling her i Borgerrepræsentationen. For så er det jo allerede passet. Men jeg kan måske få vejledning fra formanden, om jeg kan indgive det ændringsforslag for at sikre, om der er et parlamentarisk flertal, der i aftens ønsker, at Weidekamp deciderer skal være en undtagelse.

(Kort bemærkning.)

Jens Kær Christensen (Ø): Jeg skal sige til Ole Henzen, og resten af Borgerrepræsentationen selvfolgtlig, at vi ikke er med i nogen korridor- eller skuffeaftaler eller koleskab eller noget som helst. Vores klare opfattelse er, at en vedtagelse her, hvad den nu end måtte blive, omfatter alle beslutninger. Og de beslutninger, som måtte ligge i et Vejnavnenevn, hyld ved jeg, er selvfolgtlig også omfattet af den beslutning, vi træffet i aftens, og det er uanset til hvilken side det måtte være. Det er klar logik. Det ville være absurd, hvis vi starter med at lave undtagelser.

Lars Rimfalk JENSEN (B): Jamen det kan næsten også klares med en kort bemærkning. Jeg vil sige, at der ikke er noget, der hedder »gangværende sager«, så længe de ikke er i Bygge & Teknik. Vejnavnenevn, det er klart, de sidder og diskuterer nogle ting. Det har ingen betydning, det er ikke en igangværende sag. En igangværende sag er en sag, som er kommet videre til Bygge & Teknik. Det vil sige, at den beslutning, vi træffer i dag, gælder fra og med i dag.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så skal jeg sige til Ole Henzen, at Ole Henzen godt kan stille ændringsforslag om det forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Jens Johansen (F): Hvordan er det? Det normale har vde rammer, og det har det i hvert fald i Socialdemokratiet – ikke? Det kan man da forstå. Derfor hører jeg til den flok herinde, der er meget betenklig ved et socialdemokratisk »normalt« eller en »normal« socialdemokrat eller et »normalt« socialdemokratisk »normalt« forslag.

Så som jeg sagde tidligere, og inden jeg afbrød for ikke at spilde mere af forsamlingens eller min egen tid: Vi kan ikke støtte denne elastik; det er der for meget gummi i.

Vi synes, at 1 år er fint, vi synes også, at 5 år er bedre. Vi kan ikke være med til, at det skal være 150 år som i tilfældet med Søren Kierkegaard.

Når jeg nu ser Ole Hentzens navn dropdown, så vil jeg afslutte. Har Ole Hentzen skrevet sit ændringsforslag? Ellers vil jeg sige om det, at det kan vi støtte. Det gælder naturligvis alle fremtidige navngivelse. Der er ikke nogen pladsen, der mig bekendt er navngivet hen for ganske nylig efter for ganske ryglig afdøde, og det vil den heller ikke være, når et flertal herinde har besluttet, hvor lang motatoniciden skal være. Så vi kan støtte et ændringsforslag fra Ole Hentzen, der går i den retning.

I øvrigt burde det egentlig være et ganske undvidende ændringsforslag, fordi det fremgår jo ganske tydeligt af flertallets bemærkninger, at det er således, en beslutning om en moratorium skal forstås, at det gælder fremtidige navngivelse. Så det behøver ikke at blive skrevet ned.

Og nu vil jeg så forlade talerstolen.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg kan sige, at Ole Hentzens ændringsforslag er indleveret, så Jens Johansen kunne have forladt talerstolen noget tidligere.

Borgmester Søren Pind: Nu er der så indleveret et ændringsforslag, som så vil gå ud over en række af de navne, som Vejnavnenævet har behandlet.

Det vil så betyde altså, at 3 specifikke navne, for nu at bringe det for Borgerrepræsentationen med det samme, nemlig Victor Borge, Poul Hartling og tidligere overborgmester Egon Weidekamp, ikke vil kunne navngives. Det synes jeg ville være en ganske mærkværdig udgang på denne debat. Det var i hvert fald ikke det, jeg opfattede som indgangen til den, og jeg synes, at Borgerrepræsentationen skulle tage og tanke sig rigtigt grundigt om, før det er den beslutning, man træffer.

Det har noget med nogle foleiser at gøre hos nogle mennesker, som allerede er involveret i det her. Det har noget med familien at gøre, det har noget at gøre med, at der naturlig er knyttet nogle forhåbninger, at der har været en debat i offentligheden omkring de her forhold.

Det var ikke det, der var bagtrækket med forslaget om at indføre et 1-årigt moratorium. Det var ikke tanken at ramme de afdødes familier, de afdødes omdomme eller den offentlige debat, der har udspillet sig. Hr udspillet sig. Tanken var, at forslaget skulle være fremadrettet. Jeg synes, man behøver sig på kanten af, hvad der er ordentligt og anständigt, og jeg synes ikke, man kan være dei bekendt, hvis det er det, der er ugangen.

Så derfor må jeg sige, at jeg vil stadig væk forbeholde mig ret til som formand for Vejnavnenævet at lægge det frem, og det er, at det bliver Borgerrepræsentationen, der kommer til at fågøre det, for det er sådan, at Vejnavnenævet lægger det frem, og så ligger det til By-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

så må Borgerrepræsentationen tage stilling. Med andre ord kan jeg ikke anbefale, at det også skal gælde igangværende nævnssager.

Ole Hentzen (C): Det synes jeg naturligvis, borgmesteren skal gøre med alle de sager, og det vil andre borgmestre jo også gøre. Hvis de mener, der er et flertal i Borgerrepræsentationen, som vil omgøre sin tidlige beslutning, så skal man selvfolgelig sege at få Borgerrepræsentationens flertal til det.

Jeg er sikker på, at borgmesteren tager bestik af, når nu afstemningerne er færdige her i aften, om der er flertalsmuligheder eller der ikke er flertalsmuligheder, fordi jeg ved jo selvfolge, at borgmesteren ikke er sådan lidt masochistisk indstillet bare for at få nogle af stemminger for afstemningernes skyld, men plejer at tage ren bestik af, hvor den nu er.

Jeg er også sikker på, at det samme flertal i Bygge- og Teknikudvalget naturligvis loyat vil følge, hvad det er for nogle retningslinjer, der udstikkes her i aften for Borgerrepræsentationen i denne sag.

Jeg skal så bare sige fra konservativ side, at ordet »normalt« altså stadig er forkert i denne sammenhæng, og det kan vi ikke støtte. Det er noget flidder-friaddet, som kun kan gøre det endnu mere suspekt at prøve, om en sag er værtig nok.

Derfor vil vi også gerne sige, at der vil givetvis være et tilslagn fra alle kommende medlemmer af Den Konservative Gruppe til seniost at sige: Jamen dette er en sag, som måske kan tale mindre end 5 år. Men flertallet må så afsynne her i salen, om det er det, og ikke et underudvalg, der lige kan sige: Jamen der er jo ligesom en lille ventil – de sagde jo »normalt«, så lad os prøve at fågøre den hermede på vores niveau.

Nu er sagen blevet bragt herop på det øverste niveau, det er Borgerrepræsentationens flertal, og skal der dispenseres for denne 5-årsregel, som jeg hører, der er et flertal for, jamen så er det den kommende Borgerrepræsentation, der må gøre det. Det synes vi er helt rett, det er der ikke noget suspekt i. Men der skal ikke være noget underudvalg, der kan sidde og dække sig ind under et eller andet ord, der hedder »normalt« og »i de fleste tilfælde« eller »vi har de bedste intentioner« eller hvad man nu ellers kan finde på. Drop det.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jamen så fik vi jo hele sedd uppethistorien omkring, hvad det er det drejer sig om. Det drejer sig om, at hvis man slnger nogle navne ud i nogle medier, så er det lige phudselt helt i orden, at man skal finde nogle steder til dem.

Det er jo lige præcis det, der er sket. Vi oplever pludselig, at der er et af de store dagblade, der bringer 2 borgmestre sammen, og så bliver man enige om, at nu skal man altså lige finde et eller andet tilfældigt gadekryds og opkalde efter en af vores store entertainere. Det synes jeg var en flot ting. Det har bare ikke noget med Vejnavnenævnet at gøre. Det var en helt klar kortslutning af Vejnavnenævnet. Det synes jeg var pemt.

Derefter gik man så åbenbart over til det, som vi nu har fundet ud af, at der lige er lavet en lille korridortale - nu skal man jo bruge de pæne ord i sådan en forbindelse - mellem Venstre og Socialdemokratiet, og det er: Hvis I giver os Weide, så får du Hartling. Tak for kaffen. Det er det, vi skal høre på.

Men så vil jeg love én ting, og det er, at det bliver Borgerrepræsentationen, der kommer til at fågøre det, for det er sådan, at Vejnavnenævnet lægger det frem, og så ligger det til By-

ge- og Teknikudvalget, og jeg skal love for, at kommer der forslag om Weidekamp eller Hartling i den nuværende periode, så vil jeg bruge min standsningsret, og så kommer det her ned, og så kan vi afgøre det hermede. Og så lad os se, hvor »normalt« Socialdemokratiet er.

Jens Kjær Christensen (Q): Det er ikke til at holde ud at tænke på, hvordan det kommer til at se ud, så det vil jeg slet ikke forestille mig.

Nej, det er til borgmesteren Søren Pind. Når borgmesteren står heroppe og ser så alvorligt og nærmest truede ned på os, som ikke har gjort noget som helst forkert, som for anden gang i vores liv er blevet præsenteret for denne sag, den første gang var i Bygge- og Teknikudvalget og anden gang er her, og så står denne unge mand og taler som en mand på 70 år og snakker om anstandsighed, som om vi andre var uanstændige. Men det er ikke os, der har været uanstændige i denne sag, det er ikke os, der har leget med navne i offentligheden.

Det er første gang, vi har mulighed for at tage stilling. Vi ved alle sammen, vi der bekræftiger os med området, at der er ganske få pladsen og veje og gader i denne by, og der er lidt andet. Derfor gælder det om at gå hurtigt. Der kan være politisk prestige og alt mu-

ale mulige leder, også ved hjælp af vejnavngivning. Men altså anstandsigheden består i ikke at gøre det til et politisk hundeslagsmål, og det er jo det, vi er lige ved at være i. Det er det fuldkommen næstændige, som hverken de afdøde, de pårørende eller vi andre har nogen som helst glæde af. Så derfor støtter vi selvfølgelig Ole Henizens ændringsforslag og vil stadig værk fastholde, at 5 år er den rigtige moratorietid.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg synes ikke, det er påent, Jens Kjær, at tale sådan om borgmester Søren Pind. Jeg er jo en af dem, der har haft meninger om det her, også i offentligheden, som Jens Johansen tror, at navngivning i et Vejnavnnavn i København er en bro mellem 2 nationer, overhovedet nogensinde ville blive et anliggende for Vejnavnenævnet i København. Altså sådan vil det jo ikke være.

Jeg har den personlige opfattelse, og det har jeg da, uanset om vi har et Vejnavnnavn, eller hvad Jens Johansen eller Jens Kjær eller Søren Pind mener, om, hvad man kan kalde nogle lokaliteter i Danmark.

Jeg er enig i, at det er en god ting, vi har et Vejnavnnavn. Der sidder en række ganske udmarkede mennesker, som regerer det hvert på en god måde. De mennesker lader sig inspirere af mange forskellige ting, dels af noget historie, dels af, hvad de får af input. Nogle af de input kan jo være, hvad Jens Johansen hvæsker til det medlem af udvalget, han kendte godt.

Jeg er imidlertid, der var noget om Aksels Larens Plads på et tidspunkt osv. Det er en god ting ... (Afbrættes) Nej, o.k., jammen det gør det jo ikke dærligere, det er vi enige i. Det ville være en person, som det også ville være relevant at opkalde en lokalitet efter. Jeg vil sige, at det er jo lidt ud på overdrevet – nu er det kun godt, at der er, med al respekt, begrænset mediedækning af denne diskussion – at det at formanden for Vejnavnnavnet og en mere her fra forsamlingen deltager i en komité, som et dagblads bagside arrangerer, går hen og bliver spekt.

Det ville da være besynderligt, at man skulle sige, når man blev spurgt, om man mente, om det ville være relevant at opkalde en eller anden lokalitet efter en eller anden person, som jo trods alt er kendt, og som jeg tror, alle er enige i fortjenite at få opkaldt en lokalitet efter sig i København, at det havde man ikke nogen mening om, nu måtte vi ligge se, hvad nævnt findt ud af. Det vil jeg godt sige som min personlige opfattelse, det synes jeg er noget, noget besynderligt.

Jeg er også enig i, at der bør gå en tid, men vi har jo før set, at det her med navne har været en del af den almindelige politiske pingpong. Men jeg er meget enig med borgmesteren Søren Pind. Jeg synes, at en sag af den her kulisser, hvor det, uanset hvad vi beslutter nu, er op til den til enhver tid sidstnude Borgerrepræsentation at navngive. Det tror jeg. Ole Henzen og andre har været inde på. Så uanset om vi i dag beslutter et halvt år eller 5 år eller 75 år eller 116 år, så er det Borgerrepræsentationen, der kommer til at afgøre, hvordan man og hvornår man opkaldet navne. Men generelt er jeg enig i, at der af mange forskellige årsager bør gå noget tid.

Jeg har ikke noget ønske om specielt at skulle opkalde nogen gader eller veje efter nogen socialdemokrater, men jeg vil sige, at i lyset også af den offentlige diskussion, der har været om de her navne, uanset hvad der foregår i næxnet, så har jeg det synspunkt, at man bør lade de sager stå, uanset hvilken periode man vedtager her i forsamlingen om lidt.

Borgmester Søren Pind: Jeg forstår på hr. Jens Kjær Christensen, at ord som »anstandsighed« og »øvedighed« dyder ham imod. Det skal jeg selv følgejligt undlade at grave videre i. Men jeg vil da godt tillade mig at sige så, at af hensyn til Borgerrepræsentationens værdighed, af hensyn til denne debats ordenlige afvikling, så vil jeg forestå, at vi hører dem, der egentlig har arbejdet med navngivningen umiddelbart i denne kommune. Jeg vil forestå, at vi sender dette forslag til Vejnavnnavnet og armoder det om at fremkomme med en udtalelse til Bygge- og Teknikudvalget.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg beklager, at jeg først kommer ind her, men det skyldes altså udelukkende, at jeg synes, det simpelt hen er for plat at diskutere, at der gør så meget politisk i sådannen en sag, af en stor by at være, en hovedstad i Danmark, at man står og diskuterer det her frem og tilbage og kalder det politisk plat osv. Altså helt ørligt, hvis der er noget, der er politisk plat, så var det midt under Mellemøsenkonflikten, at man gik herop og foreslog, at Israels Plads skulle omdannes til Palæstinas Plads.

Altså helt ørligt, der er ingen, der kan være i tvivl om, at både Poul Hartling, Victor Borge og Egon Weidekamp har været politiske og store personligheder i det hele taget for både København og i det hele taget hele Danmark. Det kan der da daelene ikke gå – undskyld udtrykket – 5 år med at tage stilling til. Altså der burde 1 år være nok.

Så jeg kan slet ikke forstå denne diskussion, ikke andet end, at man vil føre en eller anden politisk krig på tværs af de politiske partier, og det er simpelt hen uanstændigt for en storby som København.

(Kort bemærkning.)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Ole Hentzen (C): Altå det var lidt uforståeligt, hvad borgmesteren egentlig var heroppe og sige. Hvor mange forskellige underudvalg eller undergruppering var sendes tilbage til, det hersns, og hvem var det, der skulle høres? Eller mente borgmesteren, at det var det ændringsforslag, der var indgivet af Socialdemokratiet, der skulle sendes i høring, hvor vi altså skulle have en kvalitativ udtaelse fra dette udvalg om, hvad de opfattede ordet »normalt« som? Kunne jeg ikke få det præciseret heroppe?

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det kan være, at Mikkel Warming kan. Værsgo, Mikkel Warming.

Mikkel Warming (Ø): Selv om vi synes, Vejnavnenævnet er en fremragende rådgiver for kommunen, for Borgerrepræsentationen, Bygge- og Teknikudvalget, så synes vi, det er helt mærkeligt. For det første fordi det flertal mellem Venstre og Socialdemokratiet, der i praksis er i Vejnavnenævnet, men som ikke er i salen, og som vi har set forsøgt manifester sig i nogle desperater samtalser rundt omkring. Det er nok derfor, det er der.

For det andet betyder det bare, at man udsætte hele baduljen et par måneder, fordi hvad kommer der til at ske? Vejnavnenævnet skal indstille til Bygge- og Teknikudvalget. Bygge- og Teknikudvalget skal diskutere det, og hvor under den name? Her. Og hvad sker der så? Så skal man diskutere 1 år, 5 år og den socialdemokratiske normalitet én gang til. Specielt det sidste gider vi ikke.

Derfor er der ingen grund til at sende det i Vejnavnenævnet, men lad os tage en afgørelse i aften.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Ikke flere har begæret ordet, og jeg tror, vi skal stemme. Jeg skal sige, at jeg ikke er urenig med lens Kjær i, at procedure også i denne sammenhæng, afstemmingsrækkefølge, får en vis betydning. Jeg vil nævne den vurdering, af afstemmingsrækkefølgen, vi har her på podiet.

Det vil naturligvis først være det procedureforslag, som borgmester Søren Pind har stillet, om indhentning af en udtaelse fra Vejnavnenævnet i forbindelse med Bygge- og Teknikudvalgets behandling af denne sag. Rettig bør det vel være en beslutning om sagens henvisning til Bygge- og Teknikudvalget, der indhenter en udtaelse fra Vejnavnenævnet. Det er en standningssag. Det er også derfor, rækkefølgen bliver deraf.

Hvis procedureforslaget om at indhente udtaelsen fra Vejnavnenævnet ikke bliver fulgt, så vil det være sådann, at det vil være ændringsforslaget fra Ole Hentzen om, at igangværende sager også er omfattet, der kommer til afstemning først.

Derefter vil det være Jens Johansens ændringsforslag om 1 år, der kommer til afstemning. Så vil det være ændringsforslaget fra Manja Sand om »normalt« 5 år og derefter beslutningen fra Bygge- og Teknikudvalget om 5 år. Og det er bestemningen om de 5 år, der er blevet standset, idet det oprindelige forslag om en moratorium på 1 år rent faktisk faldt i udvalget. Så det er standningssagen, den bestilling, som BTU har truffet, der er henvist, og derfor er det hovedsagen, og derfor bliver rækkefølgen som angivet her.

Til proceduren har Jens Johansen ordet.

Jens Johansen (F): ... (Mikrofonen afbrudt).

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jens Johansen! Jeg er nødt til at sige, at det bliver stådan, at det jo ikke er, hvordan man selv definerer sit forslag, men hvordan reækfølgen logisk er ... (Afbrydelse af Jens Johansen). Jeg er enig i, jeg ikke læste den fulde tekst, og det kan man godt på originalpapiret læse. Ändringsforslaget fra Jens Johansen går på mindst 1 år. Det ændrer ikke ved placeringen af rækkefølgen i afstemningen.

Lars Rimfalk Jensen har ordet til proceduren.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg vil godt sige, at jeg synes faktisk, at det er en forkert rækkefølge. I følge, fordi 5 år må være det mest vidtgående, og så falder alle de andre forslag. Derfor må det være det mest vidtgående, og derfor må det være det. I sætter først til afstemning. Det kan ikke være rigtigt, at vi begynder at lave ...

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg tror, det er klogt, vi holder stemmen i et passende leje. Jeg bliver nødt til at sige, at dette er en standningsretssag. Den sag, der er blevet standset, er BTU's beslutning om at indføre en moratorium på 5 år. Det er den beslutning, Ole Hentzen har standset, det er den, vi har til behandling her, det er den, der stilles alle disse ændringsforslag til. Dertil er den reækfølge, jeg nævnte før, at det forslag kommer til afstemning sidst, korrekt.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal gerne tale i et meget behageligt leje og opfordre overborgmesteren ... Det virker en smule urimeligt, da det er selvstændige, forskellige forslag ... Det er urimeligt at starte med 1 år og så gå op efter ...

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg bliver nødt til at sige, at denne sag er fuldstændig analog til, at der var et forslag om, at man skulle bevile 1 mill. kr. til et eller andet, og den blev standset, og så kom der et ændringsforslag om, at nej, det skulle man ikke, man skulle bevile halvdelen, eller man skulle bevile en fjerdedel. Så jeg bliver nødt til at fastholde, at rækkefølgen, som jeg har angivet her, er den korrekte rækkefølge at stemme efter. Derfor påbegynder vi afstemningen om forslaget om at indhente en udtaelse fra Vejnavnenævnet nu. Det procedureforslag stemmer vi om nu.

Et af Søren Pind (V) stillet procedureforslag om sagens tilbagerevisning til Bygge- og Teknikudvalget med henblik på dette udvalgs høring af Vejnavnenævnet vedtages med 34 stemmer imod 19. For stemte A, V, O, B, D, W og U. Imod stemte F, Ø, C og L.

Et af Ole Hentzen (C) stillet ændringsforslag om, at Borgerrepræsentationens beslutning i sagen også skal være gældende i de skældte igangværende navnesager, et af Jens Johansen (F) stillet ændringsforslag om, at moratorietiden fastsættes til mindst 1 år, samt

Mødet 26. april 2001

et af Manja Sand (A) stillet ændringsforslag om, at ordet "normalt" sættes ind foran "5 år"

Indgår alle i sagens videre behandling.

Lars Rün Falk Jensen (B) var ikke enig i den rækkefølge, som ændringsforslagene var opstillet i.

Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Solidarisk Alternativ tilsluttede sig protokolbogen mærknlingen.

28) BR 151/01. Medlemsforslag om imamordning

(Stillet af Abderrahman Ben Haddou (D), Lars Hutters (L), Wallait Khan (V) og Lubna Elahi (UP)).

Borgerrepræsentationen opfordrer bestyrelsesmedlemmerne i Hovedstadens Sygehushusfælleskab til at arbejde for, at der etableres en formel imamordning for patienter med muslimsk baggrund.

Abderrahman Ben Haddou (D): På vegne af Solidarisk Alternativ og repræsentant Wallait Khan for Venstre og Lubna Elahi uden for partierne og understregede skal jeg hævned komme med vores forslag om etablering af en imamordning i HS-regi.

Som alle ved, er der sket en stor udvikling i vores befolkningssammensætning og i vores samfund i det hele taget i København i de sidste 30 år. Vi har således i HS-regi en del patienter med muslimsk baggrund, som bliver indlagt på hospitalerne, nogle af dem med alvorlige sygdomme og måske endda med døden til følge.

Forslaget går ud på, at denne gruppe får en eller anden form for direkte formel kontakt til en imam, således at de kan tale med en imam uden om f.eks. familie, bekendte og venner, sådan så de kan få en personlig samtale, inden de eventuelt skal forlade denne verden.

Vi har lige for tiden en lang række debatter omkring etableringen af muslimske gravpladser i København, og det er jo også et større problem, som vi ved er i gang og har været i gang gennem flere år. Men dette forslag er jo sådannet det, der sker, inden man sådannet forlader verden og skal begraves på en begravelsesplads.

Det er en patient får mulighed for at tale om sin sorg og om, hvad man har foretaget sig gennem det her liv, kan give en patient fred, inden man skal forlade denne verden, og kan dermed være med til at skabe et sammenhæng mellem den enkelte patient og f.eks. hospitalspersonalet.

Nogle har, han jeg hører, levet i mange år her i København og har levet et ensomt liv og har en muslimsk baggrund, men har endda ikke haft nogen kontakt med andre muslimer. De bliver indlagt på et hospital og skal måske forlade livet, men de har ikke nogen form for kontakt med andre og når slet ikke at få talt ud om deres ønsker, f.eks. forbindelse med, hvordan de ønsker at blive begravet, og hvor de ønsker at blive begravet, osv., osv.

Nogle har oven i kabet oplevet, at de er blevet brandt mod deres vilje, hvilket af muslimske grunde er fuldstændig uacceptabelt, og hvor de muslimske trossamfund her i København ikke har fået besked, fordi sygehuspersonalet ikke har en formel kontakt til de islamiske trossamfund rundt omkring i København.

Jeg har selvfolgtelig selv oplevet ret tæt i mit liv i forbindelse med mine forældres indlæggelse på de danske hospitaler og deres efterfølgende død, at al den kontakt, der skulle ske til en imam, skulle ske gennem os, eller at imamen kom sammen med vennerne. Der har jeg så manglet et eller andet med, at hvis min far eller min mor ønskede at tale ud helt persongennem om deres liv, så var der altså ikke noget i HS-regi til dem. De skulle selv få det skabt gennem os.

Jeg synes godt, at forslaget har været positivt modtaget rundt omkring, og selv hospitalspreserne på Rigshospitalet, som i virkeligheden ved, hvad det er det drejer sig om, har udalt sig positivt om forslaget. Jeg kan kun sige, at det synes jeg er utrolig flot af dem set i forhold til, at de jo tilhører en anden frørsretning.

Så er der den diskussion, som kan opstå efterfølgende, hvordan denne ordning kan føres ud i livet. Altid det, forslaget går ud på, er jo ikke at pålægge vores HS-bestyrelsesmedlemmer, at det er noget, de skal gøre, for det går imod. Men det er en politisk henstilling fra Borgerrepræsentationen, som jeg håber møder bred opbakning, som vil være et politisk signal til dem om at finde en løsning på det her problem.

Det kunne f.eks. ske ved, at man fra HS-administrationen skabte en eller anden form for fast kontakt, formel kontakt til de forskellige imamer rundt omkring i København, og så kan der fastbindele med indlæggelsen fik man som muslimsk patient i lighed med, at man i dag får oplysninger om, hvordan man kan komme i kontakt med en hospitalspræst, ja, så kan der stå et telefonnummer, hvordan man kan komme i kontakt med en imam.

Så reelt er det her et forslag, der udehukkende ikke går ud på at skabe en eller anden muslimsk invasion i HS, men det drejer sig simpelt hen udehukkende om at give nogle muligheder for nogle patienter, som vi ved ligger rundt omkring på vores hospitaler, og hvor der er problemer rundt omkring. En af løsningerne er, at vi får en formel ordning, så de problemer ikke vokser os over hovedet.

Jette Bergenholt Bautrup (A): Vi mener fra Socialdemokratiet side, at det er et meget sympatisk forslag, men vi ønsker forslaget udvidet. Ikke for at drage nogen sammenligning med fængselsvæsenet, men der ligger faktisk et set regler i fængselsvæsenet, hvori man har en helt, helt normal procedure, når man tilkaller præster, hvis der er behov herfor eller den indsatte ønsker det.

Enhver indsat skal så vidt muligt have lov til at få tilfredsstillet sine religiøse behov ved at have en udøvereit eller godkendt autoriseret person, som skal have mulighed for at fungere som sjælesøger under fire øjne for indsatte, der tilhører pågældende religion. En indsat har ret til en samtale med en præst eller lignende fra sit trossamfund.

Her er det sådannet, at fængselspersonalet rigter efter den præst eller den godkendte, autoriserede person, som så kan være en form for sjælesøger, eller det kan også være en indsat,

Mødet 26. april 2001

Det kan netop, som Ben Haddou oplyste, være en telefonliste, hvor man kan ringe og få pågående til at møde op.

Derfor har vi et ændringsforslag fra Den Socialdemokratiske Gruppe, der lyder således:

»Den Socialdemokratiske Gruppe ønsker ordningen udvidet, således at forslaget gælder for alle troretninger, at der ikke er tale om økonomi i forslaget, men udelukkende, at hospitalpersonalet på samme måde som hos fængelsesvæsenet har en fortegnelse over præster eller en autoriseret person, som kan tilkaldes som sjælesorger for de patienter, der ønsker dette.«

Wallait Khan (V): Jeg vil bare sige kort, at jeg er enig med Ben Haddou. Forslaget koste ikke noget, der er ikke nogen bekymringer med det. Så jeg vil sige, at det, Socialdemokraterne siger, synes jeg er meget positivt. Det skal udvides, og det skal gælde alle. Vi støtter det her.

Bente Møller (Ø): Da vi i Enhedslistens Gruppe så dette forslag på dagsordenen, blev vi jo nysgerrige efter at undersøge, hvordan det faktisk fungerer i dag. Derfor fik vi HS til at udarbejde et notat. Vi vidste ikke, om det var hospitalsvæsenet eller HS, der aflempede præsterne, eller om det var folkekirkene, der gjorde det.

Så fandt vi ud af, at præsterne ved de tidlige københavnske hospitaler er aflempet af særlige statsbevilling. Kirken på Sankt Hans bliver vedligeholdt af hospitaliet, hvori mod udgifter til rengøring, opvarmning m.v. behales af folkekirkens Kirkefaciliteterne på Rigshospitalet og organist og den slags bliver også betalt af folkekirkens.

Ved alle hospitaler findes der proceduren, hvorefter der til patienten fra andre trostestifter er mulighed for at tilkalle en præst eller en anden repræsentant for det pågældende trossamfund. I mange tilfælde er det faktisk hospitalspræsten, der formidler denne kontakt. Nogle gange er det også patientens pårørende, der tager kontakt til patientens trossamfund. Og nogle kirkesamfund har man lavet turnsordninger med, så man har sådann en rullende aftale med præsterne, og hospitaler er tit bekendt med, hvem det er der står for tur.

Hospitalpræsten på Rigshospitalet har udarbejdet en religionsguide, der bl.a. indeholder oplysninger om religiøse forskrifter, regler og traditioner i forbindelse med hospitalsophold for mennesker fra de forskellige troretninger. Det gjorde mig da lidt tryg, fordi så var der da i hvert fald noget, der fungerede.

Men vi vil da gerne være med til at kigge bredere på det og se, om der er noget, der skal strammes op. Det er bare vigtigt at huske, at en imamordning jo ikke bare er en imamordning. Jeg er ikke muslim, men jeg ved noget om, hvor mange forskellige muslimske retninger der er, og hvis man er shiamuslim, er det jo ikke sikert, at man er tilfreds med at få en imam fra en anden troretning. Udgangspunktet må i hvert fald være, at vi altid skal forsøge at imødekomme folks behov, uanset om det er Scientology eller Hare Krishna eller hvad det er, de måtte føle for.

Så vi har også et ændringsforslag, der hedder:

»BR opfordrer bestyrelsesmedlemmerne i HS til at arbejde for, at alle patienter får mulighed for åndelig og religiøs vejledning og støtte uanset trossamfundstilknytning. Det ville være ønskeligt med en formel ordning med alle trossamfund.«

Grete Henius (C): For nogle år siden fik jeg en opringning fra en sygeplejerske på et herværende hospital. Når jeg siger »et herværende«, så mener jeg et københavnsk hospital. Hun fortalte mig, at en kvinde sat det og det navn, et navn, jeg kun svagt kunne erindre mig, men det var en lidtigere kollega, hun lå nu meget syg, havde haft blodprop, men hun havde munlet mit navn og havde bedt om, om jeg ville komme og besøge hende. Altså sygeplejersken havde gjort sig den ulydighed at sørge for, at der kom en, som denne kvinde havde lyst til at tale med. Naturligvis vil enhver sygeplejerske stå på hovedet for at fremskaffe det menneske, som en syg patient gerne vil tale med.

Jeg har gjort mig den ulydighed at ringe til og tale med forskellige præster fra forskellige trossamfund, herunder også fra min egen kristne folkekirke, Garnisons Kirke. Pastor Oldenburg var der nu ikke selv, men det var hans kordøgn, og hun var nærmest ved at falde om af grin, da jeg sagde: Hvis jeg lå på hospitalet og gerne ville have, at pastor Oldenburg kom ud på Rigshospitalet og talte med mig, ville han så komme? Jamen det ville han da, jamen det er han da forpligtet til,« sagde hun. Selvfølgelig ville han da komme, selv om Rigshospitalet har sine egne præster.

Jeg har som sagt også talte med præster fra andre trossamfund. De var lige så måløse over et så trumpet spørgsmål om, hvorvidt de ville komme ud, hvis de blev bedt om det. Naturligvis, sagde enhver repræsentant for de trossamfund, jeg talte med.

På samme måde, hvis en patient til en sygeplejerske – hvis patienten altså taler dansk eller kan gøre sig forsærlig på dansk – beder om, at der kommer en imam ud, så kan jeg garantiere, at sygeplejersken vil så færdobbe saltonmortaler for at komme i kontakt med en imam. Det er også så heldigt, at der er noget, der hedder Islamisk Kulturcenter i telefonbogen. Der er intidlige flere islamiske foreninger, så jeg er sikker på, at enhver sygeplejerske vil stå på hovedet for at få en til at komme.

Men det er jo, som det også er blevet sagt, ikke ligegyldigt, om man er shiamuslim eller sunnumuslim. Det er jo om at finde en, der er fra det rigtige trostretning, og det er også om at finde en imam, der kan tale det sprog, der er behov for.

Jeg vil gerne formidle heft for mig selv, at hvis jeg fra de forskellige sprogrupper inden for den islamiske tro modtager et ark A4, hvorpå der står, at taler man urdu, så er der imamden og den og den, der bor der og der, og telefonsammensætningen, så skal jeg personligt – som min gamle nabos afsted sagde: Umma – bringe dette ark A4 ned i Bredgade lige ved siden af, hvor jeg bor, ned til HS, hvor man uivindsomt vil mangfoldiggøre det, og ellers skal jeg gerne gøre det og bringe det ud til de forskellige hospitaler og sige: Nu skal I se, venner. Hvis I har en muslim, som beder om at tale med en imam, så har I her et ark, og så går det perenemt.

Der er ingen som helst grund til at lave nogen kæmpe communal sag ud af det. Det er en lille, praktisk ting, og naturligvis skal en muslim da også have mulighed for at tale med en imam, det kan ikke være noget problem.

Louise Frevert (Ø): Jeg havde næsten ikke troet, det var muligt, jeg skulle blive enig med fru Grete Henius, men jeg er faktisk helt enig med fru Henius om, at det ikke er en communal opgave det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Jeg skal ikke trætte forsamlingen med Dansk Folkepartis synspunkter på det her, for jeg tror efterhånden, at forsamlingen ved, hvad Dansk Folkeparti mener om det.

Men jeg vil da sige, at det er et sympatisk forslag, hvis det kunne være udgiftsneutralt. Men det er jeg helt sikker på, at det vil det ikke være, fordi under alle omstændigheder skal der bruges nogle ressourcer et eller andet sted fra. Der bliver også brugt ressourcer fra præster. Så det vil sige, at deres arbejdspress vil blive større. Ergo vil pengene stadig væk komme fra skatteborgernes lommer. Det vil også være en meget omfattende affære med alle de trosretninger, vi har i Danmark.

Og vi skal altså lige tanke på en ting: Vi har altstå stadig væk én religion i Danmark, og det må så være præsterne, der understøtter den religion på hospitalerne. Det andet er en fuldstændig privat sag, som man ikke skal deltagge i.

Netværket hos indvandrere er i ørvejen stor, og der er så mange forskellige nationaliteter samlet her i Danmark på nuværende tidspunkt, så det må være deres egne, der sørger for, at der er den oplysning, som der skal til. Også fordi der er så mange forskellige sprog, at det næsten ikke ville kunne lade sig gøre at sæge de sprogrupper uden for rækken. Vi har været utsat for den problemstilling inden for modersmålsundervisningen.

Det kan godt være, at forsamlingen ikke synes, det er interessant, det, jeg siger, men der er en utrolig uro her hele tiden ...

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det er korrekt, og det er Louise Frevert, der har ordet.

Louise Frevert (O): I kan bare lukke ørene, hvis I ikke gider høre på det, men det er så en anden side af sagen.

Men der, hvor jeg kom fra, var, at der i modernmålsundervisningen er så mange forskellige sprogrgrupper, så der måske ikke engang har været en leser, der kunne undervise i det pågældende sprog. Så fortæl mig lige, om det vil være muligt at få en imam, der har det pågældende sprog, til at komme på et hospital. Så vil vi også betale flybilletter til at få dem op og alt muligt andet. Vi kan altså ikke stemme for forslaget.

Lars Huiters (L): Da jeg var medforslagsstiller til dette forslag, så troede jeg på ikke mindst i starten af denne debat, at de praktiske ting omkring det her rimeligt hurtigt kunne falde på plads.

Jeg tro, alle borgerrepræsentanter udmærket godt ved, hvad det betyder for det enkelte menneske, specielt hvis man bliver klar over, at man står ved sin livsafslutning, med den religiøse dimension. Det skal jeg ikke på nogen som helst måde belære nogen som helst i Borgerrepræsentationen om, fordi det ved hver især alle.

Jeg skal kun gøre opmærksom på, at følge grundloven er der religionsfrihed i Danmark, og det er en af de centrale friheder, som jeg ved, vi i Danmark har kæmpet reelt og godt for.

Jeg forstår, at den praktiske udforelse ved dette forslag, og jeg har fuldstændig sympati både for Socialdemokratiet og Enhedslistens ændringsforslag, er, at man på de forskellige

klinikker, afdelinger på HS' hospitaler, lige så vel som man har det i telefonbogen, har forskellige telefonnumre, når man ringer rundt til socialrådgivere, og det kan være andet ting, at så står der også en telefonliste, hvor man på givet foranledning kan henvende sig, når patienter eller påtredende anmelder om at få kontakt til sin præst, til sin imam, til sin sjælelige rådgiver.

Jeg synes ikke, at Borgerrepræsentationen, om jeg så må sige skal problematisere det her i udstrakt grad. Der er religionsfrihed i Danmark, og det synes jeg, med den værdighed, der skal ligge i det her, at vi markerer ved, at vi naturligvis får det gennemført.

Lubna Elahi (UP): Jeg kan ikke forstå fra Henius' modstand. Jeg kunne ønske mig, det var så nemt. Jeg vil gerne invitere fru Henius til et hvilket som helst hospital, selvfolgetlig inden for HS' regi. Alene det, at man kan stille sig op på børseisgangen og se, hvor svært det kan være for muslimske kvinder at få fat i de måltider, de har bestilt, fordi det bliver mange gange ikke respekteret. Det vil jeg gerne invitere personligt ... jamen lad være at sidde og lave øjne. Prøv at lytte til, hvad jeg siger ... (Afbrættes). Jamen du skal ikke sidde og lave grimasser ...

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Lubna Elahi har ordet.

Lubna Elahi (UP): Ja, det er rigtigt.

Jeg synes, at man skal se på hele denne sag, at vi har nogle københavnere med en anden religiøs baggrund, og de har også ret til og krav på den samme public service. Det kan ikke være anderledes. Altså vi er ikke et homogent samfund i Københavns Kommune med en enkelt religion, og så kan man sige, det er det, vi skal forholde os til.

Jeg er meget ked af, at Dansk Folkeparti giver den hele armen på et niveau, som jeg er uforskårende over for. Så kommer der flyvehilletter ind. Jeg er da glad for, at der ikke bliver nævnt familieamtenføring og arbejds- og opholdstilladelse. Det synes jeg faktisk er meget usægtigt.

Jeg synes, vi skal forholde os til, at vi har nogle københavnere med et reelt behov, og det kan godt være, at det er 10 eller 15 pct. af københavnerne, vi taler om.

Jeg vil også klargøre, når man taler om, at der er 17 eller måske 18 islamiske trostreligioner, jamen det er ikke nogen hemmelighed, at de fleste herboende muslimer har en sunnimuslimsk baggrund, og så er der en mindre minoritet, som er shiamuslimer. Men vi snakker ikke om så mange og så mange sprogs, så det bliver helt uoverskueligt. Vi snakker om at henvende os til de etablerede trossamfund inden for islam.

Nu er der så kommet et ændringsforslag. Så altfa hvis viljen er der, så kan jeg ikke se, der er nogen problemer. Men selvfolgetlig kræver det, at man ser de andre også som mennesker med nærmestekige behov. Det kræves selvfolgetlig.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så skal jeg oplyse, inden Ben Haddou får ordet, at de 2. forslag, der er stillet af henholdsvis Jette Bergenholz Bautrup og Bent Møller, begge er trukket eller er samordnet til et samlet ændringsforslag, der, som jeg har fået det op-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

lyst, stilles af Socialdemokratiet, Enhedslisten, CD, Lubna Elahi, Radikale, SF, Venstre, Aage Pedersen og Lars Huutens. Det er identisk med det af Beritte Möller stillede forslag og med den motivering, som er anden del af det af Jette Bergenthal Bautrup stillede forslag. Jeg skal nok læse det op, når vi når længere.

Abderrahman Ben Haddou (D): Det her er næsten ved at udvikle sig til en vejnævnsag. Alt så jeg synes, at man blandt parter og æbler sammen i denne sag. Det her er ikke en udbændingsdebat om opholdstilladelser og flybilletter osv., osv. Det drejer sig om skatteborgere i København, som reelt har et behov, som ikke bliver dækket inden for HS-regi i dag. Det er det, der er sagens kerne. Alt andet er udenomsniveau.

Når vi alligevel snakker om skat og adgifter osv., så kan jeg da oplyse Dansk Folkepartis repræsentant om, at man på Kirkeministeriets hjemmeside kan trække oplysninger om, at ca. 600 mill. kr. i 1999 blev trukket som A-skat, det vil sige også fra folk med en anden religiøs baggrund, og overført til Kirkeministeriet, og de blev bl.a. brugt til pensioner, hvis vi skal diskutere det reelt.

Hvis vi igen skal fortælle med det økonomiske, så kan jeg oplyse, at netop det notat, som Beritte Möller henviste til, siger, at de 3 præster, som jeg igen vil fremhæve, at vi er meget glade for og ikke har noget imod, faktisk bliver aftommet af hospitalsvæsenet, det gør de. Så kom ikke heron og sig, at det ikke er noget, der bliver finansieret religiøst. Det bliver finansieret af skattemidlerne eller statteborgerne. Det har jeg slet ikke noget imod. Jeg anerkender fuldt ud, at den danske folkekirk er den, der skal tegne den danske statsreligion. Det har ikke noget med det at gøre. Det har simpelt hen noget at gøre med service for bestemte borgere og løsning af visse problemer.

Nogen kan komme herop og hævde sig om entelte hændelser på hospitaler osv. og male det hele rosenrødt. Jeg vil sige, at vores sygeplejepersonale og læger osv. gør et fremragende arbejde, men de er altså ikke rustet til at klare nogen af de her problemer, jeg taler om.

Når jeg så siger, at vi skal finde en løsning på det, så kunne det eksempelvis – jeg taler ikke om sygehuspersonalet direkte – løses administrativt ved, at man havde en medarbejder, der indimellem tog kontakt til de forskellige, jeg er godt klar over, at der er forskellige religiøse grupper inden for muslimer her i Danmark, det er klart. Jeg ved også godt, at der findes flere sprog, men der bliver også prædiken om fredagen på flere sprøjt i moskeerne. Det er ikke noget problem, man finder bare en fællestavnér. Det er slet ikke det problem, som man gør det til.

Det er mere det med, at man måske hører til en bestemt gren, og så er det, jeg siger: Lad os få en medarbejder, f.eks. i administrationen, der skal sørge for at skabe de her kontakter rundt omkring til de forskellige, nemlig autoriserede imamer osv. Og så laver vi en liste, og så når jeg bliver indlagt og bliver alvorligt syg, så er det så nemt. Hvis jeg kan, så kan jeg selv ringe til vedkommende, og hvis jeg ikke kan, så kan jeg bede sygeplejersken om at gøre det for mig.

Så let er det. Det er ikke en vild diskussion om flybilletter og opholdstilladelse og måske også oven i købet, for at komme længere ud, om tvangssægeskaber. Men det gører vi ikke diskuter i aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Wallait Khan (V): Meget kort. Vi snakker kun om en telefonliste over de imamer, som frivilligt tilsætter sig og giver samtykke til, at de er parate til at komme, hvis der bliver ringet efter dem.

Forleden har Grete Henius og jeg snakket meget hyggeligt om det her, og det var selvfølgelig en diskussion. Efter diskussionen blev vi enige om, at nu skal vi finde ud af, om der står noget i disse telefonbøger, hvis vi kan finde nogle islamiske trossamfund, hvor det ifølge Grete Henius bliver lettere at finde frem til en imam, ligesom hun siger nu, at sygeplejerskerne er parate til at hjælpe de patienter, som ligger der. Når Grete Henius slog op i alle disse telefonbøger for at finde ud af det, så tog det mindst 20-25 minutter, for vi fandt et sted, hvor der stod Islamisk Trossamfund, Islamisk Kulturfond og en eller anden forening.

Og så snakkede vi også om det på det tidspunkt, og det kan vi også alle sammen forstå: Hvorfor skal vi udsette vores sygeplejersker for det her, hver gang en patient vil have en imam eller en eller anden religiøs person? Hvorfor kan vi ikke én gang finde frem til disse personer eller disse trossamfund eller disse religiøse steder og så prove at spørge dem, om de vil være med i denne ordning, om de er parate til at stå på din liste?

Hver gang man ringer til dem, kun til dem, som har sagt ja til det, og så er det ikke bare ene, når man siger, trosværtigheder og alt det her, så står der bare, hvem er shia, hvem er sunni, og så kan patienten selv vælge, at jeg vil have den og den. Så bliver det meget nemmere, og så kan vi spare tid og alle de besværligheder for sygeplejerskene.

Det handler kun om en telefonliste, som man har lavet bare i løbet af én dag, hvor man har ringet rundt, og så har man fået tilbagemeddelelser, og så har man lavet det. Den ligger på hospitaler, og det er meget simpelt.

Jeg ved også godt, og vores ven Louise Frevert ved det, at disse patienter betaler også skat, så det er ikke andre skatteydere, som skal betale noget for dem, og det koster heller ikke noget, det ved hun også. Et eller andet støttet hun også det her.

Til sidst vil jeg sige, at det er meget, meget positivt, at alle sammen kan forstå det, og alle støtter det her. Jeg er glad for det, og jeg er sikker på, at Ben Haddou og andre også er glade for det her. Tak for det.

Grete Henius (C): Min gamle ven Wallait Khan og jeg havde, som han så rigtigt sagde heroppefra, en hyggelig samtal oppe i Læseværelset forleden dag. Det var rigtig hyggeligt, fordi Wallait Khan ved godt, regner jeg med, at jeg ikke er racist eller imod, at indvandrere – det hører jeg, du ved, det har vi titalt om.

Men det, jeg sagde, var, at det må være det muslimske, det islamiske trossamfund i Danmark, som bare skal have den liste selv og sige: De bedes venligst formidle, at vedlagte bliver omdelt på hospitalerne.

Og så kommer jo nemlig ganske rigtigt, men de islamiske trossamfund har jo ikke engang sengt for at blive optaget i telefonbogen. Det drillede jeg Wallait Khan meget med i al ge-mythghed og sagde: I må jo bare sørge for at stå i telefonbogen. Der er flere spalter, der hedder »Folkekirkens«, og så er der 1½ eller 2 spalter, der hedder »Andie trossamfund«, og der står hver et trossamfund, baptister, det ene efter det andet, men ikke nogen muslimske trossamfund.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Og så sagde jeg: I skal bare skrive til TeleDanmarks telefonbogsforlag, at I gerne vil opuges i telefonbogen, og så kan de sende regning. Jeg ved ikke, hvad det koster, nogle få kroner, at blive optaget der, og i Navnebogen koster det i hvert fald ikke noget.

Men da jeg så slog op i Navnebogen under Islamisk Kulturcenter, Islamisk Forening, Islamisk et eller andet, der stod der jo masser. I må kælle mig Mads, hvis en sygeplejerske er så dum – det tror jeg bestemt ikke, hun er – at hun ikke kan finde ud af at ringe op efter en telefonbog. Det kan alle andre.

Og så kommer endelig, at det må være et fatal, der kan stå med det problem. Jeg har i ørespis misundt muslimer, at dc havde så stor et netværk, stor familie, godt sammenhold, onklér og familiemedlemmer, jeg har virkelig af et ærligt hjerte misundt mennesker, at de har – altså ikke på nogen grim måde misundt, men synes, at det må være herligt at have så meget hyggelige familie omkring sig.

Det kan godt være, at der så er nogle, der ikke ønsker, at deres onkel eller søster eller tante eller son eller mor, kone, mand, skal vide, at de gerne vil tale med imamen. Men altså det kan ikke være så mange, der ikke kan lide at sage til deres nærmeste påtænende: Vil du gerne være sond at få imamen herud? Så vil jeg da håbe, at der er nogle i den gode familie, der kan sørge for det.

Til Ben Haddou vil jeg gerne sige: Du sagde, at det jo også er skatteborgerne. Se, jeg hører til dem, der mener, at uanset om man er bistandsklient, skatteborger, hjemlös placeret under en busk i en papkasse, så skal alle have lov til at få en præst.

Jeg er overbevist om – der er ingen, der har kunnet overbevise mig om det modsatte – at enhver præst ved et twirket som helst trossamfund vil komme anstigende, hvis en sygeplejerske ringer og siger: Vi har en patient, som gerne vil tale med Dem. Men de må naturligvis sørge for at stå i telefonbogen, så man er i stand til at ringe dem op. Det gode råd vil jeg give mine muslimske venner høreinde. Sørg for, at I står i telefonbogen; så er der ingen sygeplejersker, der vil nægte at ringe til imamen.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Hørte vi et lille »du« undervej? Jeg tror, jeg hørte et lille »du«.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg vil bare sige, at det er bare underligt, at man hører opført høret, at lige en bestemt gruppe af vores borgere selv skal stå op i telefonbogen, hvis de ligger halvsvigt eller alvorligt syge eller ligge døende eller skal bede sygeplejersken om selv at føde rundt med telefonbogen osv., osv. Det er en mærkelig holdning, man har til én bestemt gruppe.

Jeg vil samtidig sige, at jeg er glad for det ændringsforslag, som er kommet fra Socialdemokratiet og fra andre partier her i salen, som reel betyder, at denne service også til andre troende endlige muslimer. Det gør jeg, fordi jeg netop mener, det her er et problem blandt muslimer, fordi det er den største gruppe af andre religiøse grupper her i København. Men det er da klart, at det ikke skal afholde andre, der tilhører en anden religion, muligheden for at benytte sig af det. Hvis det skal være det første skridt, så de også kan være med til det, så vil jeg selvfølgelig også støtte det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Og så sagde jeg: Det er netop derfor, jeg tog ordet. Det er blot for at sige tak for en bred opbakning til de hører partier i Borgerrepræsentationen, som det ser ud til. Det er bare det eneste, det er ikke en lang diskussion.

(Kort bemærkning).

Wallaat Khan (V): Til Grete Henius vil jeg sige, at det er rigtigt nok, indvandrere har et netværk, men nu snakker vi kun om de integrerede, som er blevet isolerede.

(Kort bemærkning).

Grete Henius (C): Nu må jeg sandeligt passe på ikke at komme til at sige »du« til hr. Ben Haddou.

Men hr. Ben Haddou skal lige af mig oplyses om, at naturligvis må imamen da have et præg om, at han er ønsket. Han er vel ikke i så tæt kontakt med Gud, at han kan komme på egen foranledning, vel? Han skal da have at vide, at han er ønsket. Og så er det da lige meget, om det er en imam eller en folkekirkeprest eller en rabbiner eller en Christian Science eller hvad pokker det hedder alt sammen. De skal da have at vide, at de er ønsket, og der er ikke nogens, der ønsker at forholde nogen som helst imam oplysnings om, at han er ønsket.

Socialdemokratiets, Enhedslisten, De Radikale, CD, Lubna Elahi, UP, Lars Hutters, Sol, Venstre, SF og Age Pedersen, UP, stillede følgende ændringsforslag: »Borgerrepræsentationen opfordrer bestyrelsesmedlemmer i H:S til at arbejde for, at alle patienter får mulighed for ændeligt og religiøs vejledning og støtte – uanset trossamfundstilknytning. Det ville være ønskeligt med en formel ordning med alle trossamfund.«

Ændringsforslaget vedtoges med 44 stemmer imod 9. For stemte A, V, F, Ø, B, L, D, W og U. Imod stemte O og C.

Medlemsforslaget var hermed hørtafslaget.

29) BR 169/01. Medlemsforslag om Bjerregårdsvej
(Stillet af Ole Hentzen (C)):
Bygge- og Teknikforvaltningen bemyn diges til for ejendommen Bjerregårdsvej 6 (matr.nr. 19 a, Valby, København), med forbehold for endeligt projekt og resultatet af formøden råbohøring, i et nærmere beskrevet omfang og på nærmere angivne betingelser at dispensere fra bestræmmelser i lokalplan nr. 333 »Bjerregårdsvej« bl.a. om, at der højst må inderføres 100 m² hver pr. ejendom.

Ole Hentzen (C): Borgerrepræsentationen vedtog for ganske kort tid siden en lokalplan nr. 333 gældende for Bjerregårdsvej i Valby. Det var en lokalplan, som man diskuterede en ret overordentlig vidtgående i forhold til tidligere, og som derfor afstredkom en hel del diskus-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Medet 26. april 2001

sioner, drøftelser og indkaldelser med diverse mennesker, herunder selvstændig også med partierne, og hvor visse parter, også efter stortræse selvstændig, debatterede med de mest vidtgående grundejere i området. Nogle af grundejerne er store, ikke bare som virksomheder, men også som grundejere, idet de ejer flere ejendomme.

En af disse grundejere har søgt dispensation, og det gør han på helt normal måde ved at sende det til administrationen i Bygge- og Teknikforvaltningen. De laver en afbalanceret indstilling, hvor samtlige forhold, der søges om dispensation for, er beskrevet, gennemtygget og væjet for og imod. Forvaltningen er helt entydig, at på disse givne præmisser, som er beskrevet her i sagen, skal der gives dispensation, for det er en god sag, som derved fuldender et område og tilfører det nogle ejendomme.

Dessværre er der så et enkelt parti, der glemmer, at de egentlig har haft de møder med den pågældende ejer og har lovet, at denne sag selvstændig ville blive betænkt. Men det er jo såd et ulykkelige hen, og derfor blev jeg nødsaget til at benytte standningsretten for at sige, ja-men det kunne jo være, at den mellemliggende tid gjorde, at de kom på bedre tanker. Fordi sagens indhold kan jo ikke give anledning til, at der en nogen, der bestridt sagligheden heri, for den er beskrevet af forvaltningen, og forvaltningen ønsker klart, at her er der et område, hvor man skal give dispensation.

Så derfor skal jeg selvstændig overladte til forsamlingen, at disse dispensationer gives, således at der ikke er vilkårlighed i det her, men formuft og rimelighed, og det er vel også kriterier, som denne Borgerrepræsentation indimellem må tillægge nogle sager.

Jens Kjær Christensen (Ø): Ole Hentzen har jo fuldkommen ret i, at det ikke er særlig lang tid siden, vi har vedtaget en lokalplan for det område, hvori der ansøges om dispensation. Jeg vil så sige og erindre om, at indholdet i denne lokalplan var i ganske god overensstemmelse også med kommunens boligpolitik i øvrigt, da der her er tale om et B1-område, altså et villaområde, som i kommunesplanen år efter år har stået som rent boligområde.

Meningen var efter denne erhvervsudnyttelse, som har udviklet sig igennem de senere år, at fastholde området som et boligområde, og så snart, det snorkede vi også om i forbindelse med lokalplanen, langsomt at udvikle og tilbagefore området til 1 større grad at være et boligområde.

Den konkrete bygning, der her er tale om, der søges dispensation til, har altid været bolig, vil jeg gøre opmærksom på. Det er heller ikke et spørgsmål om, at den skal færdiggøres. Det, hvor man vil bygge en lenge, har der aldrig været en længe. Det er bare, fordi ordet »færdigstørre« optredede, men der er ikke noget at færdiggøre, den har set sådan ud, så vidt jeg har fået oplyst, næsten de sidste 100 år. Oprindeligt har der været 2 andre langer den anden vej, den gang den var en rigtig bondegård og det hele så anderledes ud i det landskabelige billede derude, da det rigtig var bondeiland.

Derfor er det vores opfattelse, at denne dispensation, som forvaltningen af uransagelige årsager har indstillet til positivt bedømmelse, faktisk i virkeligheden strider mod det, der var intentionerne med at lave denne lokalplan. Derfor vil Enhedslisten stemme nej til dispensationerne, eller om det er Ole Hentzens medlemsforslag, vi skal tage stilling til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Medet 26. april 2001

Medlemsforslaget blev forlastedes med 32 stemmer imod 19. For stemte V med undtagelse af 1 medlem (Bente Frost), O, C, B og D. Imod stemte A, 1 medlem af V (Bente Frost), F, Q, L, W og U.

1. næstformand (Hellen Hedemann): Så går jeg lige et øjeblik tilbage til sag 150/01, idet Det Radikale Venstre har bedt om at få en bemærkning imod, der hedder, at Det Radikale Venstre ikke er enig i den rækkefølge, som forslagene er sat til afstemming i Enhedslisten, SF og SOL er enige med De Radikale.

30) BR 177/01. Medlemsforslag om hjemmehjælpsområdet
(Stillet af Peter Skarup, Louise Frevert, Karin Storgaard, Poul Nielsen, Birthe Nørgaard (alle O) samt Lars Hutters (L)):
Det indegåede forløb på hjemmehjælpsområdet diskuteres i Borgerrepræsentationen.

Louise Frevert (O): Man skulle næsten tro, jeg var ved at oparbeide et eller andet masochistisk forhold til borgmesteren, siden jeg frivilligt stiller mig herop for at modtage øretæver, men det skal nu ikke slå mig ud, at der bliver tal til sådan til nogle af medlemmerne her i forsamlingen. Men jeg skal gøre det kont i første omgang.

Vi har valgt at fremsætte vores forslag her til drøftelse på en meget blød måde. Til genagt har vi omdealt nogle »vækter«, nogle ændringsforslag til dagsordens punkt 30, og vi har forhårt os hos Flemming D. Hansen, den siger, at vores fremgangsmåde er korrekt. Derfor har jeg de her 4 forslag, som jeg i virkeligheden ikke behøver at læse op, det kan de ærede medlemmer selv gøre, den tid skal jeg ikke tagc.

Der dukker usædelseligt nye ting op i denne sag. Vi mener ikke, ligesom visse andre partier her i forsamlingen, at det forløb, der er blevet indgået mellem A, F, Ø, D, B og P, er optimalt. De 35 mill. kr. forslår som en skredser i helvede. Som Bo Andersen, direktøren for Sundheds- og Omsorgsudvalget, har udtalt, vil det være over et år, før den optimale hjemmehjælp er på plads.

Vi er ude til høringen om ældrepolitikken rundt omkring på plejehjemmene, vi taler med ældre mennesker, og det er meget svært for os alle sammen, også de ældre, at forholde sig til, at de ikke har en hjemmehjælp, der fungerer optimalt.

Så derfor synes vi, at det er på tide, inden der bliver valg, så det ikke kun skal være valgfæsk, men at vi simpelt hen er i stand til at gøre noget for de ældre, deres pårørende og personale, at vi får tilført området nogle flere midler. De 35 mil. kr. og at sætte et plejehjem til 16 mil. kr. til ekonomiforvaltningen er jo fuldstændig uhørt, idet vi mangler plejehjemsplasser. Der ligger stadig væk 500 mennesker, der ikke kan komme på plejehjem, og så sejger man plejehjem, det ene efter det andet.

Så vi har de her ændringsforslag, og det er så ordene for nu.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

1. næstformand (**Helle Hedemann**): Jeg vil sige, at rundt på medlemmernes pladser ligger der jo, ja der står et ændringsforslag til dagsordenens punkt 30, stillet af Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti er orienteret om det, jeg siger her og nu. Det er, at dette jo ikke er et punkt, som man kan stille ændringsforslag til. Så Dansk Folkeparti er orienteret om, at man kan stille det her som et forslag til de næste BR-møde. Det er altså ikke et ændringsforslag, vi kommer til at tage stilling til i aften ... *(Aftrydelse af Louise Frevert)*. Det finder vi så ud af senere. Jeg tror, jeg har ret.

Borgmester Peter Martinussen: Jeg ved ikke, om jeg skal blande mig, det skal jeg nok lade være med, i formandens belæring at Dansk Folkeparti, men bare sige, at jeg tror, vi i virkeligheden er mange, både partier, der er med i det her forlig, og partier, der måske ikke er med i det her forlig, der er enige i, at selvfølgelig skal vi have en drøftelse af det her, men det bør være på et ordentligt grundlag.

Jeg kan til forsamlingens oplysning sige, at Økonomiudvalget i tirsdags – det ved i hvert fald et medlem af Dansk Folkeparti, for han var til stede – diskuterede de forslag, der følger af det forlig, der er indgået, og som man selvfølgelig kan have mange meningar om, det vil jeg slet ikke gå ind i dag.

Jeg vil bare sige, at den ikke er nogen, der har ønsket ligesom det, der fremgår af motiveringan, at nogle troede, det her kunne laves bag lukkede døre, så ingen opdagede det. Nu var Louise Frevertude og sige, at det havde de sædje nu opdaget – det nåbør jeg også, de har – at der er nogle, der har sikret penge til hjemmehjælpen.

Men korte af det lange er bare, at det her kommer vi til at diskutere for og imod, når Økonomiudvalgets indstilling kommer vedrørende de her forslag. Jeg synes, det ville klæde forslagstillerne til i aften helt uanset holdningen til hjemmehjælpen, som er en lang debat værd, og som vi fra Socialdemokratiet meget gerne deltagter i og meget gerne stiller vores holdning til forslagstillerne omkring, hvorfor de ikke har været med til at sikre økonomien ... jeg kan se, at Louise Frevert ikke har tid til at høre, hvad jeg siger. Jeg ved ikke, om det er et led i det masochistiske forhold imellem os. Jeg har nu ikke noget ønske om noget specielt forhold mellem os, snarere tværtimod.

Jeg vil bare sige, at det altså ikke er det, der rigtig kan optages på dagsordenen. Jeg er meget, vi er meget undrende i Den Socialdemokratiske Gruppe over, at det her forslag overhovedet kunne nå frem til dagsordenen, at man kan sige, man ønsker en drøftelse af et eller andet ud i luften, og så kommer der 4. ændringsforslag helt i Dansk Folkepartis sædvanlige stil, som jeg har kommenteret tidligere i aften. Det er karruselturen, der fortætter, fuldstændig uden økonomiske eller andre beregninger.

Så først siger man nej til at bevile den formøde økonomi til hjemmehjælpen, og derefter kommer man med sine egne udfløjskrevende forslag uden at anrise drakning. Altså lokalaviserne passer meget godt på Dansk Folkeparti.

Men skal vi ikke tage det næste gang. Jeg har varmet op, som Louise Frevert kan høre. Det tror jeg også, Louise Frevert har. Vi behøver ikke at have noget forhold for det, heldigvis, vi kan nøjes med at forholde os til det, når vi kommer på talerstolen næste gang og har oppeget til det med forliget. Så kan vi også se, hvad Dansk Folkeparti har stemt, og diskutere forligspartier. Hvad er baggrunden for, at der eksisterer en så stor vrede blandt de ældre?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

det. Det deltager vi utrolig gerne i fra Socialdemokratiets side, også over flere timer, hvis det ønskes, men på et ordentligt grundlag.

Bente Möller (Ø): Jeg forstår godt, at Dansk Folkeparti har været nødt til at bede om en drøftelse i salen, fordi Dansk Folkeparti har et stort problem. Dansk Folkeparti har både i Sundheds- og Omsorgsudvalget og i Økonomiudvalget stemt imod en merbevilling til hjemmehjælpsområdet på 35 mill. kr., nemlig de 35 mill. kr., som forliget skafte.

Hvad nu hvis det var faldet i Sundheds- og Omsorgsudvalget eller Økonomiudvalget, fordi Dansk Folkepartis stemme havde manglet? Så havde konsekvensen været, at servicen for de ældre var blevet endnu ringere, end den er i dag, og der var blevet fyret 180 hjemmehjælpere.

Enhedslisten er slet ikke utilfreds med den her aftale. Vi er utilfredse med det generelle serviceiveau i Københavns Kommune på hjemmehjælpsområdet, men det skal aldrig nogen sinde få os til ikke at tage de lunser, vi kan få, og denne gang var det 35 mill. kr.

Marlene Krogh (F): Jamen jeg kan kun tilslutte mig det. Bente Möller og borgmester Peter Martinussen har sagt. Men jeg kan altså ikke lade være med også at tage fat i de ting, som Dansk Folkeparti kort beskriver heri, hvad de gerne vil have. Det er det rene vrav, det, der står her.

På den ene side siger de, at timerne skal bruges 100 pct. Ja, og det bliver de også. De bliver brugt 100 pct., selvfølgelig gor de det. Den tildelte hjemmehjælp, som folk har, er ikke udmålt i procenter på den måde. Den er udmålt i yderst. Det er den ene ting, og det synes jeg, man må notere, at man bør sætte sig ind i, hvordan og hvorledes de her ting er udmålt, før man begynder at stille nogen forslag, for ellers er det det rene vrav.

En anden ting er, at man også i det her ændringsforslag skriver, at revisiteringen må bortfældes. Hvad er det for en baggrund at have og sige, at den må bortfældes? Der er måske mennesker i København, som ikke har fået revisiteret deres hjemmehjælp i åretvis. Det kunne jo være, at der var nogen af dem, som havde brug for mere hjemmehjælp. Men det er åbenbart ikke det, man ønsker i Dansk Folkeparti. De skal bare fastholde på samme niveau, unset om de har brug for det eller ej.

Derfor er der brug for, at vi revisiterer samtlige ældte for at få et ordentligt grundlag at tage stilling på og for at få et ordentligt grundlag for at sikre, at de zidte får den hjælp, de skal have. Men det synes Dansk Folkeparti åbenbart ikke. Det er ulåteligt, at man ikke sætter sig bedre ind i sagerne, for man stiller forslag.

Lars Huitters (L): Det er jo ovenud interessant at høre her i Borgerrepræsentationen de politiske kommentarer til det indgåede forlig på hjemmehjælpsområdet, ikke mindst borgmester Peter Martinussen.

Man skulle jo tro, når man hørte borgmester Peter Martinussen, at hermed er der givet en garanti til samtlige ældte, der har behov for hjælp, for, at det skal de nok få.

Se, nu ved jeg jo godt noget af det, der ligger i hjemmehjælpsområdet. Meninden jeg når så langt, så kunne jeg da godt tanke mig at spørge borgmester Peter Martinussen og de øvrige forligspartier: Hvad er baggrunden for, at der eksisterer en så stor vrede blandt de ældre?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Hvad er det, de ældre siger, når de er kommet frem her til de møder, man har afholdt omkring ældrepolitikken i København?

Er det forstået på den måde, at borgmester Peter Martinussen og forligspartiet er blevet kronede som de store, højemodige reddere af de ældres situation i København? Eller forhol den det sig på den måde, og nu ved de pågældende partier, at jeg ikke har været til stede på de pågældende møder, at mærkeligt nok har jeg faktisk fået at vide fra mange ældre, der efterfølgende har kontakket undercneude, at der er adskillige spørgsmål, som de ikke har fået svar på, og de har udtrykt meget stor frustration og vrede over, at man ikke har givet dem den garanti, som de rent faktisk ønsker på dette område.

Det skal ikke være nogen som hejst hemmelighed, det tror jeg også godt, at flere af de partier, der står bag forliget, ved, at jeg personligt naturligvis har sympati for, at man forsøger at finde økonomi til at løse problemerne.

Det skal heller ikke være nogen hemmelighed, og det vil jeg da godt sige heroppe fra talerstolen i aften, at jeg havde stærke overvejelser om at tiltræde forliget, og hvis ikke mit bagland rent faktisk havde sagt nej, så havde jeg gjort det. Sådan er det.

Baggrunden er, og det vil jeg så sige, at SOL ikke ville være med til at finansiere det ved, at man solgte plejehjem, som man synes, man havde brug for. SOL ville ikke være med til, at man ikke gav en 100 pct. garanti for samtlige ansatte i dag i hjemmeklæjen. Sådan er det, og jeg vil da godt stå ved, at det altså er SOL's politik.

Men altså man skal heller ikke frenstille fra nogen af partiene, at alt er løst i det her. Der er gjort et stykke arbejde for at forsøge at finde en finansiering, men det er ikke tilstrækkeligt. SOL skal så tilføje, at i kommande forhandlinger med regeringen om den fremtidige økonomi håber jeg, nu når man taler, ikke mindst fra borgmester Peter Martinussens side og Socialdemokratiers side, om, at man vil forsøge at finde penge til finansiering, at man så får en gang skylt støttet SOL i, og det opfordrer jeg også de øvrige partier til, at man så finder den nødvendige finansiering, så man kan give de ældre i København den tryghed, som de fortræffer.

Fordi man kan ikke stå heroppe og sige til de forskellige partier: Hvor vil I finde finansieringen? Man ved udmerket godt, at vi kan ikke bare blive ved med at lave skattekøbøjer, der er jo smadderasocialt, her i København.

Men omvendt er vi også nødt til at se på, at der er en manko, og der er virkelig noget, der mangler, for, at københavnerne, de ældre og ikke mindst de svage københavnere kan få den sikkerhed, som vi alle sammen faktisk mener.

Jeg synes, det er på tide, at man ubetinget går ind for det, som jo sådan set er Socialdemokratiets opfægt til valg, og som SOL har talt meget om her i 2001, »Mennesket før pengene«, og ikke mindst til de svage ældre.

Abderrahman Ben Haddou (D): Det er ikke for at holde en lang tale. Jeg vil blot sige, at selvfolgeligt er CD tilfreds med aftalen. Det drejer sig jo om at finde en løsning på en akut opstået situation.

Så hvis man kommer herop på talerstolen og siger, at man har gjort noget, som faktisk går de ældre imod, så kan jeg ikke rigtig forstå det, hvis jeg skal være helt ærlig, det kan jeg simpelt hen ikke forstå. For hvad er alternativet? Det er, at de ældre så må betale på en anden

måde. Det er simpelt hen det eneste. Jeg kan kun se, at det er den eneste politiske løsning for at fjerne den økonomiske ubalance, der er opstået inden for hjemmehjælpsområdet.

Der råbes heroppefra om, at det har skabt ramaskrig blandt ældre borgere i København. Det har jeg slet ikke kunnet mærke noget til, det må jeg være helt ærlig til erkende. Jeg har tværtindt kun hørt positivt fra ældreorganisationerne rundt omkring, der har været tilfredse med, at man har fundet en løsning på et opstået problem.

Så indeholder aftalen jo også en hel del løsninger på nogle fremtidsproblemer omkring effektivisering inden for hjemmeklæjen.

Så kan jeg sige, at det er rigtigt nok, som nogle partier heroppefra har sagt, ja, det er kun en midlertidig løsning. Ja, det kan da godt være, det er, men det er jo så lagt op til de senere budgetforhandlinger, der kommer i løbet af efteråret. Så må man finde en løsning på det, som eventuelt stadig mangler at blive repareret.

Men i hvert fald her og nu, akut, er der ingen andre løsninger. Vi har fundet 35 mill. kr. uden at, og det er det, man skal huske på, forringre servicen på hjemmeklæjeområdet, det er utrolig, vigtigt. Men dermed ikke sagt, at hjemmeklæjen ikke skal blive bedre, og derfor har vi også i denne aftale erkendt, at der er nogle problemer på området, og det skal der gøres noget ved. Det er bl.a. indkøbsordningen, at man skal se på indkøbsordningen, vasekonduering osv., osv.

Det har jo skabt lidt mistilid rundtomkring. Der kan jeg jo så sige, at i hvert fald på Nørrebro ved vi jo, at det lokale erhvervsliv er gået ind og har taget initiativ til at finde en løsning sammen med bydelsrådet på Nørrebro, og det har fungeret vældigt fint både til gavn for de ældre og for det lokale erhvervsliv.

Jeg kan for den sags skyld stel ikke forstå, at de borgerlige partier kan have noget imod det, det må jeg ærligt indtonne. Det gør mig ked af det, at jeg skal stå sammen med venstrefløjlen. Så er jeg selvfolgelig glad for, at vi har et andet borgerligt parti som Det Radikale Venstre, så man ikke står alene.

Men jeg kan ikke forstå, at sådan en aftale ikke kan mede en bred opbakning politisk,

fordi den er altså kun til gavn for vores ældre borgere.

Peter Staarup (O): Det er jo ikke en alt for positiv modtagelse, den her drøftelse får rundt omkring her i salen. Det er under os lidt, er, at man ikke rigtig vil erkende, at der er nogle problemer. Det hele er abenbart rosenært. Det fremgik af det, som Ben Haddou sagde, men også det, som sundhedsborgmesteren sagde. Det hele er godt.

Men så er det egentlig skæg nok at se, at man for Ældre Sagens vedkommende er meget skeptisk over for virkningerne af dette forlig, fra ældrerådernes side er skeptisk over for det, fra en række politiske partier er skeptiske over for det. Det er mærkeligt, at det sammenfald er til stede, at der er så mange, der trods alt godt kan se, at der er nogle problemer. Det er mærkeligt, at hjemmeklæjeprene selv, der ved, hvor skoen trykker, er skeptiske over for det. Det er mærkeligt, at de ældre er skeptiske over for det, der er foreslægt her.

Men det kan da godt være, vi skal tro på det, som sundhedsborgmesteren siger. Det har vi

jo nogle gange gjort her i Borgerrepræsentationen, hvor det så senere har vist sig, at det ikke

var hele sandheden, der kom frem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Derfor er det vores ønske, som Louise Frevert har sagt, at vi i dag får en debat om selve forliget. Vi synes, det er rimeligt, at når man sidder bag lukkede døre i Borgerrepræsentationen til forligsforhandlinger, men også i udvalgene, at man ud over det, når det er sager, der berører alle ældre i København så meget, som det gør, også her i Borgerrepræsentationen tager en snak om, hvad er egentlig konsekvenserne af det, man får vedtaget. Så vi synes, det er helt fornuftigt, at vi her i Borgerrepræsentationen får vendt alle sten i denne sag.

I forhold til det konkrete, hvor dcr har været lidt kritik af, at vi nævner revisitering, har Marlene Krogh da ret i, at der kan være behov for nogle enkelte justeringer heri. Marlene Krogh mener, at der skal ind og kigge på alle ældres forhold hvidt angå hjæmmehjælp.

Og når man nævner revisitering inden for den kommunale sektor inden for dette område, så ved vi jo godt, hvad det betyder. Det betyder jo ikke, at der kommer flere penge til området. Den situation, vi har i øjeblikket, er meget snæver, den er meget ubehagelig, og den betyder, at en revisitering vil indebære, at ældre får mindre hjæmmehjælp samlet set, end de har haft hidtil.

Det er jo heller ikke sådan, når man ser på plejehjemområdet, at de revisiteringer, man har talt om igennem årene og også udført, har betydet, at det er blevet nemmere at få en plejehjemplads. Nej, det er det sandeligt ikke. Det er sådan, at de ældre, når de kommer op i ælderen, skal være meget ældre, meget gammel, for de kan få en plejehjemplads.

Den revisitering, der er sket inden for hjæmmehjælpsområdet, har ikke været til fordel for de ældre, og en revisitering inden for hjæmmehjælpsområdet med den økonomi, der er i sundheds- og omsorgsforsvartningen, og de signaler, der bliver sendt ud, vil heller ikke være til fordel for de ældre. Tvertimod vil det gå ud over de ældre. Det er jo selvfølgelig også det, som Eldre Sagen peger på, og andre peger på, at det er her, den er gal, og det er det, der vil gøre, at det ser rigtig svært ud for de ældre medborgere, når det gælder hjæmmehjælp.

Så jeg tror, der ligger i den pind 2, som vi har listet op som et ændringsforslag, som vi kommer til at stemme om her i Borgerrepræsentationen på et tidspunkt, jamen der ligger måske i virkeligheden hundet begavet i det her forlig. Det er her, problemerne ligger for de ældre, når man skal ud og revisitere og fortælle, at de ældre får mindre hjæmmehjælp, fordi samlet set vil det betyde mindre hjæmmehjælp.

Når vi taler om vikarerne, som vi også nævner i den 3. pind, så er det simpelt hen fordi det at man skifter fra faste stillinger til vikarstillinge gør, at det bliver mere usikert, mindre rimeligt for den ældre, fordi det bliver løsere tilknyttet arbejdskraft. Det bliver sværere at fastholde den tryghed, som heldigvis en del ældre føler i dag ved, at det er de samme personer, der kommer hen til den ældre. Det vil i højere grad være vikarer nu. Det vil altså i højere grad være skiftende personer, der kommer ud til den enkelte ældre.

Det her også med, at man stiller krav om, at timerne skal defineres meget bestemt ud fra sådan en managementkultur med, at der må være 10 minutter til det ene og 10 minutter til det andet, er også farligt, for det gør, at den snak forsvinder, der sådan på det psykiske plan kan være god for den ældre, hen over bordet, hvor man sidder og fåt læst nogle ting, måske nogle papirering, og hjæmmehjælperen kan rádgive den ældre om, hvor det er man skal sege lidt assisterente enten telefonisk eller et sted i kommunen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Derfor er det vores ønske, som Louise Frevert har sagt, at vi i dag får en debat om selve forliget. Vi synes, det er rimeligt, at når man sidder bag lukkede døre i Borgerrepræsentationen til forligsforhandlinger, men også i udvalgene, at man ud over det, når det er sager, der berører alle ældre i København så meget, som det gør, også her i Borgerrepræsentationen tager en snak om, hvad er egentlig konsekvenserne af det, man får vedtaget. Så vi synes, det er helt fornuftigt, at vi her i Borgerrepræsentationen får vendt alle sten i denne sag.

I forhold til det konkrete, hvor dcr har været lidt kritik af, at vi nævner revisitering, har Marlene Krogh da ret i, at der kan være behov for nogle enkelte justeringer heri. Marlene Krogh mener, at der skal ind og kigge på alle ældres forhold hvidt angå hjæmmehjælp.

Og når man nævner revisitering inden for den kommunale sektor inden for dette område, så ved vi jo godt, hvad det betyder. Det betyder jo ikke, at der kommer flere penge til området. Den situation, vi har i øjeblikket, er meget snæver, den er meget ubehagelig, og den betyder, at en revisitering vil indebære, at ældre får mindre hjæmmehjælp samlet set, end de har haft hidtil.

Det er jo heller ikke sådan, når man ser på plejehjemområdet, at de revisiteringer, man har talt om igennem årene og også udført, har betydet, at det er blevet nemmere at få en plejehjemplads. Nej, det er det sandeligt ikke. Det er sådan, at de ældre, når de kommer op i ælderen, skal være meget ældre, meget gammel, for de kan få en plejehjemplads.

Den revisitering, der er sket inden for hjæmmehjælpsområdet, har ikke været til fordel for de ældre, og en revisitering inden for hjæmmehjælpsområdet med den økonomi, der er i sundheds- og omsorgsforsvartningen, og de signaler, der bliver sendt ud, vil heller ikke være til fordel for de ældre. Tvertimod vil det gå ud over de ældre. Det er jo selvfølgelig også det, som Eldre Sagen peger på, og andre peger på, at det er her, den er gal, og det er det, der vil gøre, at det ser rigtig svært ud for de ældre medborgere, når det gælder hjæmmehjælp.

Så jeg tror, der ligger i den pind 2, som vi har listet op som et ændringsforslag, som vi kommer til at stemme om her i Borgerrepræsentationen på et tidspunkt, jamen der ligger måske i virkeligheden hundet begavet i det her forlig. Det er her, problemerne ligger for de ældre, når man skal ud og revisitere og fortælle, at de ældre får mindre hjæmmehjælp. Det vil i højere grad være vikarer nu. Det vil altså i højere

grad være skiftende personer, der kommer ud til den enkelte ældre.

Det her også med, at man stiller krav om, at timerne skal defineres meget bestemt ud fra sådan en managementkultur med, at der må være 10 minutter til det ene og 10 minutter til det andet, er også farligt, for det gør, at den snak forsvinder, der sådan på det psykiske plan kan være god for den ældre, hen over bordet, hvor man sidder og fåt læst nogle ting, måske nogle papirering, og hjæmmehjælperen kan rádgive den ældre om, hvor det er man skal sege lidt assisterente enten telefonisk eller et sted i kommunen.

Fordi managementkulturen betyder simpelt hen, at hjæmmehjælperen derhjemme har fået en påbud om, at den ældre har ikke så god tid til at ordne sådan nogle planer mere på det psykiske plan, på det verbale plan, men det er fast rengøring eller fast indkøb eller nogle ganske bestemte ting, der må bruges tid på, og det andet er der ikke tid til.

Så det er altså sådan nogle ting, der er problemer med på dette område, plus jo også, at det også er dokumenteret, at der er problemer med kørebøgerne for hjæmmehjælperne. Nogle har måske set den udsendelse i »DR-Rapporten«, hvor det fremgik, at der var snydt med kørebøgerne. Det skal der også være plads til i sådan nogle budgetter, og der er de altså utroligt stramme, når vi ser på det forlig, der er indgået.

Så vi synes bestemt, der er grund til at diskutere forliget i dag, og det gør vi så, men der er også grund til, at vi ændrer det til det bedre og finder de penge, der skal til, for, at vi kan ændre forliget til det bedre.

1. næstformand (Helle Hellemann): Vi går til 2. runde.

Marlene Krogh (F): Altså jeg er nødt til at sige til Dansk Folkeparti, at nu må de altså smart sætte sig ind i, hvordan dette område overhovedet administreres ... (afbrydelse). Ja, det kunne de selvifølgelig spørge Folketinget om. Det kunne måske være en fordel for os andre, så vi ikke skal sidde her og inettasitte dem gang på gang.

Det er faktisk sådan, Peter Skærup og Dansk Folkeparti, at man ikke udmåler i timer. SF havde gerne set, at man udmålte i timer, men der er ikke lovlymemmel for at udmåle i timer, sådan som oven i uformlig ligesofte Folketingset. Det kunne jo så være en idé, at man tog det op i Folketingset, hvis man i øvrigt kunne finde et flertal for det. Det synes jeg ville være yderst interessant. Det vil vi i hvoret fald ikke være afvisende over for heninde. Jeg kan ikke sige, hvordan man vil forholde sig til det i Folketingset.

Det andet er, når man så snorker om, at det vil gå hårdt ud over de ældre. Det er altså sådan, at der er en lovgivning på dette område, som fastslår, at unset om vi sætter et minimumskrav, for det er det, vi har gjort, som har fulgt op på de her ting, så er det altså også sådan, at tingene skal vurderes efter behov. Det er sådan, at hvis man har problemer på det ene eller andet område og faktisk ikke kan klare sig hjemme i eget hjem, men alligevel ønsker at være der, så skal Københavns Kommune stille hjæmmehjælp til rådighed, således at man kan holde ud at være i eget hjem. Det bliver gjort.

Derfor synes jeg, man må læse teksten, før man går henop og taler om noget, som man faktisk ikke har sat sig ind i. Jeg synes, det er skremmende, at Dansk Folkeparti på det ældres vegne står og siger nogle ting, som ikke kan lade sig gøre, som om de ikke tror, at de bliver overholdt.

Som medlem af klagerådet har jeg også kunnet se, at i Berlingske Tidende fører man sig også frem på bekostning af de ældre og siger, at nu skal man iværksætte serviceforbedringer og sådan nogle ting. Sammen med ældreorganisationerne går man ud og siger, at nu skal det være sådan og sådan og sådan.

Det er rent faktisk sådan, Dansk Folkeparti, at vi har et klageråd, hvor I også selv har rapport, mens jeg har siddet der. Det er faktisk sådan, at Sundheds- og Omsorgsudvalget får rapport,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

porter om, hvordan og hvordan det står til. Det er faktisk også sådan, at 90 pct. af dem, der klager til klagerdene, får ret i deres klager, der bliver rettet op på det.

Jeg ved, der er andre her i salen, der kan bekrefte, at der også bliver besøgt ældre i eget hjem, at der, hvis der er behov for i klagørådet at få yderligere oplysninger og udbydninger, så er det faktisk også sådan, at det kan man få.

Så jeg synes, at det ville tjene Dansk Folkeparti til øgså at bruge de systemer, vi har i Københavns Kommune, som er med til at sikre de ældre, frem for at ture frem med en masse, som i den grad er både lovstridigt og alt muligt andet.

Bente Møller (Ø): Se, det har er en elastik, og den er et meget godt eksempel på, hvordan lovgivningen på hjæmmehjælpsområdet er. Det eksisterer ikke nogen retssikkerhed i den bestemmelse, der er i serviceloven, så derfor bliver hjæmmehjælp, som ellers gik i metermål, udmåltude i kommunerne efter kommunkasserne. Det tennesse, der står i loven, er, at man skal yde praktisk og personlig bistand, og at det skal ske efter en individuel vurdering.

Vi har ikke på noget tidspunkt været tilfredse med serviceniveauet, hverken i Københavns Kommune eller i nogen andre kommuner stort set, fordi det er generelt for ringe. Der er næppe hverken folketingsmedlemmer eller borgerrepræsentanter, der ville finde det tilfredsstillende at få gjort rent hver 14. dag, vasket toj hver 4. uge eller komme i bad en gang om ugen. Det er vi fuldstændig enige i, det er for lidt.

Vi er også enige i, at det, at man udmåler snævert på ydelser, dog med den lille finnes ved sidste finanslovsafale. Hvor det lykkedes for SF og Enhedslisten at få en aftale med regeringen om, at der skulle være mulighed for en vis fleksibilitet på praktisk bistandsområdet, så man kan bytte ydelser. Hvis solen skinner, og man heller vil en tur ud, så skal man have lov til at komme det. Men det, at man udmåler snævert på ydelser, er vi ikke tilfredse med.

Men det andet ikke på, at det havde været endnu værre, hvis de 35 mill. kr. ikke var kommet.

Når Dansk Folkeparti vælger at stemme imod en nerbevilling på 35 mill. kr. i Sundheds- og Omsorgsudvalget og i Økonomiudvalget, så må det jo være, fordi deres udgangspunkt var, at forvaltningens oplæg var bedre. Forvaltningens oplæg var en beskrivelse af, hvad konsekvenserne ellers ville have været, en sækning af rengøringstandarden til gennemsnitligt hver 3. eller 4. uge, og det havde været afskedigelse af 180 hjæmmehjælpere.

Så alt det der med at prøve at snække serviceniveauet generelt og sådan noget er sådan set ikke det, dette forlig handler om. Det her forlig handler om, at vi havde nået en smertegrænse, ved det, vi kunne skaffe til veje nu, var 35 mill. kr.

Så vil jeg sige til hr. Lars Hutters, at det er rigtigt, at jeg har været til samtlige ældrehøringer, og selvfolgtelig er de ældre ikke vildt begejstrede for serviceniveauet i København. Men der er ikke nogen af dem, der har sagt, at de synes, det var ørgerligt, at der var nogle, der skaffede 35 mill. kr. ekstra til hjæmmeplejen.

Peter Skarup (Ø): Jammen jeg forstår da godt, at de partier, der har taget ansvaret for det her forlig, er lidt sure over, at der så er nogle, der kommer ind og kritiserer forliget. Det kan jeg godt forstå, og det er selvfolgtlig sådan en ligform, man lige kommer til at træde på. Men

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

det ændrer jo ikke ved, at når vi nu er nogle partier, der ikke har stemt for forliget i de udvalg, vi nu sidder, Sundheds- og Omsorgsudvalget og Økonomiudvalget, og det gælder Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti, så er det jo, fordi det her er små lapper, man putter på løsningerne. Det er ikke løsningen på en ordentlig måde, der er lagt frem her.

Det er sådan noget med, at man fyter 60 mennesker, som har faste stillinger i dag, de skal så overgå til vilarstillinger. Det er sådan noget fuldstændig tåbelige tiltag, som er småting i forhold til det, der er brug for.

Der er det, jeg ikke forstår, at de forligspartier ikke vil lytte til det, som f.eks. Åldre Sagen siger. Åldre Sagen kommer med meget gode kritiske punkter af de ting, der ligger i hjæmmehjælpen i København. Efterior lytter man ikke til, hvad de siger og krever, at man bruger nogle flere penge på dette område?

Altå så vi har senere på dagsordenen forslaget om servicecentre, hvor Enhedslisten meget rigtigt påpeger, at det virker dog mærkeligt, at man klager over, at der ikke er penge, f.eks. til hjæmmehjælpen, som der er tale om under det forslag, vi behandler her, og så vil man bruge over 70 mill. kr. på servicecentre. Det virker da ulogisk.

Derfor er mit svær, når Peter Martinussen spørger, hvor vi vil hente pengene, at vi på den dagsorden, vi har for Borgerrepræsentationens møde i dag, kan finde millioner og atter millioner af kroner, vi bruger peng på her i Borgerrepræsentationen, hvor vi med et tag kunne sige: Det vil vi ikke. Vi vil bruge de millioner på nye plejehjem, på hjæmmehjælpsstillinger til ordentlig hjæmmehjælp for borgerne.

Pray selv at kigge dagsordenspunkterne igennem. I kan selv prøve for sjovs skyld lige at kigge dagsordensens punkter igennem og sige til jer selv: Er det virkelig så vigtige ting, vi bruger mange millioner på her i dag, at det skal gå foran en ordentlig hjæmmehjælp til de ældre?

Nej, det er ikke så vigtige ting. Det er ting, som godt kunne vente til et senere tidspunkt, eller vi måske helt kunne undvære. Det er det, man bliver nødt til at indse, i stedet for at være lidt kede af, at vi træder på et par ligtorne, som man selvfølgelig har, fordi man er med i et forlig. Prøv at kigge dagsordensen igennem og se, hvor mange millioner der er at hente, hvis vi bare udskyder nogle af de ting eller dropper nogle af de ting, som vi vedtager her i Borgerrepræsentationen i dag.

(Kort bemærkning).

Bente Møller (Ø): Jeg synes, at forsamlingen skal bide mærke i, hvad det er Dansk Folkeparti siger i dag: Kan vi ikke få himlen ned på jorden igen nu, så vil vi ingenting have. Kan vi ikke få alle de 100 mill., vi gerne vil have, så vil vi ingenting have. Så skridt med de 180 hjæmmehjælpere, der ellers skulle have været fyret. De betyder nemlig ingenting. Så skridt med, at de gamle med denne aftale slipper for kun at få gjort rent hver 3-4. uge og kan nojes med det ringe serviceniveauet hver anden uge.

Dansk Folkeparti forholder sig ikke til forliget. Dansk Folkeparti forholder sig til hjæmmehjælpsserviceniveauet breddt i kommunen, og det er sådans set ikke det, forliget handler om. Og så kunne det være, Dansk Folkeparti skulle give sig i at sælle til 28. Det er nemlig altid en forudsætning for at få noget vedtaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

(Kort bemærkning).

Borgmester Peter Martinussen: Det skal også bare være en kort bemærkning i forlægelse af det, Bente Møller sagde.

Det er jo imponerende at høre Peter Skaarup stå her og hælle vand ud af øerne. Jeg forstår godt, at Dansk Folkeparti har behov for at have ikke bare en, men flere debatter om det her emne, og vi skal nok vendt tilbage til det. Det er sådan set ikke et løfte, det er nærmere en trussel mod Dansk Folkeparti.

For tilbage står, at vi vil da gerne have forslagene, ikke bare den der med at kigge ned over dagsordenen, og kunne vi ikke finde og sådan noget. Nu er det jo ikke Christiansborg og en uforpligtende førstebehandling af lovforslag, man alligevel godt ved aldrig bliver virkelighed. Nu er det behård virkelighed i København, det handler om, Peter Skaarup. Sadan er det, når man er her torsdag aften.

Derfor må vi bede om, at vi får de forslag fra Dansk Folkeparti, der skal bringes til at fianciere det her, skrevet ned og præcisert, og ikke de der luftige karruselture, vi har diskuteret tidligere i aften.

Så må man sige til de ældre i København, at det er på trods af Dansk Folkeparti, at man oprettholder et serviceriveau, som heller ikke vi i Den Socialdemokratiske Gruppe synes er ideelt, men som er bedre end det, de havde fået, hvis Dansk Folkeparti bestemte. Sadan er det, og det bliver det ved med, uanset hvor mange gange Peter Skaarup leger Christiansborg her- oppe.

1. næstformand (Hellen Hedemann): Vi går til 3. runde.

Peter Skaarup (O): Nu er der ingen grund til, at vi hidser os voldsomt op. Vi er børnevenlige i det her, Peter Martinussen, så der er ingen grund til at fare fuldstændig i flint over det.

Alltså situationen er efter vores opfattelse, at de ældre ikke får en ordentlig hjemmehjælp i det udspil, der kommer fra Socialdemokratene, der vil man gerne forringes den hjemmehjælp, og vi opnåt, altstå abenbart et forløb her, som betyder nogle forringelser. Det er det, vi er modstandere af, og derfor synes vi, det er rigtigt, vi får en debat herinde.

Med hensyn til finansieringen, jaen kan jeg bare henvisse til det forslag, som Enhedslisten har fremsat, som vi får til behandling senere, hvor det viser sig, at servicecentrene ifølge de oplysninger, vi indtil nu har fået, vil koste 75 mill. kr. at gennemføre. Det var måske en idé at vente lidt med de servicecentre, indtil vi har ordentlig hjemmehjælp til de ældre.

Så det var bare én lille ting, hvor vi kan finde 75 mill. kr. Og jeg kunne finde mange andre punkter på dagsordnen i dag, hvor vi sagtens kunne finde penge, hvis det var det, vi ville. Men problemet er jo viljen.

Når Bente Møller siger, at man skal tælle til 28, så er det rigtigt, men hvis Enhedslisten ville bidrage til at lade være at tælle til 28 til fordel for det forslag, der er kommet fra forvaltningen, eller noget, der ligner det, så kunne de jo bare have ladet være at støtte forslaget. For alle en det jo kendt, at både Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti er modstandere af det forslag, der er lavet. Hvis Enhedslisten og SF også var modstandere, så kunne man jo i

hvert fald på den måde sætte Socialdemokratene og sundhedborgmesteren på plads og sige:

Vi vil se noget andet og bedre for de ældre, for vi tægger stemmer til det. Så muligheden var jo til stede for Enhedslisten for at sige fra for en gangs skyld, i stedet for at være dikkende lammehale til Socialdemokratene.

Martin Geertsen (Y): Den første ting er, at der er jo ingen grund til at hidse sig sådan op, borgmester Martinussen.

Så vil jeg godt spørge borgmesteren, fordi der er jo et problem i noget af den måde, som man har finansieret det her hul på, nemlig at man har brugt et salgsprovenu til at drække hullet. Salgsprovenu har jo den altalærende skavank, at det er nogle penge, der kun kan bruges én gang.

Nu vil jeg gerne erkende, at jeg ikke bliver ringet lige så mange gange op af de ældre i København som hvænken Lars Huiters eller Peter Skaarup, og slet ikke så mange gange, som de tilsammen bliver ringet op. Men hvis det nu skulle ske, at der var en ældre, der ringede til en repræsentant for Venstre og spurgte: Hvad er det så, der står næste år, når de her penge, som kommer fra salgsprovenuet, jo er brugt? Hvordan skal det hul så dækkes? Hvor er det så, at borgmester Peter Martinussen har tænkt sig at hente de penge, som salgsprovenuet efterlader som hul?

Bente Møller (Ø): Nu begynder det at blive rigtig morsomt, fordi hvor jeg hele tiden har været at den opfattelse, at Peter Skaarup ikke har nogen indsigts i hjemmehjælpsområdet eller i dette økonomiske problem, så ved jeg jo, at det har Martin Geertsen.

Og Martin Geertsen ved så udmarkat, at en del af det økonomiske problem lige nu skyldes de 48 mill. kr. i underskud for 1999, som ikke er blevet ånefinansieret og senere gælds-saneret, men hvor et flertal dengang, som jeg tror, Martin Geertsen var en del af, mente, at dem kunne forvaltningen selv hente ind ved rationaliseringer, og det fik man så ikke gjort.

Deres del, den del af de 48 mill. kr., der vedrører hjemmehjælpsområdet, er jo et engangsproblem, og det er stort set det, salgsprovenuet dækker. Det vil sige, at lige det problem er der ikke næste år. Der kan sagtens være nogle andre problemer, hvis vi ikke får en bedre ældreforsorg i øvrigt, men lige dels problem er der ikke næste år.

Det er sådan set grundet til, at vi kunne acceptere det, at det ikke var en »her tisser vi buksene, og så holder vi varmen i 10 minutter«-aftale.

Borgmester Peter Martinussen: Igen må jeg sige, at jeg er enig med Bente Møller, men det gør jo sådan set ikke noget, at forligspartier er enige.

Til Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti vil jeg bare sige, at jo flere gange, man tager ordet, jo længere ude er vi i karrusellen, den er altså gået helt af aksten. Der er ikke hold eller noget det, man siger, og vi skal nok hilse de ældre fra Dansk Folkeparti og sige, at I synes ikke, de skulle have de 35 mill. kr. Så enkel er den sag.

Til Martin Geertsen, som jeg modsat Dansk Folkeparti må give et par point, for det første fordi det var Martin Geertsen og Venstre, der sammen med os og andre var med til at sikre, at der kom et resultat i forhold til det regnskabsunderskud, der var på sundhedsforvaltningens område. Det var også der, Martin Geertsen stillede sparekravet, sammen med os og andre, til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

bjæmmeplejen, så det kender Martin Geertsen godt. Og det er rigtigt, som Bentto Møller siger, at det selvifølge kun er én gang, det slår igennem.

Punkt 2, så havde Martin Geertsen modsat Dansk Folkeparti et alternativ, nemlig udlicitering af hele højmenhedsområdet. Ganske vist kan jeg ikke få det til at finansiere, hvis man overhovedet ville gå med på tanken. Hvorfor det skulle finansiere tingene bedre og mere sikker end det, vi har peget på, har jeg svært ved at forstå. Men det skal jeg måske heller ikke kunne forstå, det kan Martin Geertsen nok bedre forklare sig selv og især baglandet i Venstre. Jeg vil bare stiftærdigt sige, som Martin Geertsen jo ved fra sit aktive arbejde i Sundhedsudvalget, at de her ting til en vis grad er engangsvirkning.

For det andet ved Martin Geertsen også, at vi er inde i budget 2001, og i dag er det stadig væk, mens tiden går, den 26. april, vi er alltså godt inde i året. Det vil sige, en række af de ting, som forligspartiene nu har sikret, får halvårs virkning i år, men helhårs virkning næste år. Helhårs virkningen plejer at være ca. 2 gange halvårs virkningen, og det kompenserer rigeligt for det, der er et salgsprøven i år, og som Martin Geertsen naturligvis har ret i rent økonomisk kun kommer ind ét år. Så så enkelt kan det også fremstilles.

1. næstformand (Hellen Hedemann): Så er det Martin Geertsen for en kort bemærkning, for Martin Geertsen har haft ordet i 3. runde, og der er ikke flere runder til Martin Geertsen.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Det er jo rigtigt, Peter Martinussen, at vi var sådan set med og har været med meget længe i forhold til at tage ansvaret for hele den ædrepolitiske udvikling i denne kommune, hvorfør vi selvifølgelig også har fundet det en smule besynderligt, at vi ikke, uanset hvor mange gange vi stod og hamrede los på Peter Martinussens dør, fik lov til at komme ind. Men sådan er politik nu engang indimellem. Vi ønsker ham held og lykke med hans nye forligspartier.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge Peter Martinussen: Er det ikke sådann, Peter Martinussen, at enten bliver man nødt til for at kunne holde det samme serviceniveau for de ældre i København også efter valget i november måned at sige til københavnerne, at enten, hvis man skal holde serviceniveauet og også holdt i orden, så har man egentlig 2 valg: Enten skal man finde besparelser inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets ramme, eller også bliver man nødt til at gå ud og sige til københavnerne, at skatten skal stige?

Er det i virkeligheden ikke de 2 valg, som Peter Martinussen står over for, når han ikke vil være med til nogen af de rationaliseringsevinster, som vi har peget på, som også Peter Martinussen jo tit og ofte har kaldt noget af det frække, men som han ikke vil være med til nu, fordi han har hullet sig i sovn sammen med venstreføjlen? Er det i virkeligheden ikke de 2 valg, som Peter Martinussen står over for? ... (Aftrydelse) Jeg kan godt forstå, at det er den strategi, som Socialdemokratiet har valgt, at forsøge at dyse hele oppositionen ned, så sanden ikke kommer på bordet. Det kender vi fra andre sammenhænge.

Det, det drejer sig om for Peter Martinussen, er enten at få skatten op eller at hente nogle besparelser på ældreområdet. Er det ikke de 2 valg, som Martinussen står over for?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Jeg ved ikke, hvor meget længere vi kommer. Peter Martinussen, med hensyn til denne debat. Men der, hvor vi i hvert fald kan sige, at vandene skiller, er stadig væk, at Socialdemokratiet alenhant ikke ønsker alvorligt at hjælpe de ældre. Fordi der som sagt er masser af punkter på den dagorden, vi har bare i dag, hvor man vil kunne finde penge til dette område.

Men jeg vil godt spørge Peter Martinussen: Er det ikke meget temmeligt, at det, at man nedlægger så mange plejehjem, som man har gjort i genem det seneste år og stadig væk gør, bryder, at hjemmekollegerne kommer under pres? Burde man ikke have forudsæt, at det ville betyde et stort ekstrafordrag af højmenhedsjælp, at man lukker plejehjem? Alle undersøgelser viser, at de ældre må blive længere hjemme, så betyder det, at de også dér skal have en højere grad af højmenhdsjælp.

Derfor er det, jeg spørger Peter Martinussen: Burde man ikke for lang tid siden have taget højde for det, i stedet for at man kommer med de her små lapperier, som man kommer med nu?

(Kort bemærkning).

Borgmester Peter Martinussen: Superkort. Altå til Peter Skaarup vil jeg bare sige: Igen den der Christiansborgaktik. Jeg kunne ikke klare mig med det forrige argument, så vælger jeg et nyt, og så kan vi se, om vi kan flytte debatten videre til en anden platform.

Jeg må stadig sige – og jeg er ked af at skulle lyde som et ekko af mig selv, men det er ikke det værste ekko, jeg kan finde – at det er Dansk Folkepartis eget ansvar, at man ikke vil være ned til at sikre 35 mill. kr. til hjemmeplejen. Vi skal nok hilse de ældre fra Peter Skaarup og fortale det. Han behaver det ikke selv.

Til Martin Geertsen, der som en anden Thomas Helmig sagde, at det er mig, der stod derude og bankede på: Sådan opfattede jeg det ikke helt, men det var fordi Martin Geertsen var jo indenfor og sagde klart, at hvis jeg skal være med, så kraver det udlicitering, og det sagde vi nej til. Det er jo sådan set enkelt nok og rett nok, og jeg har rost Martin Geertsen, og jeg skal gerne gøre det igen, for at have et alternativ. Jeg er bare ikke sikker på, at det er holdbart. Udlicitering hjælper nok ikke.

Med hensyn til det andet spørgsmål, Martin Geertsen bekymret stillet, om vi nu skal til at sætte skatten op eller reducere serviceniveauet: Det afgør Martin Geertsen jo selv, selv ifølge kun som 1/11 af Sundheds- og Omsorgsudvalget. Nu har han jo en partifelle med, så er I jo 2/11, Vagn Hindkjær Pedersen, undskyld, jeg skal nok lade være at sige mere. Det er 2/11 af udvalget. Det er klart, at det ikke er nok til at bestemme, men det er da nok til at være med i debatten. Og Martin Geertsen skal sammen med Vagn Hindkjær også være velkommen i debatten, helst i udvalget også, om løsninger.

Vi skal have en øvelse om ensartet serviceniveau. Den aften, hvad det er for et serviceniveau, politikene vil give Socialdemokratiet har sit bud. Jeg går ud fra, at Venstre også har sit bud, og jeg håber ikke, det er finansieret ved udlicitering.

1. næstformand (Hellen Hedemann): Så er det Peter Skaarup for en kort bemærkning, og det er Peter Skaarups tredje og sidste korre bemærkning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Jeg tror nok, det er umuligt at diskutere med Peter Martinussen, fordi det er ligesom om det hele bliver malet op, som om det bare er rosendrift og fantastisk. Man kan sige sig selv, at med de store økonomiske problemer, der har været i sundheds- og omsorgsforvaltningen, hvor man forsøgte at lukke plejehjem i massevis for at forsøge at holde problemerne på afstand, så vil der opstå problemer nu her med hjemmehjælpen. Og det fantastiske er, at man ikke har forudset det for lang tid siden i den forvaltning, som Peter Martinussen er formand for.

Derfor er det, at der står det tilbage for mig, at det hele, vi diskuterer i dag og har diskuteret mange gange med plejehjemmene, har været de her ubehjæpsomme forsøg på at få økonomin til at hænge sammen. Det er aldrig lykkedes, og det lykkedes stadig væk ikke for Peter Martinussen.

Så problemerne er altså skabt i Peter Martinussens forvaltning, og på Peter Martinussens skrivebord og ikke af Borgerrepræsentationen. Derfor er det, at vi bør tage nogle midler fra nogen af de andre områder og lade overga til plejehjem, lade overga til plejehjem, fordi der er skæret urimeligt ned.

Det er vores pligt her i Borgerrepræsentationen at rette op på det. Kan vi ikke før valget, så må vi gøre det efter kommunalevalget.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Nu vil jeg starte med at anvende noget af borgmester Peter Martinussens sædvanlige retorik og sige: Hvis Peter Martinussen nu lover at lade være med at være flabet over for Venstres medlemmer af Sundheds- og Omsorgsudvalget, så skal jeg nok lade være med at fortælle om den socialdemokratiske historie. Så skal vi ikke lade det blive ved det.

Jeg spurte Peter Martinussen, hvad det socialdemokratiske bud på en situation efter valget var, og straks gav Peter Martinussen sig til at fortælle, at der var 2/11 medlemmer af Sundheds- og Omsorgsudvalget, som repræsenterede partiet Venstre, og at Venstre havde givet sit bud på, hvordan man også kunne løse hele ældrepolitikken i København. Der er udtalerier en del af redskabene til at spare nogle penge, men også i forhold til at give en mere ensartet service og give en bedre service.

Det eneste, jeg ikke fik svar på i mit spørgsmål, var, hvad Socialdemokratiet ville. Der stillede jeg faktisk Peter Martinussen et ret klart spørgsmål, som gik på: Hvad er det, der skal ske efter valget den 20. november? Er det sådan, at man med sine nye forligspartier sætter sig sammen og siger: Puha, nu er valget overstået – og så havører man ældreplejen ned? Eller er det sådan, at københavnerne efter den 20. november kan inmode, at overborgmesteren går på TV2/Jyllory og siger: Nu må I kære københavnere imøde sætte en større skatstigning?

Det er de 2 valg, som Socialdemokratiet står over for, og det kunne vi sådan set godt tænke os i Venstre, jeg tror i og for sig også, at københavnerne godt kunne tænke sig at få det, et bud på, hvilken vej det er, Socialdemokratiet vil gå.

Winnie Berndtson (A): Ja, med længden på de korte bemærkninger kan jeg godt forudsætte, at jeg roligt kan tale en time omkring at blive afbrudt ... (Afbrætelse: Ikke uden at blive afbrudt). Nå, det kan jeg ikke? Det var da mærkeligt.

Igår har også bare et par små kommentarer. Jeg vil gerne sige, for at det skal være klart for alle, at Venstre selv var initiativtager til at inddække til et møde, hvor partierne kunne deltagte, også idé, der sad uden for sundhedsområdet, og der deltog mange. Der var næsten en halv Borgerrepræsentation, som deltog i det møde, fordi man bekymrede sig om de problemer, der var på ældreområdet. Det tror jeg faktisk var fælles for alle os, der mødte op.

Jeg vil også godt sige, at der måtte blev spurgt direkte til, om Venstres bud med udlicitering var et krav for at indgå nogen som helst løsning på dette område, og det blev der svaret helt klart og lydeligt ja til 2. gange på det møde.

Så det var ikke bare et bud, hr. Martin Geertsen. Det var et ultimativt krav for at være med til at inddække en aftale på hjemmehjælpsonrådet. Det var ikke et bud, vi kunne forhandle. Det var et ultimativt krav, som vi andre så måtte takke nej til, fordi vi gerne ville se en bredere kreds end dem, vi vidste ville gå med på Martin Geertzens ultimative krav, som de blev rejst på det møde.

Til, hvad Socialdemokratiet gerne vil på ældreområdet, vil jeg gerne sige, det er vi i gang med, det er vi i gang med hos os selv, det er vi i gang med i Sundhedsudvalget, det er vi i gang med i Borgerrepræsentationen, for det er det, der handler om budget 2002.

Vi skal ikke diskutere skatteprocent for 2002 efter valget i november. Det kan godt være, Martin Geertsen allerede er ved den 21. november, men med de problemer, der er erkendt også af os hidetoppe gentagne gange, også under denne debat. Vi har på intet tidspunkt sagt, at hjemmehjælp har det serviceniveau, vi ønsker i Socialdemokratiet. Vi har på intet tidspunkt sagt, at ældreområdet er roseagtigt i Københavns Kommune. Vi erkender, at der er store problemer, og vi har størt sjælne mig ikke tankt os til venstre til den 21. november med at gøre noget ved dem. Så derfor gør vi det, vi kan se nu, ved dem.

Så til forbrugeroplysning til hr. Peter Skaarup, som åbenbart forbørlig mange ting af ikke uvæsentlig karakter her i denne sal, skal vi da lige oplyse, at i forligsteksten, men jo også tidligere, er det faktisk vedtaget, at der i hvert fald ikke lukkes plejehjem i 2002.

Så til der med, at vi til stodighed huker det halve København, og det fortæsser vi med, og vi er i fuld gang, vil jeg bare sige, at vi ikke i fuld gang med at lukke nogen plejehjem, og vi kommer heller ikke til at gøre det til næste år. Bare sådan så hr. Peter Skaarup også er klar over, at det jo sådan set indgår i diskussionen omkring ældrepolitikken.

Da vi nu er så ubegavede i Socialdemokratiet, at vi ikke er i stand til at læse en dagsorden, så vil jeg så indenrigt bede Peter Skaarup og Dansk Folkeparti om at stillle de forslag, der gør det muligt for os at se, hvor pengene skal henstes. Vi er ikke i stand til selv at finde dem på dagsordenen i dag, men vi vil så umiddeligt gøre oplyses. Så da vi alligevel får denne sag tilbage, så beder vi endnu en gang om, at det tydeligt fremgår af Dansk Folkepartis forslag, hvor finansieringen kommer fra.

Borgmester Søren Pind: Jeg forstår jo, at Socialdemokratiet fra midten af denne periode var til noget fræk, men nu er gætt tilbage til noget kedigt, noget gammelt, venstrefløjten, således at overborgmesteren nærmest er blevet den ypperste repræsentant for venstrefløjten her

Mødet 26. april 2001

i byen. Det er vi selvfolgeleg nogle, der glæder os til at føre en valgkamp med ham om. Det skal nok blive sjovt. Der bliver nogle poler, vi kan vælge.

Jeg forstår så, at når man ikke vil være med til det, ja, så er valget for Socialdemokratiet jo klart på ældreområdet, der er kun 2 muligheder. Der er enten hårde besparelser eller der er en skattemæring. Jeg må nok sige, at med den økonomistyring, der har været på dette område intil nu, ja, så kan det jo være, der bliver behov for begge dele.

Det far mig sådann til at sige, at jeg har sådann på fornemmelsen, at den 20. november om aftenen så er det ikke kun et konstitueringsmøde, der skal holdes. Så er der også behov for et møde, hvor man ligesom lige får klarlagt, hvad man egentlig skal gøre ved ældreområdet sådan de næste par år i København.

Det eneste, jeg bare beder Socialdemokratiet om at overveje, er, at i den situation, hvor man får en børgerlig regering, hvad meget jo peger på her og nu, så vil der blive indført et skattestop. Det skattestop har man vel ikke forestillet sig bare kan betyde, at kommunerne kan have skatten lige så meget de vil. Så er det meget enkelt, så er den én ting tilbage, og det er massive nedskæringer på ældreområdet. Det er det, Socialdemokratiet og venstreøjnen er ved at kaste sig ud i, det er det, vi vil se i København efter den 20. november i år.

Jeg synes bare, Socialdemokratiet skal vide, at det billede er tegnet, det er gennemskuet, og det vil vi sørge for at oplyse den københavnske befolkning om, når vi går til valg.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Det kræver en Søren Pindsk logik for det første at få Venstres eventuelle regeringsdeltagelse til at komme ind i denne sag, for det andet at få Venstres skattestop til bertyde, at venstreøjlen og Socialdemokratiet skulle være ansvarlig for nedskæringer, som er konsekvens af et sådant skattekort. Det er kun Søren Pind, der kan få de 2 ting til at gå op i en højere enhed. Det er meget imponerende.

Så må jeg sige i forhold til al den vaagsnak, at vi er nogle, der er glade for, at man i Bygges- og Teknikudvalget har forberedt, at Søren Pind ikke skal være borgmester længere, og har bevilget ham hans portræt. (*Lars Hatters*. Det er ret festligt).

Louise Frevert (O): Ja, jeg ved nu ikke, om jeg synes, det er festligt. Jeg synes, det måske havde været mere festligt og vederkærende at høre de ord, som fra Winnie Berndtson sagde, fra borgmesteren selv, nemlig at Socialdemokratiet faktisk erkendte, at det her område havde været misligholdt igennem en årrække.

Men desværre havde min kollega Peter Skaastrup ikke mere taletid, så derfor var jeg nødt til at gå op igen og sige tydeligt, at min kollega Peter Skaastrup rent faktisk har fundet pengene til borgmester Peter Martinussen. Vi har anvist penge på dagsordenspunkt 32 om servicecentrene. Det var én mulighed, som er bevilget. Den anden mulighed var, at hvis denne kommune ikke havde så konservativ en kassatenkning, så ville det måske være en idé, at man bare én gang, når man skulle til at vedtage budgettet, tog alle pengene i kommunen, puttede dem i en stor pose og fandt ud af, hvilket område havde egentlig mest brug for at få en optimering i år. Det kunne f.eks. være sundhedsområdet. Næste år kunne det f.eks. være skoleområdet.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor man altid skal have denne her kassatenkning inden for hver

længe vi bliver ved med at have den 2 pels besparelse, så kommer det til at være skrunen uden ende, fordi pengene kan simpelt hen ikke findes længere. Men det var så en anden diskussion. Men vi har altsså anvist det én gang, og hvis endelig det skulle være, vi skulle anvisse flere penge, så kan jeg anvise en hel del fra kultur- og fritidsområdet, hvis det skulle være.

1. næstformand (Hellen Hedemann): Så er det Martin Geertssens sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Jeg ved næsten ikke. Enten er det mine pedagogiske evner, der ikke er tilstrækkeligt gode, eller også er det Socialdemokratiet, som er uden for terapeutisk rækkevidde.

Men jeg vil alligevel prøve at stille spørgsmålet igen. Med det in mente, som vi i denne kommune har oplevet på ældreområdet igennem de seneste år, den måde, man har sjakret sig igennem styringen af ældreområdet på, så vil jeg sådann set godt stille Socialdemokratiet spørgsmålet igen. Hvad er det for en vej, man vil vælge? Det ved jeg, at man går meget op i Socialdemokratiet: Der er vores vej, og der er deres vej. Men lad mig stille det helt klare spørgsmål: Er det statstilstigninger, som københavnerne står over for nu, eller er det spørgsmålet om yderligere besparelser på ældreområdet?

Venstre deltager gerne aktivt i enhver diskussion om ældreområdet, men vi synes også, det vil være fair, at Socialdemokratiet i stedet for at koncentrere sig om Venstres politik her fra talerstolen gav sit bud på, hvad det er for en vej, københavnerne, uanset om man er ældre eller skatteborger eller begge dele, kan imøde sætte efter valget.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (A): (*Mitrofonen afbrudt*) ... i København til efter den 20. november. Det samme kan jeg sige til Dansk Folkeparti. Jeg er fuldstændig enig med Louise Frevert. Lad os flytte nogle penge til de områder, der trænger i Københavns Kommune, lad os gøre det i forbindelse med budgettet. Men vi vil ikke vente, til vi vedtager budgettet, med at løse de problemer, der er for de ældre i København, og det ønsker de ældre heller ikke.

Så erkendet dog og vær dog med. Det kan jo nás endnu at komme til den erkendelse, at 35 mill. kr. til ældreområdet sku er bedre end at vente til den 20. november.

1. næstformand (Hellen Hedemann): Så er det Peter Martinussens sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Borgmester Peter Martinussen: Den skal blive konk, for jeg synes sådann set også, at det er jo prægtfuldt, at denne her often næsten kan ende i, om ikke i harmoni, så kan den ende i, at Dansk Folkeparti nu for første gang mig bekendt i den periode, de har været herinde, medler sig ind i budgetprocessen og vil sige, at de er med til at prioritere på tværs af områderne. Ikke bare komme med de der populistiske forslag og skrive artikler i lokalavisen og stille spørgs-

sig. Det er en ulogisk måde at gøre det på ved, at man altid skal finde besparelserne, og så

Mødet 26. april 2001

mål om det, de har fået at vide på sidste udvalgsmøde, men rent faktisk også deltagte i budgetprocessen og i prioritering på tværs af områderne. Det skal de være velkomne til.

Og fra Venstre har vi også fået tilsagn. Martin Geertsen vil ikke bare stå derude og banke på eller gå ud og fortælle om Socialdemokratis historie i medierne. Det synes jeg nok, han bringer meget tid på. Men jeg deltager gerne i den der deal om, at jeg skal lade være at være tilfabet – hvis jeg har været det – hvis Martin Geertsen holder op med at fortælle alt det der, som han forstår Socialdemokratis historie, for den har han ikke styr på. Det skal jeg ikke klandre ham for, bare han har styr på nutiden i Venstre og måske fremtiden. Men det kan han snakke med Søren Pind om.

Så vil jeg bare stiftærdigt sige, at Venstre har i aften givet et tilslagn om at være med i prioriteringen fremover på ældreområdet, det synes jeg er flot. Det er jo flot at stå her og sige, der har været sjakret med styringen, samtidig med at Martin Geertsen står og siger, at Venstre har været mod i samtlige forløb på området gennem flere år. Det er lidt af Martin Geertzens eget historioproblemløsning, som jeg gerne deltagter i en diskussion af både her og i medierne. Jeg vil bare sige: Lad os nu ikke kigge historisk, lad os kigge fremad. Venstre vil også i år være med til prioritering på dette område og det inden den 20. november, Martin Geertsen.

1. næstformand (Helle Hedemann): Så er der ikke flere, der har bedt om hverken ordet eller kortere bemærkninger, og forhandlingerne er afsluttet. Det er jo en drøftelse, så jeg vil konkludere nu, at drøftelserne er afsluttet.

Medlemsforslaget blev drøftet.

31) BR 178/01. Medlemsforslag om ventetid på plejehjem

(Stillet af Lars Hutters (L)):

Borgerrepræsentationen forstår stadsrågens sterke kritik af den unacceptable lange ventetid for ældre som afventer optagelse på plejehjem. Borgerrepræsentationen pålægger derfor Sundheds- og Omsorgsudvalget senest den 1. juni 2001 at fremlægge en plan for, hvorledes ventetiden til optagelse på plejehjem maksimalt bliver 1 måned.

Lars Hutters (L): Under det forrige dagsordenspunkt var der fra stort set alle partier en fantastisk velvilighed over for de ældre.

Stadsrågen har jo udarbejdet en rapport, som stærkt har kritisert, at ikke mindst Københavns Kommune har ladet en lang række af de ældre, som skulle på plejehjem, vente under meget uhensigtsmæssige forhold, b.l.a. på hospitalerne, men også derhjemme.

Det er baggrunden for det forslag, som jeg stillede for afdskillige uger siden, og som den gang fik en stort set enstemmig tilslutning i Borgerrepræsentationen med den tilføjelse, at man her i dag fra Sundheds- og Omsorgsudvalget vil komme med en anvisning på, hvordan og hvornodes det skulle opfyldes. Det glædede jeg mig naturligvis meget til dengang. Det er

ikke sket, og da man ikke selv reagerede fra det udvalg, man havde sendt det til, stillede jeg dette forslag.

Nu er jeg jo godt bekendt med, i kraft af at det er omdeelt som et ændringsforslag fra en lang række partier, at man indleder med det, som jeg sådannet stort set én gang har fået vedtaget: »Der fastsættes et mål for ventetiden til en plejebolig på maksimalt 4 uger.« Og så kommer der en lang række tilføjelser, som stort set undtager, at man opfylder de 4 uger. Der kan jeg ikke lade være med at sige specielt til SF, specielt til Enhedslisten, specielt til Det Radikale Venstre. Hvad var det, som Borgerrepræsentationen hørte under et tidligere dagsordenspunkt, da der kom et ændringsforslag om normalt 5 år, at den slags skulle man ikke gå med til?

Her er SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre medforslagsstillerne til præcis det samme. Her tager man jo fuldstændig garantien væk, og det er jo nærmest sådan, så man siger: Gå igennem alle de her tilføjelser, og så kan I få opfyldt plejehjemsgarantien, ventetidsgarantien i højmen. Det vil give langt ude og ovre på den anden side af valget og under en hel masse andre forudsættninger.

Jeg synes ikke, man kan være det bekendt. Og jeg kan ikke lade være med at sige til Winnie Berndtson fra Socialdemokratiet: Hvorfor skal vi vente? Winnie Berndtson sagde for lidt siden: Hvorfor skal vi vente til den 20. november? Og det samme kan jeg så tilføje nu: Hvorfor skal de ældre, som har utroligt meget brug for at komme på plejehjem nu, vente? Hvad er det, der gør, at man reelt ikke vil opfylde den ventetidsgaranti nu? Hvis man virkelig vil ændre noget, ikke mindst for de ældre, der venter i ejeblikket, så er det da nu, man skal opfylde det. Man kan da ikke bare skyde det til om 3, 4, 5, 6 år, hvormånn nu synes, at man kan opfylde det her. Hvis der skal være en ventetidsgaranti, så skal det være en garanti, der bliver opfyldt, når Borgerrepræsentationen vedtager det.

Så derfor skal jeg anmode formanden om, at der bliver delt afstemning. Først stemmes der om det første i det ændringsforslag, der er stillet, der hedder: »Der fastsættes et mål for ventetiden på en plejebolig på maksimalt 4 uger.« Det går jeg ud fra, at Borgerrepræsentationen vedtager.

Så vil jeg tilladte mig at opfordre til at stemme imod, når den anden afstemming kommer, fordi det er der ikke behov for. Det er nu, det er nu, at de, der venter på plejehjem, skal have den ventetidsgaranti på plejebolig.

Winnie Berndtson (A): Det er jeg ikke uenig i, Lars Hutters, men det er også sådan, når man udsteder garantier, der vil jeg gerne sige, belært af, at vi holder, hvad vi lover på hjemmehjælpsområdet, så vil vi også gerne kunne overholde dem.

Vil jeg også gerne se planen for, at vi rent faktisk kan gennemføre det her. En garanti på 4 uger stamt især nemt her i aften uden planlægning, uden finansiering, en ikke nogen garanti. Det er at stikke blå i øjnene på folk at tro, at vi kan en hel masse, som vi reelit ikke aner, om vi kan.

Derfor har vi sammen med SF, Radikale, Enhedslisten, CD, Lubna Elahi, og jeg skal også sige Age Pedersen, som jeg desværre ikke nåede at få med på sedlen, men som også er medforslagsstiller, stillet det ændringsforslag, som er en præcis afskrift af det, der står i aftalen på hjemmehjælpsområdet, nemlig at der fastsættes en ventetid på maksimalt 4 uger, at der sker

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

en løbende tilpasning, vi tager fat i år med budgettet, at målet skal nås i 2003, og at sundhedsforvaltningen skal udarbejde et opslag, som vi kan se ved udgangen af august, hvilket betyder, at vi kan have en plan for, hvordan det her kan gennemføres og finansieres, når vi går i gang med de endelige droftelser af det samlede budget for kommunen i Borgerrepræsentationen til september.

Martin Geertsen (V): Jeg vil bare sige netop til Winnie Berndtson, at netop fordi vi jo på afdelingsrådet ikke aner, hvad det er vi lover nogen, så en del jo faktisk et af de bedre elementer i det forlig, der er blevet lavet, det ændringsforslag, som Socialdemokratiet m.fl. har fremstillet.

Vi er i Venstre også optaget af, at garantier er et dårligt ord i denne tid, men vi er i hvert fald optaget af, at man fortæller borgerne, hvad det er kan forvente af den offentlige sektor og kan forvente også af Københavns Kommune. Og når man så har indgået sådann et forlig, kan jeg alligevel ikke lade være med at sige, at så lægger det jo nogle lidt længere linjer ud, sådann som vi ser det.

Vi omtalte for sådan lidt i billedsprøg det mode, der skal holdes om aftenen den 20. november, hvor man ud over at diskutere konstituerende også skal diskutere fremtidens ældrepolitik. Det kan være, det møde kommer før i forbindelse med budgetforhandlingerne, for det bliver et dyrt forslag det her.

Så vi ønsker de budgetforligspartier, sådan som der jo er linet op til er et sammenhæng af Socialdemokratiet og venstrefløjens, held og lykke med finansieringen af det her forslag, i hvert fald med de metoder, som de har bragt i anvendelse indtil nu, og derfor ønsker vi dem også held og lykke med at overholde den her garanti.

Vi bidrager selvfølgelig gerne, men nogen af de metoder og nogen af de redskaber, som vi vil tage i anvendelse, har man taget skarpt afstand fra i Socialdemokratiet og endnu skarpe afstand fra på venstrefløjens. Så vi ønsker alt muligt held og lykke med at overholde den garantii, som man her har udstrakt.

Mariene Krogh (F): Jeg kan kort lade være med at sige noget til Martin Geertsen. Man kan jo have tvivl om, hvad Venstre egentlig vil på dette område. Vil de nogle former for plejejernsgaranti, eller vil de det ikke, eller er de ligeledes med dette område? Det synes jeg kunne være rart at få besvaret.

Så vil jeg sige, at det har været vigtigt for SF at være med i denne aftale, at være med til at sikre, at de andre på længere sigt får mulighed for at få en plejejernsgaranti inden for kontid. Det her er ikke det optimale, det kunne være bedre, Lars Huiters, det vil jeg give dig ret i, men det her er det, som forligspartierne er blevet enige om, og det står vi fast ved.

Jeg synes også, Lars Huiters, desværre, at du bliver en anelse slinget, når du står heroppe og siger, at det skal være her og nu. Uden nogen formér for finansiering tillader du dig at gå op og sige, at det skal bare være her og nu.

Det ville vi da også gerne ønske i SF kunne lade sig gøre, men vi ved faktisk ikke, hvor vi skal hente pengene henne. Det kunne være, Lars Huiters kunne komme herop og fortælle, hvor vi kunne hente pengene henne. Så ville vi synes, det var yderst interessant. Men der har

ikke været nogen i den her kreds, som jeg har hørt, der har haft mulighed for at pege på nogle steder, hvordob ved hvordob vi kunne finansiere det her og nu. Sådan er livet, og derfor er vi stolt over at være med i denne aftale, at vi nu sikrer de plejejernsgodkendte, at de faktiskinden for rimelig kort tid kan få tildelet en plejejernsplads.

Bente Møller (Ø): Enhedslisten synes vi faktisk, det er et hamrende godt forslag. Søndansk Alternativ har stillet. Det mangler bare 3 ting. Den ene er finansieringen, den anden er anvistningen af de fysiske rammer, så dette kan træde i kraft 1. juni, og den tredje er, hvordan man løser et partnerekruteringssproblem, når nu vi så har skaffet bygningerne og pengene. Hvis den her Borgerrepræsentation skulle driste sig til vedtaget dette forslag, som det ligger nu, så betyder det vel i sin yderste konsekvens, at vi skal afskedige samtlige hjemmehjælpere, for vi skal jo så afholde udgiften til det inden for sundheds- og omsorgsforsvæltningens egen budgetramme – ikke? Og vi har ikke sådanne løse midler haengende nogen steder. Så havde vi ikke været i den situation, vi var i for en måned siden.

Så det her er simpelt hen tomplættet af populisme. Jeg ved, det ikke er dumhed, for Lars Huiters er ikke nogen ubegavet menneske.

Grete Henius (C): Man ved ikke rigtig, om man skal grine eller græde over det her. Først får man et forslag stillet af Lars Huiters, som går ud på, at vi skal have afskaffet venteideme, og det skal være nu osv., osv. Ingen penge er haftet på.

Så kommer der et ændringsforslag, som er lige så mangelfuld. Der er heller ingen penge haftet på. Hvor skal pengene komme fra til det ændringsforslag, der er stillet af S, SF, Radikalosv.? ... (Afbrætelse). Såh. Jeg vil gerne have at vide, hvor millionerne står ...

1. næstformand (Hellen Hedemann): Altstå man diskuterer ikke sådann her over talerstolen.

Grete Henius (C): Jeg mener ikke, at det klart fremgår, hvor man vil skaffe de mange penge fra.

Naturligvis vil vi alle sammen, jeg tror ikke, der er eneste heninde, der ikke gerne vil have, at venteidene til plejejern kom ned på 14 dage, det vil vi alle sammen gerne have. Og vi vil da gerne stemme for, at den skal være nede på 4 uger i 2003. Men vi havde gerne set, at ændringsforslagstillerne havde haftet et konkret bilob på.

Så har vi igen den der underlige elastik haftet på for en sikkerhed skyld til sidst: »Der arbejdes for, at målet nås«. Altstå der arbejdes for, at det nås. Det burde så have stået: »Målet skal nås i 2003«. Så havde der været noget ved det.

Det her er jo bare, fordi man i virkeligheden ikke har kunnet lide at sige nej til et forslag, som vi jo alle sammen gerne ville have blev gennemført, men som nogen af os jo godt kan se er noget smårealistisk, for nu ikke at sige helt unrealistisk.

Men vi vil gerne stemme for, om ikke andet fordi det ikke skal se ud, som om vi ikke ønsker en kort venteidem.

Mødet 26. april 2001

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Martin Geertsen (V): Jeg vil sådan set godt fortætte min spørgsmålstrække til borgmesteren for sundheds- og omsorgsområdet. Fordi i Socialdemokratiet har de jo, må man erkende, også hvis vi i Venstre skal være large, venet en del af det, man kan kalde de ansvarlige partier her på Københavns Rådhus. Det har de i hvert fald været i en årrække i et par års tid inden for den sidste valgperiode.

Så er det, jeg i forlængelse af det, som Grete Henius jo meget rigtigt kommer ind på, godt vil spørge Socialdemokratiet, fordi man har jo hidtil i Socialdemokratiet fået ind for gældsaftvirkning. Man har lige sat ganske vist med 0,6 pct., men ikke rigtig taget stilling til, om det er en øvelse, man vil gøre igen. Jeg formoder ikke, det er sådan, og jeg formoder heller ikke, at det er sådan, at man vil yderligere besparelse på ældreområdet i al almindelighed. Jeg kunne godt tænke mig at spørge, for det er jo en ret dyr affære, den her med garantien, nu, når man i hvert fald ikke vil være med til at finansiere sådan som vi gerne vil, finansiere noget af det med noget af det frække. Hvor er det så, Socialdemokratiet lægger op til, at man skal henle penge til at leve op til denne garanti? Er det på en udvikling af gældsaftvirkningen, er det på skattestigninger, eller er det på besparelser på andre områder?

Nu har Socialdemokratiet jo siddest inde i et marked og rogfaldt lokale sammen med hele den politiske venstrefløj og så vores gode venner i Det Radikale Venstre. Der har man jo siddet og forhandlet om det her. Jeg kan forstå, at det har udgjort en central del af forhandlingerne, ikke mindst for SF, som har været helt oppe på barrakaderne. Så tror jeg også, med det kendskab, jeg trods alt har til politiske forhandlinger, ikke mindst de gode forhandlinger, vi har haft med Socialdemokratiet i lidelige tider, at det har strejset forhandlingerne, at det her på en eller anden vis skulle finansieres.

Hvad er man så blevet enige om på det her møde mellem forhandspartiene? Er man da blevet enige om, i hvilken retning man skal gå for at finansiere dette forslag? Der er vel 2-3 muligheder. Og jeg stiller gern spørgsmålet igen: Er det gældsaftvirkningen, der skal aktiveres, er det skatkestigninger, eller er det besparelser på andre områder? Det er ikke særlig kompliceret at svare på.

Winnie Berndtson (A): Jeg vil bare løfte sløret for Martin Geertsen. Nu er det jo ikke rogfylde lokaler, det er jo trods alt sundhedsforvaltingens område, så det var det nu ikke. Men jeg vil godt løfte sløret for lidt af, hvad der er foregået. Når Martin Geertsen er så interesseret i at finde ud af det der med, at der må trods alt have været snakket om et eller andet med den der finansiering, så vil jeg da godt røbe her opsig for Martin Geertsen, at der har været snakket om lige præcis det, der står i forslaget, nemlig at finansieringen skal indgå i de kommende års budgetforhandlinger. Så er der sådan set ikke snakket om mere, for det er sådan set det, vi mener, vi skal.

(Kort bemærkning)

Martin Geertsen (V): I Venstre er vi enige i dette forslag, vi er enige i principperne i forslaget og har ikke nogen intentioner om at pinde det ud og ødelegge det. Det er et rigtigt og et godt princip.

Men det virker, som om budgetforhandlinger for Socialdemokratiet både her i aften og ved andre lejligheder sådan er blevet det store dyr i åbenbaringen, at der kan man sådan kaste det næste hen.

Det kan ikke være rigtigt, at man har siddet i flere timer – ikke mindst når man har haft SF på slæb, så troj jeg, der er gået rigtig lang tid, undskyld, fra Marlene Krogh – man kan ikke sidde flere timer i træk og diskutere plejehjemsgarantit uden på noget tidspunkt at have drøftet bare et hjørne af finansieringen. Det kan da ikke være rigtigt ... det er rigtigt.

1. næstformand (Helle Hedemann): Der er ønsket delt afstemming.

1. punktum i et af S, SF, B, Ø, CD, Lubna Elhali (UP) og Age Pedersen (UP) fremsat ændringsforslag om, at der fastsættes et mål for ventetiden til en plejebolig på maksimalt 4 uger. Der vil ske en løbende tilhærturmelse til målet 2002 som følge af, at der ikke er planer om at lukke plejeboliger i 2002.

Finansieringen skal indgå i de kommende års budgetforhandlinger. Der arbejdes for, at malet nås i 2003. Sundhedsforvaltningen skal udarbejde et oplygt herom til ultimo august 2001, vedtages med 48 stemmer imod 0. For stemte A, V, F, Ø, C, B, D, W og U. Imod stemte Ø og U.

Den resterende del af ændringsforslaget vedtages med 42 stemmer imod 6. For stemte A med undtagelse af 1 medlem (Hamid El Moustfi), V, F, Ø, C, B, D, W og U. Imod stemte Ø og U.

Medlemsforslaget var hermed borrfaldet.

32) **BR 179/01. Medlemsforslag om servicecentre**
(Stillet af Morten Kabel og Per Brezengaard (begge Ø)):
Planerne om indførelse af servicecentre skrædderes. Midlerne til anlæg og drift af servicecentre anvendes til genophygning af den reelle kassebeholdning.

Morten Kabel (Ø): Som det viser er de fleste bekendt både i denne sal og andre steder, så er Københavns Kommunes reelle kassebeholdning meget lav for tiden. Der er ikke synnerlig plads til ekstravagante eksperimenter, specielt ikke ekstravagante eksperimenter med det, man vel i bedste fald kan kalde uvise perspektiver. Samtidig har Borgerrepræsentationen principielt, men ikke konkret, besluttet at indføre en række servicecentre, de såkaldte servicecentre, der vil komme til at koste Københavns Kommune 75 mill. kr. i drift og anlæg det første års tid.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

På flere økonomiudvalgsmøder har situationen for Københavns Kommunes kassebeholdning været drøftet, ikke mindst fordi en lang række partier har været bekymrede for, hvad eller hvordan den økonomiske situation i København i virkeligheden er, og hvad det er, der har været grunden til det.

Mange ting har været på banen, mange ting er blevet drøftet, og også mange tittag er blevet overvejet tit, hvilke tittag vi kan gøre for at rette op på den nuværende situation, idet alle partier var enige om, at vi selvstændig ikke kan være tjenet med en real kassebeholdning, der ligger på det niveau som den gør for tiden.

Det forslag, Enhedslisten har stillet, er stillet i Økonomiudvalget undervejs i denne behandling og denne her driftelæste omkring filtridtessituationen. Det er og vil være, hvis det bliver vedtaget, udtryk for en sund og formuflig økonomisk forvaltning af kommunens trods alt begrænsede ressourcer.

Uddybet af servicecentrene vil være lille og i mange tilfælde decideret negativt. Så meget står i hvert fald også klart i forhold til det, som udvalgene har svaret tilbage på Økonomiudvalgets høring af fagvaldsgene omkring indførelsen af servicecentre.

Modsvarende vil en opbygning af kassebeholdningerne sikre denne sal, denne Borgerrepræsentation, Københavns politikere, et større ráderum og sikre en bedre sikring i kommunen, end den nuværende kassebeholdning gør.

Et så uvist projekt som de såkaldte servicecentre med den meget høje udgift, som det er tilfældet, bør ikke ræksættes, når kommunens økonomi er så trængt, som den er i øjeblikket. Selv de partier, der egentlig støttet servicecentrene, bør kunne støtte Enhedsistens forslag, for kommer der et tidspunkt, hvor der er mange penge i kassen, hvor der er et tilstrækkeligt økonomisk ráderum, så kan forslaget om servicecentre jo altid tages op af skuffen af de partier, der måtte ønske det, og så gennemsettes.

I løbet af Økonomiudvalgets behandling af likviditets situationen har det forslag, der er stillet her i aften, og som grundigt har indgået i Økonomiudvalgets behandling, været grundigt behandlet. Det blev ikke sat til afstemning i Økonomiudvalget. Der blev bedt om, at forslaget blev fremsat i Borgerrepræsentationen direkte. Og det gjorde vi så for at få en afklaring i denne sal i aften.

Der er ikke nogen grund til andet end, at vi tager stilling i aften. Og jeg vil da også opfordre ethvert parti, der ønsker en sund økonomisk forvaltning af kommunens ressourcer, og som ønsker, at vi sikrer os selv et ordentligt ráderum for efterårets budgetforhandlinger, til at støtte det forslag, som Enhedslisten har fremsat.

Lars Engberg (A): Vi synes ikke, det her er noget godt forslag. Det er faktisk sådan, at Socialdemokratiet går ind for servicecentre, og vi synes, det er en rigtig god idé, så vi kan ikke støtte Enhedsistens forslag.

Vi synes faktisk, der er ganske meget perspektiv i, at borgerne får en lettere adgang til de kommunale myndigheder. Vi synes, der er et perspektiv i at oprette nogle centre, hvor borgerne kan få etableret hovedparten af deres mellemværender med kommunen. Det er det, der er tanken med servicecentrene, og den er god og positiv.

Jeg må også sige, at det er jo også en del af det politiske gods, som bydelsrådene efterholder, det er en del af de positive erfaringer, der også har været med bydelsrådene. Ikke sådan at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

forså, at servicecentrene er svaret på, hvad vi gør, når bydelsrådene er nedlaegt, som de er blevet det efter folkeafstemningen, men det er dog en del af svaret, fordi det bygger på nogle af de positive erfaringer, der også har været med bydelsrådene. Det er noget af det, jeg synes, vi er forpligtet til at forsøge at samle op, og det en vel ikke så ringe enda.

Så synes jeg i øvrigt, at det ikke er fair at afdive en tanke om servicecentre, uden at der ligger et forslag, sådan at man mere konkret ved, hvad det egentlig er, vi snakker om. Morten Kabell taler om et stort pengebeløb, men det ved vi faktisk ikke noget om, fordi der ligger ikke noget konkret forslag.

Der er stadig væk noget arbejde, der skal foretages, der er nogle forhandlinger, der skal foretages og vi skal risikere at afskeve, hvis dette forslag stemmes igennem. Det synes vi faktisk ikke er en god idé.

Hvis man stemmer for Morten Kabells og Enhedslistens forslag, ja, så stemmer man mod servicecentre som overskrift, men uden overhovedet atøre, hvad det er det drejer sig om. Lad os få et forslag på bordet. Vi kan garantere, at det kommer på bordet her, og så er det det, vi tager stilling til, og ikke på det meget spinkle grundlag, som Enhedslistens forslag bygger på.

Jens Johansen (F): Vi har sammen med en række andre partier en aftale om oprettelse af servicecentre indgået samtidig med den aften, vi også med Enhedslistens indgået om folkeafstemningen om bydelsråd. Det er rigtigt, at det her skal ses i relation til bydelsrådene. Det var den ene aften, der var årsag til, at vi gik med i den anden.

Det lokale demokrati ligger os meget på sind. Jeg har haftet mig ved, at den socialdemokratiske ordfører siger, at forslaget om servicecentre, som jo har været til høring i fagvalgvene, ikke er svaret på de udfordringer, der ligger fra bydelsrådene. Der skal mere til. Det mener vi også. Vi er meget optaget af demokratidelen i udviklingen af servicecentrene.

Det, som nu ligger, og som har været til høring i fagudvalgenc, anser vi ikke for svaret. Vi anser det ikke for det, der skal gennemføres. Vi synes også, at tidsperspektivet, i indeverende år, virker temmelig kort. Derfor må jeg sige, at de 20 mill. kr., som var afsat, jo kan bruges til andet.

I hvert fald kan vi ikke støtte det, der nu foreligger fra økonomiformvaltningen. Vi synes, der er en række problemer i det, som vi har givet vores synspunkter til kendte på, men også ser frem til at forhandle med de andre partier, som vi har indgået denne her aftale om etablering af servicecentre med.

Vi mener, at der fortsat er grundlag for en drøftelse, en dialog, en forhandling om etablering af servicecentre. Vi lægger vægt på det lokale demokratiske perspektiv og en forbedring af Københavns Kommunes service, ikke en dobbeltadministration, som der til en vis grad var lagt op til, en stykke af demokratiet også på lokalt plan.

Der kan vi se, at der i hvert fald i Socialdemokratiet er tanker, som går i samme retning, når man dør er optaget af, hvordan man kan inddrage borgere, inddrage lokale fora, inddrage lokale interesser fra de københavnske bydele.

Så vi ser frem til de kommende forhandlinger, som aftalepartier skal have. Og i aften, ja, der kan vi godt stemme for det forslag, som Enhedslisten nu har stillet, uden at det dog skulle

betyde, at vi ikke er klar til fortsat at drofte servicecentre, om nogen forsøsat måtte være interesset i det efter en sådan afstemning.

Borgmester Søren Pind: Jeg skal såmænd ikke bidrage så meget til underholdningen, men blot sige, at vi i Venstre synes, at der kan være mange udmærkede tanker bag at indføre en form for kviksranker og lignende, hvor borgerne kan henvende sig. Det har mange Venstrekomunner indført allerede i 80'erne, og så ville det jo se mækkigt ud, hvis vi skulle være modstandere af det nu.

Derfor, også på beggrund af de aftaler, der tidligere er indgået omkring servicecentre, ser vi os ikke i stand til at stemme for Enhedslistens forslag.

Men vi har samtidig den holdning, at der ikke er noget, der er afklaret endnu. Der er ikke indgået nogen tydligstgørende aftaler om indholdet af en aftale. Og da vi ser det her som en pakke, så vil vi undlade at stemme.

Peter Skarup (O): I Dansk Folkeparti er vi jo ligesom Venstre og andre partier med i, at vi synes, det er fornuftigt, at man sørger for, at borgerne kan henvende sig ét sted rundt omkring i bydelen, og det vil servicecentrene være med til. Så i principippet synes vi, at tanken er fornuftig.

Men vi må så også sige, at vi i øjeblikket har problemer med økonomien på visse områder, specielt Sundheds- og Omsorgsudvalgets område, i København. Vi har tidligere i dag diskuteret plejehjem, vi har diskuteret hjemmehjælp, og der synes vi, at det er et utrolig dårligt signal, hvis det forslag til servicecentre, der nu ligger, bliver gennemført, altså med en udgift på 75 mill. kr. for kommunen.

Så vores holdning er altså, at vi skal bruge de penge på bedre hjemmehjælp og plejehjem i stedet for at bruge pengene på servicecentre. Det er nogle initiativer, der godt kan vente til et senere tidspunkt, indtil kommunen har råd. Så i principippet støtter vi altså Enhedslistens forslag, og vi vil stemme for det her ligesom lidt.

Ole Hentzen (C): I lighted med, hvad der er sagt tidligere her fra talerstolen om servicecentrene fremtid og de intentioner, der måtte ligge bagved, og vores tidlige tilsagn om, at det vil vi da gerne kigge på, så vil vi gerne sige, at med det, der er kommet frem, og som jo ligger til grund for dette beslutningsforslag, som Enhedslisten stiller i dag, og det er jo et omkostningsniveau på de 75 mill. kr., kan De Konservative ikke medvirke til, at der etableres servicecentre, der koster 75 mill. kr. om året.

Det betyder selvfølgelig, at vi også fremover gennem vil være med til at drøfte alt muligt mellem himmel og jord, men vi vil ikke på de præmisser, vi kender i dag, indføre servicecentre, som koster 75 mill. kr. Derfor agter vi at stemme for det af Enhedslistens fransatte beslutningsforslag.

Lars Rimfalk Jensen (B): Det Radikale Venstre støtter stadig væk tanken om servicecentre. Vi ved godt, at det er en meget hillevitte del af hele bydelstranken, og den er næppe synlig, men trods alt er den stadig væk et aktiv i det nærdemokratiske.

Dermed har vi ikke sagt ja til, at vi vil indføre servicecentre. Vi vil gerne være med til at forhandle om det, og vi synes også, der er idéer i det. Vi har bl.a. det, at vi synes, at det skal indføres ens over hele byen. Det kan derfor godt være, at det ikke bliver fra 1. januar 2002, at det først bliver 1. januar 2003. Det er muligt. Men vi er ikke parate til at støtte Enhedslistens forslag om, at det skal skrællægges.

Lars Hutters (L): Igennem flere timer i aften har vi oplevet socialdemokrater på talerstolen, som har tigget og bedt om at få anvist finansieringsforslag til gavn for, at man kan få løst de ældheds situation, til gavn for, at vi kan få indført plejehjems garant på 4 uger. Og så oplever vi her og nu, hvor der er et finansieringsforslag fra Enhedslisten, at så vender betten fuldstændig.

Jeg må sige, at det hænger overhovedet ikke sammen. Jeg er dybt skuffet over Socialdemokratiet. Jeg går da ud fra, at hvor det gælder vitale ting, og vi oplevede for øvrigt også en Winnie Berndtson, der sagde, at det er da sympatisk, at man forsøger at overveje og kanalise re hen til de områder, der virkelig er trængende, og som virkelig skriger efter et behov for at blive opfyldt. Jeg er skuffet over Socialdemokratiet. Hvordan kan man bruge tidsvis nercop på talerstolen i aften og kræve, at vi skal anvisse finansieringsforslag, og når de så kommer, så forsøger man at tale det i en anden retning?

SOL stemmer for Enhedslistens forslag, og jeg håber, der i aften er flertal for det, og så at vi bliver fri for at høre Socialdemokraterne tigge og bede om finansieringsforslag og finansieringskilder, og så vil de ikke engang selv være med til at finde dem.

1. næstformand (Hellen Hedemann): Så er det Ben Haddou. Jeg må sige, der er meget uro hereinde. Så man må have nogle mindre talegrupper.

Abderrahman Ben Haddou (D): CD havde nogle forventninger til servicecentrene netop som et alternativ til de døværende bydelsråd, men hvis man ser på service lokalt, og hvis man ser på kulturen f.eks. lokalt, kan man sige, at det er en del af det, som bydelsrådene tog sig af.

Vi kan tage et eksempel. Vi besluttede i dag i Kultur- og Fritidsudvalget at bevilge ca. 1 mill. kr. til fordeling i de enkelte bydele, og der kunne man godt forestille sig, at de 75.000, som man eksempelvis vil uddele til hver enkelt bydel, ja, de kunne så bare blive uddele til servicecentrene, som så i samarbejde med lokalråd og de involverede partier i lokalrådet kunne sørge for at få mere aktivitet på nærområdet. Det er da også en form for nærdemokrati, hvis man har visioner.

Men jeg må så også sige, at det forslag, som så kom hen over hovedet på os fra Socialdemokratiet, levede slet ikke op til de forventninger, som CD havde til servicecentrene. Netop derfor var CD med til at stemme det ned, da det blev behandlet i Kultur- og Fritidsudvalget og i Familie- og Arbejdsmarkedudsvalget.

Men når det er sagt, så vil jeg stadig stå fast ved, at jeg har en aftale med forskellige partier her i Borgerrepræsentationen og vil selvfølgelig stadig arbejde for, at der findes en anden model for servicecentre, og det har jeg store forventninger til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

Så derfor, kort sagt, jeg kan ikke stemme for Enhedsistens forslag, men håber, at vi kan finde sammen om et alternativ.

1. næstformand (Hellen Hedemann): Så går vi til 2. runde.

Lars Engberg (A): Jeg takker da for den opbakning, der har været fra nogle sider til de synspunkter, som jeg har givet udtryk for.

Jeg vil godt sige til Lars Hunders og andre måske også, men først og fremmest Lars Hunders, der udtrykte sig sådan lidt ophidset over det, at for os er en borgerservice meget vital, det er meget vitalt, det er faktisk derfor, vi er her. Derfor er en forbedring af den service, kommunen giver sine borgere, ikke noget, man bare skal rynke på næsen af og sige, at det vil vi ikke offre en krone på. Det er vores standpunkt, at det vil vi selvfølgelig gerne, fordi vi vil gerne servicere borgerne. Det er vigtigt, og det er også vitalt.

Så vil jeg sige, at jeg efterlyste i mit første indlæg, at man havde den tålmodighed at venne med at tage stilling til spørgsmålet om servicecentre, til der lå et forslag. Jeg kan jo godt tale stemmer og se, at den tålmodighed findes ikke i denne forsamling. Derfor vil jeg forestille, at dette forslag bliver henvist til Økonomiudvalget, sådan at der bliver mulighed for, at denne forsamling tager stilling til et udarbejdet forslag om servicecentre og ikke kun til en overskrift.

Så derfor et forslag om, at vi tager en afstemning om at sende forslaget her til Økonomiudvalget.

Ole Hentzen (C): Til dem socialdemokratiske ordfører i den sag vil jeg da gerne sige, at det tilslagn, vi sådann set gav på gruppeformandsmødet, var vi indstillet på. Men jeg forstod så, at der var nogle juridiske problemer, som gjorde, at denne mulighed ikke var åben.

Men hvis den mulighed nu plurisig er åben, at forslaget kan henvises til Økonomiudvalgets behandling, så er vi sådann set tilbage ved udgangspunktet, hvor vi sagde, at det ville vi gerne, fordi vi vidste jo, at der skulle komme et bearbejdet forslag derom. Det er der jo ikke, og derfor måtte vi tage stilling til det her. Sådan blev det fremlagt, og sådan er det også blevet behandlet.

Hvis vi bliver vejet om, at vi juridisk kan gøre det her, jamen så vil vi gerne have det sendt til Økonomiudvalget. Det er den melding, jeg nu for Den Konservative Gruppe afgiver her fra talerstolen.

Morten Kabell (Q): Det er jo smukt, hvad vi ser i aften. Jeg kan da i hvert fald afsløre så meget som, at en af de måder, hvorpå man jo har gennemført denne behandling af vores reelle likviditet, den måde, man har gennemført den behandling af det forslag, som Per Bregenguard oprindeligt stillede i Økonomiudvalget for snart længe siden, og som jo endte med en, kan vi vist roligt sige, rimelig klar aftale om, at der ikke blev stemt om forslaget i Økonomiudvalget, men at det gennemføres på forstommende borgerrepræsentationsmåde, og at sagen blev gennemført.

Det, vi oplever i dag, det, jeg oplever nu her fra Lars Engbergs side, er et eklatant og klokkeklaart aftalebrud. Det er fair nok, det er vilkårene. Jeg kan kun sige, at aftalen med Socialdemokratiet, aftalen med overborgmesteren, ikke i hans egen skab af socialdemokrat, men i hans egen skab af formand for Økonomiudvalget og mededealer i Økonomiudvalget, var, at denne sag blev afgjort i aften.

Jeg tager til efterretning, at Socialdemokratiet nu ønsker en udvalghenvisning, på trods af at der intet, intet er at oplyse, som ikke allerede er oplyst i denne sag behændig. Fint nok.

Jeg vil så også gøre love overborgmesteren som formand for Økonomiudvalget og i hans egen skab af mededealer, at så er det færdigt fra vores side med at indgå aftaler om, hvordan vi geline ordner tingene i Økonomiudvalget. Fordi der har så været, undskyld, der har været en stilte og rolig forståelse for, at når vi kunne klare tingene på den nemme måde, så gjorde vi det.

Jeg må indrømme, at jeg synes, det er lidt ærgerligt, at vi oplever dette. Men jeg kan mærke, at der går åbenbart også på det her punkt kommunalvalg i tingene. Det synes jeg er fair nok. Så vil jeg bare gerne måske frabede mig, at Socialdemokratiet bruger mere tid på at kritisere andre for at lave valgalløj underveis i de næste 7 måneder. Det er der ikke rigtig noget grund til, nu må man gribe i egen barn.

Jeg vil opfordre Den Socialdemokratiske Gruppe ... (Mikrofonen affordt). Der er altså kun gået 1 minut og 58 sekunder ... opfordre Den Socialdemokratiske Gruppe til at bække den aftale op, som deres egen overborgmester har været med til at indgå.

Jens Johansen (F): Det glæder mig at høre, at der fortsat er et antal partier, som vil drøfte udvikling og forbedring og decentralisering af den kommunale service, og at der også iblandt dem er partier, som vil være med til at droffe og forhandle demokratidimensionen i det her, fordi det skal ses i et bredere perspektiv end blot spøgsmålet om at etablere en kvikskranke. Det handler også om borgerrinddragelse og brugerkontakt og demokrati i København. Vi skal have udviklet demokratiet, og det kan vi gøre med de forhandlinger, vi nu skal have om formen, som servicecentrene skal have.

Når jeg går herop, så cr det fordi jeg jo også har overværet forhandlingerne og behandlingen i Økonomiudvalget. Man må sige, at der er en klar opfattelse af hos nogen af os, hos nogen, at formanden for Økonomiudvalget om ikke afslutte at sætte et forslag fra udvalgsmedlemmerne til afstemning, så arbejde i hvert fald af udvalgsmedlemmer, hvad de accepterede, at stillte det samme forslag som forslag her i salen, altså bruge initiativretten til at få det forslag sat til afstemning. Det er altså det, det skal her i aften.

Hvis et flertal derafslører kører sagen tilbage i Økonomiudvalget, så får Økonomiudvalgets formand et problem. Jeg ved ikke, om der er aftaler mellem Enhedslisten og Socialdemokratiet i denne forbindelse, det må Enhedslisten og Socialdemokratiet selv indbyrdes slås om. Men Enhedslistens repræsentanter i Økonomiudvalget kan jo med god ret forlange det foreliggende forslag sat til afstemning umiddelbart på næste møde, hvor vi også fortæller har en drøftelse af kommunens likviditet og økonomi, i hvilken sammenhæng det forslag er stillet.

Jeg vil gerne se den udvalgsformand, overborgmester, der nægter at sætte et forslag til afstemning. Det vil jo med det samme fra indtil flere medlemmer afstedkomme en klage til Indenrigsministeriet.

Jeg må så sige til den socialdemokratiske ordfører, at hans udvalgsformand i Økonomiudvalget går på en knivsæg i denne sag. Jeg ser ikke ander eller bedre end, at den socialdemo-

Mødet 26. april 2001

kratiske ordfører er med til at skærpe denne her knivsæg. Men det er måske den interne kamp i Socialdemokratiet, som er i gang nu.

Lars Hutters (L): Morten Kabell fra Enhedslisten og Jens Johansen fra SF, som jo begge er medlemmer af Økonomiudvalget, har givet en orientering til Borgerrepræsentationen om, hvad der er foregået i denne sag i Økonomiudvalget. Enhedslistens forslag fremkom, da Økonomiudvalget på mode efter mode dræftede likviditeten i Københavns Kommunes kasse, som jo også er kendt for pressen. Enhedslistens forslag var at tilsikre, hvad der i øvrigt også står i forslaget i dag i Borgerrepræsentationen, en forbredet likviditetsmulighed for Københavns Kommunes kasse.

Jeg trækker det her op af 2 grunde. For det første for at sige til Socialdemokraterne, at Socialdemokraterne har den ene gang efter den anden på adskillede dagsordenspunkter i aften forsøgt at sætte sig på den nojeste hest og prøve at belære andre partier om, at pengene kun kan bruges én gang, og der skal prioriteres.

Når der så endelig kommer forslag med mulighed for at prioritere, og når så Socialdemokraterne opdager, at der vil blive prioritert imod Socialdemokratiets ønske, og de er ved at komme i mindrebal her i salen, vel at mærke på et forslag, som overborgmesteren med støtte fra de øvrige socialdemokratiske medlemmer af Økonomiudvalget selv har bedt om blev rejst her i salen, så gør man det, at man tilbageviser forslaget til Økonomiudvalget.

Jeg må sige til Socialdemokraterne, at det er parodi på flere nivauer. Jeg vil gerne, at resten af Borgerrepræsentationen noterer sig, at når Socialdemokratiet er ved at komme i knibe i prioriteteringen af økonomien, så bruger de alle mulige kneb for at undgå, at deres forslag bliver stemt ned.

Til Enhedslisten og eventuelle andre, som har alliance med Socialdemokratiet – jeg tror ikke, det er nødvendigt, men jeg gør det alligevel – kan jeg kun sige og konkludere, at alliance med Socialdemokratiet har man kun, så længe Socialdemokratiet kan bruge en. Så snart de ikke kan det mere, så bliver man smidt væk.

(Kort bemærkning.)

Morten Kabell (Ø): Jeg vil bare forestå, at forsamlingen ønsker afbrydes, indtil overborgmesteren føler trang til at være til stede i BR-salen.

1. næstformand (Hellen Hedemann): Sa er det 3. runde. Lars Engberg, værsgo.

Mødet suspenderedes kl. 00.40

Mødet genoptoges kl. 00.43

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Lars Engberg i 3. runde.

Lars Engberg (A): Efter denne afbrydelse er det måske svært at knytte an til nogle af de forrige talere. Men jeg vil bare sige, jamen der er da ikke noget underligt i, at Socialdemokratiet har en politisk opfattelse og forholder den og gør, hvad man kan, for, at den kommer igen-

Mødet 26. april 2001

nem ... (Afbræddelse: Vi kan ikke høre). Det beklager jeg da meget, mikrofonen er oven i købet tændt. Det er muligvis, fordi der er nogen, der taler lidt i baggrunden.

Men jeg siger, det er underligt at skulle høre bebræderes for, at Socialdemokratiet forholder sine politiske mål. Det gør vi vel alle sammen. Det gør vi da selvfølgelig også i denne sag om servicecentre.

Så vil jeg sige om Jens Johansens fremstilling af det, der skete i Økonomiudvalget, at den deler jeg meget. Det er også sådan, jeg opfattede det. Der er ikke andre aftaler end det. Deraf er det lidt vanskeligt at sige fra Morten Kabells side, at her ligger en klokkeklokkel aftale om, at den skal afgøres, men der ligger en forståelse om, at den ikke bliver afgjort i Økonomiudvalget, men at Liste Ø kunne bruge sin initiativret til at fremsætte forslaget her i salen. Det er sådan, det er.

Så tror jeg, jeg ventet med det sidste til en kort bemærkning.

Morten Kabell (Ø): Jamen jeg tager da ad notam, at Socialdemokratiets politiske ordfører ikke mener, der ligger nogen form for aftale. Det er også rigtigt, der ligger ikke noget på skriften.

Nu kunne det være fristende, nu når overborgmesteren til stede, at gentage alt det, jeg sagde for. Det vil jeg spørre forsamlingen for, bare anmode hr. overborgmesteren om at læse referatet af forsamlingens møde.

Så vil jeg bare sige til overborgmesteren, at det ville klæde ham en anden gang at holde mere fast ved sine ting.

Så skal jeg bare gøre opmærksom på, at det antal medlemmer af Økonomiudvalget, som skal til for at kræve Økonomiudvalgets ekstraordinær indkaldelse, sidder jævnt med underskrifter på, og det vil vi gøre ved først give lejlighed og kræve, at denne sag bliver afgjort. Hvis ikke den gjorde det, så tror jeg, Jens Johansens ganske tydeligt har fået gjort klart, hvad konsekvensen for overborgmesteren ville blive. Så kører den hele vejen igennem.

Et af Socialdemokratiet fremsat forslag om sagens henvisning til Økonomiudvalget vedtages med 32 stemmer imod 20.

For stemte A, V, C, B, D, W og U. Imod stemte F, Ø, O og L.

33) BR 180/01. Medlemsforslag om samarbejdet med Sydkraft

(Stillet af Rikke Fog-Møller (Ø):)

Københavns Kommune afbryder samarbejdet med Sydkraft ved at trække sig ud af elhandels-selskabet Elektro A/S så hurtigt som det kan lade sig gøre.

Miljø- og Forsyningsforvaltningen pålægger at foretælle Miljø- og Forsyningsudvalget en indstilling om, hvordan kommunen via andre direkte og indirekte energisamarbejder med den svenske stat kan sanktionere den svenske stat og de energisciskaber, der driver Barsebäck 2.

Rikke Fog-Møller (Ø): Det er skebneinstoni, at det i går var 15 år siden, at Tjernobylulykken fandt sted, en katastrofe, som må have sat voldsom gang i overvejelserne om a-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. april 2001

kraftverket Barsebäcks sikkerhed og placering for de københavnske borgers vedkommende og også for de københavnske politikere.

At det er så svært at få nedlagt a-kraft-værker trods gentagne beslutninger i den svenske rigsdag og ved svenske folkeafstemninger, vidner den senere tids stærke ordvekslinger over Sundet om.

Hvad er det, vi er oppe imod? Først og fremmest er det det liberaliserede elmarked. Kehr-nuklearreaktorerne på Barsebäck er for længst afskrevne, og strømmen derfra er meget billig. Elliberaliseringen har sat en del af a-kraften på private hænder, og den svenske stat driver de værker, den ejer, på nøjagtig samme facon.

Den svenske stats betingelser for at lukke Barsebäck er omfattende energibesparelser og ernæringskapacitet med miljørigtig strøm, også i de hårdeste belastningssituationer. Det frie elmarked har betydet priser, der i Sverige er så lave, at opvarming med el, altså som elpane-ler, er konkurrencedygtig med fjernvarme.

De forudsatte energibesparelser er ikke næst, og svenskerne mener, at driften af Barsebäck fortsat er nødvendig. Men rent faktisk er der en stor reservekapacitet i Sydsverige, omkring det firdobbelte af Barsebäck, med konventionelle værkter ganske vist, som ligger i mørkpose, og som kan bruges i de situationer, hvor vintren er kolddest.

Hvor er Sydkraft, henne i alt det her? Schriftegå! Og er Sydkraft underlagt svensk energiplanlægning og dertil for på lang sigt ivrunget til at nedlægge Barsebäck. Men Sydkraft har dækket prioriteret at opretholde Barsebäck. Der er hukket alene halvanden gang Barsebäck 2's kapacitet inden for de sidste år, såvel konventionelle værkter som mindre vandraktfærverker, som er ejet af Sydkraft. Sydkraft har ikke udvist nogen som helst medgørlighed i afviklingen af Barsebäckværket. Lukningen af Barsebäck 1 trak ud i over et år. Der var en række sags-årlæg mod den svenske stat, som Sydkraft tabt alle sammen, men anyway.

Sydkraft tager ingen initiativer i dag for at finde ny kapacitet, som ikke er baseret på a-kraft. Det er også småt med den økonomiske interesse i en afvikling. Ifølge aftenen med den svenske regering er det Sydkraft, der skal betale for at få afviklet Barsebäck, og a-kraft-strøm er som sagt billigt, indtil man skal til at betale for de miljømæssige konsekvenser.

Derfor foreslår Enhedslisten, at Københavns Kommune afbryder samarbejdet med Sydkraft. Der er ingen tvivl om, at det er op til den danske regering og til Borgerrepræsentationen at presse den svenske regering og de svenske energiselskaber til at overholde deres egne aftaler. Vi bør gøre, hvad vi kan, og trække os ud af selskabet.

Hvad har vi egentlig gjort indtil videre på dette område? Jo, i 1998 lagde vi pårent ud med at opfordre vores egen regering til at øge bestribelsen på at få nedlagt Barsebäck. Senere sammen å træde vi ind i Elektra med den klausul, at vi kunne udtræde af selskabet, hvis ikke Barsebäck blev nedlagt.

En evaluering af elhandelssejlskabet et år senere viste med al tydelighed, at Sydkraft ikke

havde tænkt sig at arbejde for en nedlæggelse af Barsebäck. Men da den svenske regerings

I begyndelsen af år 2000 gik vi så vidt, at vi udpegede miljøborgmesteren og miljø- og forsyningsforvaltningen til at sæge at fremme lukningen af Barsebäck 2 gennem kontakt med de relevante svenske myndigheder og interesserorganisationer.

I efteråret 2000, efter at det gik op for alle, at en lukning i år 2000 ikke ville ske, foreslog Enhedslisten i Miljø- og Forsyningsudvalget, at Københavns Energi skulle analysere mulighederne for energiforsyning fra Danmark i en overgangsperiode, hvor Barsebäck blev afviklet.

Så langt er vi næst nu. Den plan fra forvaltningen har vi ikke set så forfærdelig meget til i forbindelse med forstørrelsen af Barsebäck 2. Den plan fra forvaltningen har vi ikke set så forfærdelig godt i gang med at forsøge at komme med forstørrelsen af Barsebäck 2 på, hvordan Danmark kan komme med ernæringsstrøm, så Barsebäck kan afvikles.

Alt det her og denne lange historie bare for at sige, at det går umådeligt langsomt, hvis ikke der sker noget mere på det område. Enhedslisten har stillet det her forslag om, at vi nu for alvor tager fat i den hængelisse, vi i sin tid lavede, da vi gik ind i elhandelssejlskabet Elkraft, nemlig at vi ville trade ud, hvis ikke Barsebäck blev nedlagt. Sydkraft og Ringhalssejlskabet har for nylig investeret 180 mill. kr. for at kunne opretholde Barsebäck og har tilsynelædende ingen intentioner om at nedlægge værket.

Jeg vil forestå, at sagen udvalghenvises ved færdig behandling.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg skal sige, inden jeg giver ordet til borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, at jeg har modtaget en stribe underskrifter repræsentanterne, som jeg kan se, næsten hele forsamlingen, og jeg forstår, der ikke er nogen i forsamlingen, som skulle modstætte mig, at efter dette punkt på dagsordenen afbrydes mødet, og sagerne udsættes til næste gang. Jeg skal høre, om der er nogen, der har indvendinger hertilom? (Op-hold). Det er jo en enkel måde at klare det på, kan man sige. Det er der ikke, så afbrydes mødet efter dette punkt på dagsordenen.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Nu kan jeg jo godt holde en lang tale om denne sag, men lyset af det fremskredne tidspunkt og at den ikke har været udvalgsbehandlet, og jeg tror, der er et stort flertal for, at den her ryger i udvalg, så vil jeg forestå det.

Og så vil jeg kun komme med den ene bemærkning, at jeg tror, de fleste her synes, det er vigtigt at få lukket Barsebäck, at Københavns Kommune efter investeringen på de 180 mill. har været meget aktiv og har opfordret regeringen, statsministeren til at gå ind, og at man kan tage kontakt til sine søsterpartier i Sverige og lægge præs ad den vej.

Så vil jeg i øvrigt ikke sige mere, bare opfordre til, at vi udvalgsbehandler denne sag.

Lars Huiters (L): Rikke Fog-Møller fra Enhedslisten har jo meget grundigt behandlet alle premisserne i denne sag.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard var for lidt siden heroppe på talerstolen og fremhævede nogle elementer i, hvordan og hvorpå vi skulle lægge præs for at få lukket Barsebäck.

Jeg må sige, at politisk fandt jeg det meget ejendommeligt, at den bestemmelse, som var forudsætningen i 1998 for, at man indgik et samarbejde med Barsebäck, at hvis Barsebäck ik-

Mødet 26. april 2001

ke var lukket et år efter, at vi havde indgået den aftale, så skulle vi træde ud af elhandelselskabet Elektra, bruge borgmester Bo Asmus Kjeldgaard fra SF, som mere end nogen anden igennem 4 uger nu har forsøgt at profilere sig politisk af, at SF og Bo Asmus Kjeldgaard er dem, der vil have lukket Barsebæk. Det er politisk bemærkelsesværdigt.

Jeg gæster på, at vi er tilbage med denne sag på næste Borgerrepræsentationsmøde, fordi jeg giver ikke nem flade øre for SF i det her. Man kan ikke engang overholde de aftaler, man selv har indgået. SOL stemte imod, at vi indgik denne aftale, for vi har aldrig troet på noget Desværre er det gået fuldstændig sådan som SOL har flygtet. Men jeg synes, det er meget bekærligt, at vi har måttet opleve den slaphed politisk fra SF i kampen for at få lukket Barsebæk.

Jeg er helt enig med Rikke Fog-Møller fra Enhedslisten i, at vi har heller ikke set noget som helst om det pålæg, vi har givet vores forvaltning, om, at der skulle udarbejdes alternativer.

Dette er bare endnu et trist eksempel på, hvad det er for en forvaltning, vi har i miljø- og forsyningssforvaltningen, som absolut ikke lever op til de krav og de bestemmelser, som vi træffer beslutning om, og som der reelt er et flertal for politisk. Man dalarer derudad. Nu skal vi have det behandlet her på mandag i Miljø- og Forsyningsudvalget. Jeg har selvfølgelig mine håb, men med den indstilling, SF har, så kan jeg altså også frygte, at der ikke kommer et hammer slag ud af det her. Der er for meget slaphed i SF.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): En kort bemærkning til Ole Hentzen.

Ole Hentzen (C): Altså jeg har ikke bedt om nogen kort bemærkning. Jeg har indtegnet mig på talerlisten i 1. runde og har den vel så for Rikke Fog, som har været på talerstolen. Jeg vil gerne foreslå sagen direkte henvis til Miljø- og Forsyningsudvalget, så vi undgår videre diskussioner. Direkte henvisning nu.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg forstår det som et forslag om direkte udvalgshenvisning, og det skal vi tage stilling til nu. Jeg skal høre, om der ønskes afstemning herom? (Ophold). Det er ikke tilladt. Så er sagen henvis, og der er ikke nogen, der har begæret ... (Afrydelse). Jeg skal spørge, om der er nogen af dem, der endnu ikke har haft ordet, som har bedt om det, der ønsker det? (Ophold). Det er ikke tilfældet. Så er sagen henvis. Tak, Ole Hentzen.

På forslag af Ole Hentzen (C) blev medlemsforslaget henvis direkte til Miljø- og Forsyningsudvalget.

Mødet 26. april 2001

Der ønskes en drøftelse af Miljø- og Forsyningsudvalgets kompetence i relation til aktieselskaberne i Københavns Energi.

Sagen blev udsat.

35) BR 183/01. Medlemsforslag om bilfri dage m.m.
(Stillet af Johannes Nymark, Hanid El Mousti, Winnie Berndtson, Manja Sand, Erik Vinding og Tamer Yilmaz (alle A)).
At der afholdes bilfri dage i København den 22. og 23. september 2001 inden for volegaderne.
At der gives mulighed for at briterne i området kan holde ekstraordinært åbent lørdag den 23. september 2001 samtidigt med bilfri dage i København den 22. september 2001.
At der afvikles andre aktiviteter, der relaterer sig til miljø-trafikugen, og som kan medvirke til at skabe en aktivitetsweekend i byen med fokus på oplevelsen af hyben uden trafik.

Sagen blev udsat.

36) BR 184/01. Integrationsudvalget
Meddelelse fra Dansk Folkepartis Gruppe om Peter Skarup udtræder som medlem af Integrationsudvalget, og at Karin Støgaard indtræder som nyt medlem af udvalget.

Sagen blev udsat.

37) BR 182/01. Principiel drøftelse vedrørende økologi eller ikke-økologi
Sagen blev udsat.

Disse sager var på dagordenen for lukket møde

38) BR 182/01. Udbudssegs
(Kultur- og Fritidsudvalget)
(Stillet af Lars Hütters (L)).
Sagen blev udsat.

Mødet 26. april 2001

39) BR 160/01. Klage over sagsbehandling
(Familie- og Arbejdsmarkedudsudvalget)

Sagen blev udsat.

40) BR 161/01. Klage over sagsbehandling
(Familie- og Arbejdsmarkedudsudvalget)

Sagen blev udsat.

Mødet sluttede kl. 00.50

